

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1999-2000

3 maart 2000

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden	671
Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie	675
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	695
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden	704
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	717
Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	727
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	734
Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport	753
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media	755
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden	760
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	763
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden	763
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	764

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)

Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden	765
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	766
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden	767
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	767

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil

REGISTER	769
----------------	-----

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN
ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn**

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN,
BEGROTING, BUITENLANDS BELEID
EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

**Vraag nr. 41
van 11 januari 2000
van de heer CARL DECALUWE**

Interreg III – Communautaire middelenverdeling

In het verleden werden in het kader van het Europees Interreg-programma verschillende grensoverschrijdende projecten gesteund. De Europese Raad van Ministers keurde op 21 juni 1999 het structuurfondsenbeleid voor de periode 2000-2006 goed. Voor het nieuwe Interreg-programma (Interreg III) werd 4,8 miljard euro uitgetrokken, waaronder 104 miljoen euro voor België. De gewesten onderhandelen binnenkort over de verdeling van het Belgische budget.

1. Over hoeveel middelen beschikte Vlaanderen tijdens het vorige Interreg-programma en aan welke projecten werd dit budget besteed? Is er nog geld over?
2. Wat was de precieze verdeling van de middelen tussen de drie gewesten en op welke basis is ze totstandgekomen?

Welke is de verdeling in de nieuwe regeling?

3. De toekenning van de nieuwe middelen op lidstaatniveau gebeurt op basis van bevolkingseenheden en grensregio's.

Heeft de regering al nagegaan hoeveel middelen aan het Vlaams Gewest toekomen als men louter die gegevens in rekening brengt?

4. Mocht nu blijken dat Vlaanderen minder krijgt dan waarop het gehoopt had, heeft de Vlaamse regering in dat geval al overwogen om, waar het

toegestaan is door Europa, zelf subsidies toe te kennen om grensoverschrijdende projecten te realiseren?

5. Nadat de Europese richtlijnen aanvaard zijn en het Belgisch budget verdeeld is, heeft de Vlaamse regering een aantal maanden de tijd om de operationele programma's uit te werken.

Is er al een werkgroep opgericht die deze thema's voorbereidt en wie wordt bij deze besprekingen betrokken?

Welke criteria heeft de Vlaamse regering vooropgesteld om thema's voor te dragen?

Antwoord

- 1 a) Met betrekking tot de voorbije programmaperiode 1994-1999 werd door de Europese Commissie een indicatieve verdeling van de Interreg II-middelen gemaakt per landsgrens, verder gespecificeerd per lidstaat. Het Belgische aandeel hierin bedroeg 82 MEURO, verdeeld over:

België/Nederland	32,5 MEURO
België/Duitsland	0,9 MEURO
België/Frankrijk	46,7 MEURO
België/Luxemburg	1,9 MEURO

Wat de Belgisch-Nederlands-Duitse samenwerking betreft (B, N, D), werden alle – aan de betrokken grenzen toegewezen – financiële middelen samengevoegd (B/N : 60,85 MEURO, B/D : 7,7 MEURO en N/D : 73,59 MEURO, zijnde een totaal van 141,94 MEURO) en verdeeld over alle samenwerkingsverbanden (7 Euregio's) op basis van de inwonersaantallen van de grensregio's, opgenomen als bijlage van de Interreg II-richtsnoeren.

Een verdere specificering per lidstaat of regio werd (met uitzondering van Euregio Maas-Rijn) niet gemaakt. De finale verdeling van deze globale, gemeenschappelijke middelen werd beslist door de bevoegde comités van toezicht via de toewijzingen aan de ingediende en goedgekeurde projecten.

Wat de Belgisch-Franse samenwerking betreft, werd wel gewerkt met afzonderlijke budgetten. Het aandeel van West-Vlaanderen in het kader van het samenwerkingsverband met Nord-Pas-de-Calais bedroeg 2,98 MEURO.

RO (daarnaast beschikte het Waals Gewest voor de eigen, afzonderlijke samenwerking met Franse regio's over een budget van 43,72 MEURO).

- b) De beschikbare middelen werden nagenoeg volledig besteed aan talrijke samenwerkingsprojecten binnen de vooropgestelde thema's : ruimtelijke ordening en fysieke structuur, bevordering van technologie en innovatie, bescherming van het leefmilieu, ontwikkeling en benutting van het menselijk potentieel, bevordering van de maatschappelijke integratie.

- 2 en 3. Wat de verdeling van de financiële middelen onder Interreg II betreft, wordt verwezen naar het vermelde onder punt 1a.

Wat de nieuwe programmaperiode 2000-2006 betreft, zal op korte termijn, op basis van alle beschikbare informatie, overleg worden gepleegd met de andere gewesten met betrekking tot alle communautaire initiatieven.

4. Naast het ondersteunen van de grensoverschrijdende projecten in het kader van het Interreg-initiatief, zal ook daarbuiten blijvende aandacht worden besteed aan het stimuleren van de grensoverschrijdende samenwerking, in het kader van Euroregion (samenwerking onder meer tussen Kent, Nord-Pas-de-Calais, Vlaanderen, Brussel en Wallonië).
5. Met betrekking tot het opstellen van de operationele programma's werd op ambtelijk niveau, in overleg met Nederland, Duitsland en het Waals Gewest, een globaal beleidskader voorbereid dat nauw aansluit bij het kader dat van toepassing was bij de uitvoering van Interreg II.

Daarin worden opnieuw ruime samenwerkingsmogelijkheden opgenomen, gebaseerd op de mogelijke thema's die werden opgenomen in de niet-exhaustieve lijst van prioritaire domeinen en in aanmerking komende maatregelen bij de ontwerprichtsnieren van de Europese Commissie voor Interreg III (bevordering van stedelijke en rurale ontwikkeling, stimuleren van KMO's, toerisme en lokale initiatieven, arbeidsmarkt en sociale integratie, technologie en innovatie, onderwijs, cultuur en communicatie, gezondheidszorg, bescherming van het leefmilieu, ...).

**Vraag nr. 42
van 13 januari 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Arbitragehofdossiers – Stand van zaken

Op 22 december 1999 besliste de Vlaamse regering om beroep in te stellen bij het Arbitragehof tegen het Waals decreet van 10 juni 1999 betreffende de sponsoring van Waalse evenementen door onder meer tabaksreclame.

Het is niet de eerste maal dat de Vlaamse regering beroep instelt bij het Arbitragehof.

Welke beroepen lopen er nog bij het Arbitragehof waarbij Vlaanderen betrokken is ?

Wie legde de klacht neer ? Wanneer ? Hoever is de procedure gevorderd ?

Antwoord

Hieronder vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van de hangende beroepen bij het Arbitragehof waarbij Vlaanderen betrokken is.

1. De beroepen ingesteld tegen een decreet van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaams Gewest

Rolnummer 1587

Beroep tot vernietiging van : de artikelen 8 tot 27 van het decreet van het Vlaams Gewest van 9 juni 1998 houdende bepalingen tot wijziging van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen wat betreft de onroerende voorheffing

Ingesteld door : de ministerraad

Op : 18 januari 1999

Stand van de procedure : de pleidooien zijn vastgesteld voor de zitting van 9 februari 2000

Rolnummers 1588, 1589, 1594, 1622, 1639 en 1656 (samengevoegd bij beschikkingen van 10 en 31 maart 1999 en 20 april 1999)

Beroepen tot vernietiging van : artikel 46 van het decreet van 16 december 1998 tot begeleiding van de begroting 1999 (i.v.m. rechtsoverdrachten tot herstel van schade inzake stedenbouw)

Ingesteld door : een aantal particulieren die een vordering tot planschadevergoeding ingediend hebben (1588, 1589, 1594, 1639) en een NV (1622 en 1656)

Op : 18 januari 1999 (rolnummers 1588 en 1589), 25 januari 1999 (rolnummer 1594), 19 februari 1999 (rolnummer 1622), 11 maart 1999 (rolnummer 1639) en 1 april 1999 (rolnummer 1656)

Stand van de procedure : er is nog geen datum voor de pleidooien vastgesteld

Rolnummer 1590

Beroepen tot vernietiging van : de artikelen 5, 6 en 7 van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 7 juli 1998 houdende wijziging van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995 (bepalingen die het toegestane verzorgingsgebied van particuliere radio's die via de ether uitzenden, territoriaal beperken)

Ingesteld door : een commerciële radio-omroep, een reclamereguleerder, twee zaakvoerders-bestuurders van deze verzoeksters en twee inwoners van de Vlaamse Gemeenschap

Op : 20 januari 1999

Stand van de procedure : De pleidooien zijn gehouden op 25 november laatstleden, maar er is nog geen arrest betekend

Rolnummer 1592

Beroepen tot vernietiging van : de artikelen 126 en 149 van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 14 juli 1998 houdende diverse maatregelen met betrekking tot het secundair onderwijs en tot wijziging van het decreet van 25 februari 1997 betreffende het basisonderwijs (bepaling betreffende functiebeschrijving)

Ingesteld door : een groep leraars uit het gesubsidieerd vrij onderwijs

Op : 21 januari 1999

Stand van de procedure : de pleidooien zijn vastgesteld voor de zitting van 9 februari 2000

Rolnummer 1624

Beroep tot vernietiging van : de artikelen 9 en 15, 1°, van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 14 juli 1998 betreffende het onderwijs IX (i.v.m. de procedure en termijnen voor het terugvorderen van ten onrechte uitbetaalde sommen)

Ingesteld door : N.

Op : 19 februari 1999

Stand van de procedure : de pleidooien werden op 22 december 1999 gehouden, maar er is nog geen arrest betekend

Rolnummers 1628, 1629 en 1631 (samengevoegd bij beschikking van 4 maart 1999)

Beroepen tot vernietiging van : de artikelen 45, 54, 79, 80 en 83 van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 14 juli 1998 betreffende het onderwijs IX (concordantie van de vakken in het hoger onderwijs)

Ingesteld door : vastbenoemde leraars artistieke vakken

Op : 26 februari 1999 (rolnummers 1628 en 1629) en 1 maart 1999 (rolnummer 1631)

Stand van de procedure : in deze zaak heeft ook de Vlaamse Autonome Hogeschool Antwerpen een memorie ingediend ; er is nog geen datum voor de pleidooien vastgesteld

Rolnummer 1633

Beroep tot vernietiging van : artikel 103 van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 14 juli 1998 betreffende het onderwijs IX (vermogensrechten op vindingen aan universiteiten)

Ingesteld door : de ministerraad

Op : 2 maart 1999

Stand van de procedure : de pleidooien werden op 22 december 1999 gehouden ; er is nog geen arrest betekend

Rolnummers 1700, 1701, 1703, 1710, 1725 en 1832 (samengevoegd bij beschikkingen van 22 juni 1999, 7 juli 1999 en 22 december 1999)

Beroepen tot vernietiging van : de artikelen 63 tot 68, 84 tot 91 en 202 van het decreet van het Vlaams Gewest van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (o.a. bepalingen i.v.m. een recht van voorkoop van het Vlaams Gewest, de provincies en de gemeenten)

Ingesteld door : een aantal particulieren en de Beroepsvereniging van de Vastgoedsector

Op : 10 juni 1999 (1700 en 1701), 15 juni 1999 (1703), 23 juni 1999 (1710), 2 juli 1999 (1725) en 7 december 1999 (1832)

Stand van de procedure : er is nog geen datum voor de pleidooien vastgesteld

Rolnummer 1716

Beroep tot vernietiging van : artikel 26 van het decreet van 19 december 1998 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1999. De bestreden bepaling heeft betrekking op het aandeel van deze provincies bij de betaling van het laatste kwartaalvoorschot van het Provinciefonds

Ingesteld door : de provincies Antwerpen en Oost-Vlaanderen

Op : 28 juni 1999

Stand van de procedure : er is nog geen datum voor de pleidooien vastgesteld

Rolnummer 1722

Beroep tot vernietiging van : de artikelen 56 en 62 van het decreet van het Vlaams Parlement van 19 december 1998 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1999 (bepalingen betreffende schade aan het wegdek door gewichtsoverschrijding)

Ingesteld door : de Koninklijke Federatie van Belgische Transporteurs en een wegvervoerder

Op : 20 oktober 1999

Stand van de procedure : er is nog geen datum voor de pleidooien vastgesteld

Rolnummer 1804

Beroep tot vernietiging van : artikel 9 van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 30 maart 1999 houdende wijziging van de artikelen 78 en 79 van de decreten betreffende de radio-omroep en televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995 (bepalingen over de Vlaamse Kijk- en Luisterraad)

Ingesteld door : de NV Vlaamse Mediamaatshappij

Op : 15 november 1999

Stand van de procedure : er is nog geen datum voor de pleidooien vastgesteld

Rolnummer 1822

Beroep tot vernietiging van : het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 30 maart 1999 houdende de organisatie van de zorgverzekering

Ingesteld door : de Franse Gemeenschapsregering

Op : 26 november 1999

Stand van de procedure : er is nog geen datum voor de pleidooien vastgesteld

2. De beroepen ingesteld door de Vlaamse regering of het Vlaams Parlement

Rolnummer 1648

Beroep tot vernietiging van : de organisatieafdeling 57 (kunstonderwijs), programma's 7 en 8, en van de artikelen 1 en 38, in zoverre ze betrekking hebben op die programma's, van het decreet van de Franse Gemeenschap van 3 november 1997 houdende de algemene uitgavenbegroting van de Franse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1998 (subsidies aan de Franstalige muziekacademie van Wezembeek-Oppeem)

Ingesteld door : de Vlaamse regering

Op : 31 mei 1999

Stand van de procedure : de pleidooien werden op de zitting van 19 januari 2000 gehouden ; er is nog geen arrest betekend

Rolnummers 1649, 1650 en 1765 (samengevoegd bij beschikking van 31 maart 1999)

Beroep tot vernietiging van : organisatieafdeling 11, programma 3, basisallocatie 33.05 ("toelagen toegekend in het kader van de informatie, de bevordering, de luister van de Franse taal en cultuur en van de Franse Gemeenschap, en voor de bevordering van de democratie en de rechten van de mens"), en van de artikelen 1 en 38, in zoverre zij betrekking hebben op die basisallocatie, van het decreet van de Franse Gemeenschap van 3 november 1997 houdende de algemene uitgavenbegroting van de Franse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1998 (de Carrefour-subsidies)

Ingesteld door : de voorzitter van het Vlaams Parlement (1649) en de Vlaamse regering (1650 en 1765)

Op : 23 maart 1999 (1649 en 1650) en 20 september 1999 (1765)

Stand van de procedure : er is nog geen datum voor de pleidooien vastgesteld

Rolnummer 1739

Beroep tot vernietiging van : de artikelen 190, 191 en 194 van de wet van 25 januari 1999 houdende sociale bepalingen (wijziging van de wet op de ziekenhuizen)

Ingesteld door : de Vlaamse regering

Op : 27 oktober 1999

Stand van de procedure : een datum voor de pleidooien is nog niet vastgesteld

Rolnummers 1816 en 1817 (samengevoegd bij beschikking van 25 november 1999)

Vordering tot schorsing en vernietiging van : de artikelen 10 en 11 van de wet van 25 maart 1999 betreffende de hervorming van de gerechtelijke kantons, in zoverre die artikelen bepalen, enerzijds dat de vrederechter of een plaatsvervangend vrederechter en de hoofdgriffier van de gerechtelijke kantons Aat-Lessen en Edingen-Lens moeten bewijzen de Nederlandse taal te kennen, anderzijds dat de vrederechter of een plaatsvervangend vrederechter en de hoofdgriffier van het tweede gerechtelijk kanton Kortrijk, het tweede gerechtelijk kanton Ieper-Poperinge en de gerechtelijke kantons Ronse en Herne-Sint-Pieters-Leeuw moeten bewijzen de Franse taal te kennen

Ingesteld door : gemeente Sint-Pieters-Leeuw en een groep plaatsvervangende vrederechters en griffiers van de kantons Halle en Sint-Kwintens-Lennik (rolnummer 1816) en de Vlaamse regering (rolnummer 1817)

Op : 22 november 1999

Stand van de procedure : de rechtszitting betreffende de vordering tot schorsing had plaats op 22 december 1999 ; er is nog geen arrest betekend

Rolnummer 1858

Beroep tot vernietiging van : het decreet van het Waals Gewest van 10 juni 1999 betreffende de sponsoring van evenementen die plaatsvinden in aan het Waals Gewest toebehorende infrastructuren of die door het Waals Gewest gesubsidieerd worden

Ingesteld door : de Vlaamse regering

Op : 27 december 1999

Stand van de procedure : een datum voor de pleidooien is nog niet vastgesteld

3. De gedingen waarin de Vlaamse regering tussengekomen is

Rolnummers 1667 en 1695 tot 1699 (samengevoegd bij beschikking van 9 juni 1999)

Beroepen tot vernietiging van : een aantal artikelen van het decreet van het Waals Gewest van 29 oktober 1998 tot invoering van de Waalse Huisvestingscode (o.a. bepalingen betreffende leegstaande woningen)

Ingesteld door : de VZW Nationaal Eigenaarssyndicaat en twee eigenaars van verwaarloosde en/of leegstaande gebouwen (1667, 1695, 1696), de provincie Namen (1697), de provincie Henegouwen (1698), de coöperatieve vennootschap Société Régionale des Logements du Borinage (1699)

Op : 3 mei 1999 (1667), 4 juni 1999 (1695, 1696, 1697 en 1698), 7 juni 1999 (1699) *Stand van de procedure* : er is nog geen datum voor pleidooien vastgesteld

Rolnummer 1755

Beroepen tot vernietiging van : de artikelen 28 en 30 van de wet van 22 december 1998 betreffende de verticale integratie van het openbaar ministerie, het federaal parket en de raad van procureurs des konings (wijze van benoeming en aanwijzing van de korpschefs in het hoofdstedelijk gebied Brussel volgens het criterium dat opeenvolgende korpschefs van dit gebied tot een verschillend taalstelsel moeten behoren).

Ingesteld door : de voorzitter van de arbeidsrechtbank van Brussel

Op : 10 augustus 1999

Stand van de procedure : er is nog geen datum voor pleidooien vastgesteld

Vraag nr. 45 van 17 januari 2000 van de heer CARL DECALUWE

Kunstwerken in openbare gebouwen – Stand van zaken

Het decreet van 12 mei 1998 tot wijziging van het decreet van 23 december houdende de integratie van kunstwerken in openbare gebouwen verplicht eenieder die een gebouw opricht waarbij de overheid ten minste 30 % financiert, een bepaald percentage van de bouwkosten aan kunst te besteden.

1. Kan de minister een overzicht geven van de middelen die aan kunst werden besteed volgens het bedoelde decreet, voor de gebouwen die werden gesubsidieerd onder zijn/haar bevoegdheid (inclusief de gebouwen van Vlaamse openbare instellingen) ?
2. Is er telkens een relatie tussen het kunstwerk en de functie van het gebouw ?
3. Wie zijn de betrokken kunstenaars en volgens welke criteria werden zij geselecteerd ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden.

STEVE STEVAERT

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
OPENBARE WERKEN EN ENERGIE

Vraag nr. 132 van 22 december 1999 van de heer CARL DECALUWE

Sluizencomplex Evergem – Stand van zaken

Het afschaffen van de toerbeurt heeft de binnenvaart een opmerkelijke nieuwe impuls gegeven. In 1999 werd beduidend meer vracht over de binnenvaart verscheept dan in 1998. Ook de investeringen en de opleidingen in de binnenvaart stijgen duidelijk.

Toch worden vanuit de binnenvaart enkele duidelijke bedreigingen geïdentificeerd.

Het voornaamste probleem ligt in de uitbreiding van het sluizencomplex Evergem. Momenteel wordt de sector hier geconfronteerd met lange wachttijden. De groeimogelijkheden van de binnenvaart kunnen hierdoor worden afgeremd.

1. Bestaan er momenteel uitgewerkte plannen met betrekking tot de uitbreiding van het sluizencomplex in Evergem ?
2. Welke factoren verhinderen momenteel een snelle uitvoering hiervan ?
3. Wat is volgens de huidige planning de datum van ingebruikname van de nieuwe sluis ?

Antwoord

Door de uitbreiding van de bedieningsuren van de sluis van Evergem zijn de problemen in verband met lange wachttijden aldaar momenteel verholpen.

1. De plannen voor de bouw van een tweede sluis in Evergem zijn momenteel in opmaak.
2. Een snelle uitvoering van deze plannen wordt verhinderd door de beperking van de beschikbare kredieten voor de waterwegen van het Vlaamse gewest.
3. Gelet op de budgettaire beperkingen kan momenteel nog geen datum van ingebruikname van de nieuwe sluis worden vooropgesteld. Streefdatum is 2005.

Vraag nr. 135 van 22 december 1999 van de heer JOHAN MALCORPS

Kanaal Dessel-Schoten – Vervuiling

Zie :

Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw
Vraag nr. 71
van 22 december 1999
van de heer Johan Malcorps
Blz. 736

Antwoord

Ik verwijs de Vlaamse volksvertegenwoordiger

naar het antwoord van mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, aan wie deze vraag eveneens werd gesteld.

Vraag nr. 136 van 4 januari 2000 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Waterhuishouding Netebekken – Pompen

Kort na de overstromingen van september 1998 werd de bevolking voorgehouden dat aan de beken die uitmonden in de Nete en die belangrijk zijn voor de waterhuishouding van de naburige gemeenten, permanente pompen zouden worden geïnstalleerd.

De pomp die staat opgesteld aan de Itterbeek op de grens tussen Duffel en Lier wordt echter nog steeds gehuurd van de Dienst van de Tijgebonden Waterwegen. Ook de pompen die worden gebruikt in Duffel blijken nog steeds tijdelijke pompen te zijn.

Is er al een aanbesteding van die definitieve pompen ?

Wanneer zijn die definitieve pompen operationeel ?

Op welke plaatsen langs de Nete worden ze opgesteld ?

Antwoord

Het bestek van de definitieve pompen is afgewerkt. De aanbesteding mag worden verwacht in de loop van de maand maart 2000.

De definitieve pompen kunnen dus operationeel zijn tegen het einde van het jaar 2000.

De pompen worden opgesteld aan de uitmonding van de Goorbosbeek, de Lekbeek, de Itterbeek, de Gestelbeek, de Lachenebeek en de Wouwendonksebeek.

Vraag nr. 137 van 4 januari 2000 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Kanaal Dessel-Schoten – Onderhoud

Het goederenvervoer op het kanaal Dessel-Turnhout-Schoten vertoont de jongste tien jaar een constant volume van 1,4 miljoen ton op jaarbasis.

Naar verluidt zouden nogal wat bedrijven belangstelling hebben om meer of voor het eerst gebruik te maken van het vervoer over het water, indien dit tenminste technisch en economisch interessant genoeg blijkt te zijn. Doordat er in het kanaal de jongste jaren niet meer werd gebaggerd en door een gebrek aan onderhoud, is het laadvermogen van de schepen echter beperkt. De diepgang werd immers beperkt tot 1,90 meter, waardoor de schepen niet kunnen afladen. Op verschillende plaatsen moeten bovendien de oevers worden hersteld.

Bestaan er al concrete plannen of werd er al overleg gevoerd teneinde de nodige werken door te voeren die het kanaal Dessel-Turnhout-Schoten economisch rendabel kunnen maken ?

Antwoord

Er bestaat inderdaad een groeiende interesse vanwege de bedrijfs wereld voor het gebruik van het kanaal Dessel-Turnhout-Schoten. De Dienst voor de Scheepvaart voert, als beheerder van deze waterweg, momenteel besprekingen met verschillende bedrijven voor de aanleg van een kaaimuur.

De Dienst voor de Scheepvaart heeft tot nu toe steeds alles in het werk gesteld om de bevaarbaarheid van het kanaal te waarborgen en de oevers in stand te houden.

De toegelaten diepgang op dit kanaal is al meer dan twintig jaar ongewijzigd : het varen met een diepgang tot 1,90 meter is zonder meer toegestaan, terwijl het varen met een diepgang tot 2,10 meter op eigen risico mogelijk is.

Op de begroting 2000 zijn de nodige kredieten ingeschreven voor het baggeren van dit kanaal zodat, na uitvoering van deze werken, een diepgang van 2,10 meter kan worden gegarandeerd.

De voorbereidende werken (bodemonderzoek en het bepalen van de te baggeren hoeveelheden) zijn door de Dienst voor de Scheepvaart intussen reeds gestart.

Vraag nr. 138
van 4 januari 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Waterwegen – Onderhoud

In een opgemerkt editoriaal in het tijdschrift NV Binnenvaart pleit voorzitter Filip Martens voor een dringende samenwerking tussen de ministers bevoegd voor Infrastructuur, Milieu en Ruimtelijke Ordening, om te komen tot een structurele oplossing inzake het op dit ogenblik gebrekkige onderhoud van de waterwegen. Er wordt onder meer gewezen op het feit dat op de belangrijkste binnenvaartas in Vlaanderen, met name de Ringvaart om Gent, de diepgang moest worden beperkt tot 2,7 meter, met alle gevolgen van dien voor de concurrentiepositie van de binnenvaart.

Een en ander zou te maken hebben met de discussie over de berging van de baggerspecie.

Welk standpunt heeft de minister terzake ingenomen ?

Is er binnen de regering overleg om te komen tot een structurele oplossing, zodat het milieuvriendelijke vervoer over het water maximale kansen krijgt ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

Gecoördineerd antwoord

Afzettingen van vaste stoffen als sedimenten op de bodem van kanalen, bevaarbare en onbevaarbare waterlopen, is een natuurlijk verschijnsel. Het menselijk ingrijpen in de watersystemen heeft evenwel als gevolg gehad dat in vele waterlopen de omvang van het sedimenttransport aanzienlijk is toegenomen. Het gesuspendeerde materiaal bezinkt en brengt een aantal cruciale functies in gevaar. Deze problematiek manifesteert zich het duidelijkst als de waterafvoer of de scheepvaart in het gedrang komt.

Door de watervervuiling en de daarmee gepaard gaande oplading van sedimenten met pollutanten stegen de kosten voor de waterbeheerder voortdurend. Daarenboven stelt de continue waterkwaliteitsverbetering de waterbeheerder voor een bijkomende opdracht, met name de sanering van waterbodems om ecologische redenen.

Deze sedimentafzettingen vormen dus een zeer actueel probleem voor een aantal vitale functies van de oppervlaktewateren :

– de instandhouding van de nodige waterafvoercapaciteit (vermijden van overstromingen, ...) ;

- de beschikbaarheid van een voldoende waterdiepte en een voldoende brede vaargeul voor de scheepvaart ;
- het garanderen van de ecologische aspecten van de waterbodems.

Het is bijna onmogelijk om de huidige situatie op korte termijn om te buigen naar het streefbeeld van het oorspronkelijke sedimenttransport in waterlopen, zodat ook in de toekomst bijkomende sedimentafzettingen voorlopig niet te vermijden zullen zijn. Een integrale aanpak met een effectief voorkomingsbeleid zal op termijn een oplossing moeten bieden.

In afwachting zal er, om deze vitale functies te kunnen verzekeren, gericht moeten worden gebaggerd en/of geruimd, rekening houdende met het huidige wetgevend kader inzake milieu en ruimtelijke ordening. Zodoende worden strenge eisen gesteld aan tijdelijke en permanente bergingsplaatsen voor bagger- en ruimingsspecie.

De diepgangbeperkingen op één van onze belangrijkste binnenvaartassen, met name de Ringvaart in Gent, is zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger opmerkt een gevolg van het probleem om geschikte bergingsplaatsen voor baggerspecie te vinden, die zowel maatschappelijk als ecologisch aanvaardbaar zijn.

Tot op dit ogenblik kon in de desbetreffende regio nog geen geschikte bergingsplaats worden gevonden waarvoor de nodige vergunningen konden worden afgeleverd. Om snel deze impasse te doorbreken, heeft de administratie Waterwegen en Zee- en Zee- wezen een oproep tot kandidaten uitgeschreven voor de aanbidding van geschikte en vergunde bergingsplaatsen. Deze procedure loopt en thans worden de biedingen ingewacht.

Onmiddellijk na het sluiten van een overeenkomst kan dan worden gestart met de baggerwerken om de huidige diepgangbeperkingen op te heffen. Dit zal gepaard gaan met een aantal te nemen budgettaire maatregelen, waarvoor de administratie de nodige voorstellen zal formuleren binnen de besprekingen rond de begrotingscontrole.

Het past eveneens in het beleid van deze regering om een optimale inspanning te leveren om het vervoer over het water te stimuleren. Het oplossen van de baggerspecieproblematiek voorzover dit hinderend is voor het vervoer te water, is hiertoe een van de belangrijkste voorwaarden.

In die optiek werd sinds april 1999 de werkgroep voor de coördinatie van de baggerspecieproblematiek als permanente Werkgroep Baggerspecie opgenomen in de structuur van het Vlaams Integraal Wateroverlegcomité (VIWC). Bij deze inschakeling onder de koepel van het VIWC werd ook de samenstelling van de Werkgroep Baggerspecie uitgebreid met onder andere vertegenwoordigers van de Vereniging van Vlaamse Provincies (VVP), de Vereniging van Vlaamse Polders en Wateringen (VVPW) en de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG).

Deze vernieuwde samenstelling biedt de opportuniteit om de problematiek van de bagger- en ruimingsspecie voor de bevaarbare waterwegen en alle categorieën van onbevaarbare waterlopen op een meer geïntegreerde wijze te benaderen.

Op dit ogenblik wordt binnen de Werkgroep Baggerspecie een knelpuntennota "Bagger- en ruimingsspecieproblematiek" gefinaliseerd. Deze nota zal op zeer korte termijn door het departement Leefmilieu en Infrastructuur aan de betrokken Vlaamse ministers worden bezorgd.

Vraag nr. 139
van 4 januari 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Wateroverlast Berlaar – Vrijwaringswerken

De gemeente Berlaar werd vorig jaar zwaar getroffen door overstromingen.

Naar verluidt zou de dijk tussen Kessel en De Boekt in Berlaar moeten worden verhoogd, teneinde Berlaar in de toekomst van wateroverlast te vrijwaren. Tevens zouden een aantal slechte dijken moeten worden hersteld en zou een overstromingsgebied moeten worden aangelegd.

Kan de minister vice-president dit bevestigen ?

Bestaan er terzake al concrete plannen ?

Antwoord

De dijken op de Grote Nete tussen Kessel en De Boekt in Berlaar werden reeds op Sigmahoogte gebracht in augustus 1996. Deze dijken moeten derhalve niet meer worden verhoogd.

De dijken die in september 1998 oorzaak waren van wateroverlast in Berlaar zijn de dijken van de

linkeroever van Hellebrug (Heist-op-den-Berg), opwaarts naar Itegem. De wateroverlast die in dezelfde periode het centrum van Kessel en Nijlen bedreigde, heeft betrekking op de dijken op de rechteroever, opwaarts Hellebrug tot aan 't Schipke.

Aan deze dijken zijn kort na de wateroverlast de nodige verstevigingswerken uitgevoerd.

Zoals besproken in het bekkencomité van de Nete, werden evenwel geen ophogingswerken uitgevoerd. Ophogingswerken aan deze dijken dienen immers te passen in het kader van integraal waterbeheer, waarbij het de bedoeling is meer ruimte te geven aan de waterweg door het realiseren op verschillende plaatsen van overstromingsgebieden en retentiebekkens. Dit impliceert dat op verschillende plaatsen dijken zullen worden afgegraven en op andere plaatsen, waar geen wateroverlast mag worden veroorzaakt, dijken zullen worden aangelegd en opgehoogd.

De dimensionering en de plaats van deze werken zullen worden bepaald aan de hand van een modelleringstudie van de Nete, die dit jaar nog zal worden opgestart.

In concreto wordt hiervoor volgende programma-tie voorgesteld :

1. opmaak van een digitaal terreinmodel door fotogrammetrie,
2. opmeten van de waterloop op het terrein (liggingsplan, dwarsprofielen, lengteprofielen, kunstwerken),
3. opmaak van een mathematisch model van de Nete,
4. scenarioanalyses : hieruit volgt het inrichtingsplan van de Nete,
5. opmaak MER (milieueffectrapport),
6. implementatie op het terrein.

Daarnaast zal voor de Nete eveneens een "deelbekkenbeheersplan" worden opgesteld. Het aanbe-stedingsdossier voor de eerste fase, namelijk de inventarisatiefase van de plaatselijke toestand, wordt momenteel eveneens voorbereid door de administratie Waterwegen en Zeewezen.

Vraag nr. 140
van 5 januari 2000
van de heer CARL DECALUWE

Verkeersdrempels – Toepassing KB

Op 9 oktober 1998 keurde de federale regering op voorstel van toenmalig staatssecretaris voor Veiligheid en voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu Jan Peeters een koninklijk besluit (KB) goed tot bepaling van de vereisten voor de aanleg van verhoogde inrichtingen op de openbare weg en van de technische eisen waaraan zij moeten voldoen. Dit besluit legt strenge bepalingen vast met betrekking tot de zones waar verkeersdrempels en -plateaus mogen worden aangelegd en de wijze waarop zij dienen te worden gebouwd. Het koninklijk besluit bepaalt eveneens dat drempels die niet aan de voorschriften voldoen, binnen drie jaar volledig moeten worden afgebroken.

De Vlaamse minister van Vervoer schaarde zich achter dit voorstel.

Vele verhoogde inrichtingen, zowel op gemeentel- als op gewestwegen, voldoen niet aan de voorschriften van dit decreet. Verschillende doortochten op gewestwegen, zoals de Brusselsesteenweg in Muizen-Mechelen, de Diestsesteenweg in Leuven en de Bredabaan in Brasschaat, zijn niet reglementair doordat zij gelegen zijn op een voorrangsweg aangeduid met bord B9 (gele ruit). Om reglementair te zijn, dienen al deze borden over de volledige lengte van deze gewestwegen te worden vervangen door het bord B15 (art. 8.5 van het ministerieel besluit van 11 oktober 1976). Verhoogde inrichtingen mogen evenmin worden aangebracht op wegen waar een maximumsnelheid geldt van meer dan 50 km per uur. Om de toegelaten snelheid tot 50 km per uur te mogen beperken, is echter opnieuw de toelating nodig van het federale ministerie van Verkeerswezen en Infrastructuur. Alle verhoogde inrichtingen die niet voldoen aan de in het besluit vermelde bepalingen, moeten onmiddellijk worden gesignaleerd met een bord A51 (gevaar).

1. Hoeveel verkeersdrempels en verkeersplateaus op het gewestwegennet voldoen niet aan de in het besluit gestelde voorschriften :
  - door hun ligging op een weg met bord B9,
  - door te hoge toegelaten snelheid,
  - door een verkeerde dimensionering ?

2. Welk bedrag aan investeringen vertegenwoordigen deze inrichtingen ?
3. Worden de betrokken inrichtingen aangeduid met bord A51, zoals bepaald in het besluit ?
4. Wat is de benaderende kostprijs van het vervangen van borden van het type B9 door B15, namelijk op die gewestwegen waar er verkeersplateaus zijn aangebracht ?

Antwoord

1. Momenteel bestaat nog geen volledige inventaris van de verkeersdrempels en verkeersplateaus die zijn aangelegd op gewestwegen en die niet voldoen aan al de voorschriften van het recente KB hierover.

Ik wil de Vlaamse volksvertegenwoordiger er evenwel op wijzen dat op gewestwegen nauwelijks verkeersdrempels bestaan. Een groot aantal van de bestaande verkeersplateaus op gewestwegen voldoet aan de dimensionering van het KB, maar de aanduiding van de voorrang dient te worden aangepast. Het gaat veelal om doortochten.

2. Vermits er nog geen volledige inventaris bestaat, kan de kostprijs van de aanpassingen nog niet nauwkeurig worden berekend.

Deze zal evenwel relatief beperkt zijn wegens enerzijds het geringe aantal aan te passen verkeersplateaus en anderzijds de matige kostprijs voor het wijzigen van de aanduidingen van de voorrang.

3. Aan de beheerende afdelingen van de administratie Wegen en Verkeer is gevraagd om, overeenkomstig de bepalingen van het KB, de inrichtingen die niet zouden voldoen aan de recente voorschriften over drempels, plateaus en hun omgeving, tijdelijk te signaleren zoals het KB oplegt.
4. De kostprijs voor het vervangen van een voorrangsteken B9 door een teken B15 kan worden geraamd op 3.000 à 4.000 frank per stuk.

Vraag nr. 141
van 5 januari 2000
van de heer CARL DECALUWE

A17 Kortrijk – Geluidshinder (2)

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 8 van 6 oktober 1999 deelde de minister vice-president mee dat er een reeks geluidsmetingen langs de gewestwegen E17 en A17 zouden worden uitgevoerd, naar aanleiding van klachten over lawaaihinder ter hoogte van Kortrijk. De nieuwe meetcampagne zou een zekere tijd in beslag nemen. Op basis van de resultaten zou nadien worden nagegaan welke ingrepen prioritair zijn (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 19 november 1999, blz. 90 – red.*).

Op het begrotingsprogramma 2002 voor Openbare Werken zijn financiële middelen opgenomen voor geluidswerende panelen ter hoogte van de Gladiatorenstraat en de O.L.V.-Ten Spiegelestraat in Marke, wijk Walle en de Bruyningstraat in Kortrijk.

1. Hoeveel geluidsmetingen worden er uitgevoerd ? Op welke plaatsen en hoe werden deze uitgekozen ?
2. Wat is de vooropgestelde termijn of einddatum voor de uitvoering van de geluidsmetingen ? Wat zijn de resultaten van de reeds uitgevoerde metingen ?
3. Wat zijn de criteria voor het bepalen van de prioriteiten voor geluidswerende maatregelen bij het interpreteren van de resultaten van de geluidsmetingen ?
4. Op welke basis werden de in het begrotingsprogramma voor 2002 opgenomen bovenvermelde plaatsen geselecteerd voor de plaatsing van geluidswerende panelen ?
5. Wat is de kostprijs ervan ? Draagt de stad Kortrijk hierin bij ? Zo ja, wat zijn de afspraken terzake met de stad Kortrijk ?
6. Wanneer worden deze geluidswerende panelen geplaatst ?

Antwoord

1. Alle vroegere geluidsmetingen op plaatsen waar er eertijds reeds klachten geweest zijn van geluidsoverlast, werden hernomen omdat vele van die metingen dateren van begin jaren negentig.

Het betreft acht plaatsen in de regio Kortrijk, namelijk :

- A17-Marke – Gladiatorenstraat, Arenastraat ;
- R8-Kortrijk – Bruyningstraat-Wolvendreef-Lentedreef en Meiweg ;
- R8-Bissegem – Zilverberkenlaan ;
- E17-Aalbeke – Kapelhoekstraat ;
- R8-Bissegem – H. Dewildestraat-R. Vermandelestraat-P. Sterckstraat ;
- E17-Marke – O.L.V.-Ten Spiegelstraat-G. Davidstraat en aansluitende straten ;
- E17-Kortrijk – Beeklaan en Roggeveld ;
- E17-Marke – O.L.V.-Ten Spiegelestraat-St.-Annastraat en Cannaertstraat.

De nieuwe geluidsmetingen werden uitgevoerd in de periode juni-oktober 1999.

2. Er moeten nog geluidsmetingen worden uitgevoerd langs het in juni '98 opengestelde gedeelte van de autosnelweg A17, tussen de E17 en de grens Henegouwen (o.m. wijk Populierenhof in Marke en grondgebied Rollegem, Aalbeke en Bellegem).

Deze metingen zullen zo vlug mogelijk worden uitgevoerd, maar om vergelijkbare resultaten te hebben, moeten zich min of meer gelijke klimatologische omstandigheden voordoen (betreffende windsnelheden en luchtvochtigheid – windrichting moet "nadelig" zijn, het moet droog zijn enz.). Vandaar dat deze metingen een drie- à viertal maanden zullen in beslag nemen. Om resultaten te vergelijken en te interpreteren, is het aangewezen over alle resultaten te beschikken. Alle conclusies op heden zijn voorbarig.

3. De criteria die in aanmerking worden genomen voor het bepalen van de prioriteiten zijn hoofdzakelijk :

- uiteraard het gemeten geluidsniveau, het zogenaamde "equivalent continue geluidsniveau" (LEQ).

Dit is op heden internationaal het meest gebruikte geluidsgetal. Het stemt overeen met de gemiddelde intensiteit van het fluctuerend geluid tijdens de meettijd. Dit LEQ is dus het constante geluidsniveau dat met dezelfde geluidsenergie zou voortgebracht zijn als het werkelijk vastgestelde geluid tijdens de gekozen meetperiode.

Navraag bij de omwonenden van wegen met druk verkeer hebben aangetoond dat er een juiste correlatie bestaat tussen de veroor-

zaakte lawaaihinder en het geluidsniveau weergegeven door het LEQ ;

- het aantal woongelegenheden gelegen op minder dan 250 meter van de rand van de rechterrijstrook van de weg ;

- afstand van meest nabije gebouw tot de weg ;

- het aantal bouwvergunningen afgeleverd vóór aanleg van de weg ;

- de kostprijs van de geluidswering per woongelegenschap ;

- de aard van de bebouwing (zgn. "gevoelheidsgraad" kan groter zijn voor bv. scholen, ziekenhuizen, rusthuizen, ...).

4. De voor het begrotingsjaar 2002 opgenomen projecten zijn nog geselecteerd op basis van de vroegere geluidsmetingen (begin jaren '90) en vormen dus een voorlopige selectie.

De prioriteiten zullen moeten worden herzien op basis van de meest recente resultaten, die rekening houden met de actuele verkeerssituatie (bv. A17 volledig in gebruik).

5. Aangezien het nemen van geluidswerende maatregelen opgenomen is in het mobiliteitsconvenantenbeheer (tussen Vlaams Gewest, de gemeenten en De Lijn) zal, conform de bijakte nr. 5, een financiële bijdrage worden gevraagd van de stad Kortrijk.

Deze bijdrage van de lokale overheid is afhankelijk van het gemeten geluidsniveau. Ze bedraagt 0 % van de aanlegkosten als het maximum gemeten LEQ minstens 80 dB(A) (A-gewogen decibel) bedraagt. Ze bedraagt 100 % van de aanlegkosten als het maximum gemeten LEQ minder dan 65 dB(A) bedraagt. In de tussenliggende gevallen tussen 65 dB(A) en 80dB(A) bedraagt de procentuele bijdrage (T) van de lokale overheid $T = - 5 \text{ LEQ} + 400$ (lineair verband). De gemiddelde kostprijs van een geluidswerend absorberend verticaal scherm (beton, metaal) bedraagt 30.000 frank per lopende meter.

De problematiek van de geluidshinder afkomstig van de A-wegen in de regio Kortrijk (A17, A19, E17 en R8) werd op 14 december 1999 besproken met het stadsbestuur (eerste geactuali-

seerde meetresultaten, inhoud en financiële draagwijdte van de bijakke aan het mobiliteitsconvenant, enz.), dat het dossier zal onderzoeken. In de nabije toekomst zullen verdere besprekingen volgen.

6. Volgens het indicatief meerjarenprogramma 2000-2002 zullen er vanaf 2002 geluidswerende panelen kunnen worden geplaatst.

Vraag nr. 142
van 5 januari 2000
van de heer JOACHIM COENS

Jachthavenproject Sluis – Implicaties voor Het Zwin

De Initiatiefgroep Zwingelproject "Sluis aan Zee" heeft zijn plannen gepresenteerd voor de aanleg van een verbinding van Sluis met de zee. Onderdeel van die plannen is de realisatie van een jachthaven in Sluis.

Wethouder Guido van Daele van Sluis, tevens voorzitter van de Initiatiefgroep, is zeer optimistisch over de kansen van zijn ambitieuze plan en verwacht positieve gevolgen voor de toeristische sector, aldus een artikel in de decemberuitgave van het gemeenteblad "De Sincfalbode" van Sluis. Volgens de heer van Daele hebben gesprekken al aangetoond dat er voldoende kansen bestaan om voor de uitvoering van dit plan Europese subsidies in de wacht te slepen. Bovendien zou de Benelux Commissie voor Verkeer en Waterstaat en Ruimtelijke Ordening het plan reeds positief hebben ontvangen.

Het plan voorziet in de aanleg van een haven nabij het centrum in de Mariapolder (achter het Walplein), het graven van een verbindingskanaal in de oude bedding van Het Zwin naar het uitwateringskanaal en de verruiming van dat kanaal. In Cadzand-Bad zal een sluis moeten worden aangelegd met daarbij een wachthaven voor de jachten. Men wil ook een groot gedeelte door de oude geul van Het Zwin doen stromen, zodat baggerwerken, naar men zegt, daar overbodig zullen worden.

1. Is de minister op de hoogte van deze plannen die een grondige wijziging van Het Zwin inhouden ?
2. Is er hierover reeds overleg geweest ? Zo ja, wat zijn hiervan de resultaten ?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

Antwoord

Er is nog geen diepgaand overleg gepleegd tussen mijn departement en de Nederlandse initiatiefnemers omtrent het jachthavenproject Sluis (Nederland).

Het vermelde project is wel in de marge van de besprekingen van de Technische Werkgroep van de Internationale Zwincommissie aan bod gekomen. Ik geef opdracht aan de vertegenwoordigers van mijn departement in de Internationale Zwincommissie en in de Technische Werkgroep, om de ontwikkelingen inzake dit Nederlandse initiatief met bijzondere aandacht te volgen en mij erover te rapporteren.

Het jachthavenproject is gesitueerd buiten het natuurreservaat Het Zwin en op Nederlands grondgebied. Een dergelijk project is uiteraard aan een MER-procedure (milieueffectrapport) onderworpen, waarbij ook de mogelijke effecten op de nabijgelegen natuurgebieden op Vlaams grondgebied en in het bijzonder ook op het Nederlandse en Vlaamse deel van Het Zwin zullen moeten worden onderzocht.

Voor de stand van zaken van het onderzoek dat momenteel door de Internationale Zwincommissie wordt uitgevoerd over de problematiek van de verzanding van het Zwin, en de raakpunten van dit onderzoek met het jachthavenproject in Sluis, en ook voor de stappen die naar de bevoegde Nederlandse autoriteiten zullen worden gedaan met betrekking tot dit project, verwijs ik naar het antwoord van mijn collega, de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw.

(Antwoord Vera Dua : blz. 749 – red.)

Vraag nr. 144
van 11 januari 2000
van de heer CARL DECALUWE

Meerjarenprogramma voor de wegen – West-Vlaanderen

Ieder jaar wordt, ook in de pers, heel wat aandacht besteed aan het indicatief meerjarenprogramma voor de wegen, zoals dit wordt bekendgemaakt tijdens de begrotingsbesprekingen.

Vaak wordt hierbij uit het oog verloren dat dit slechts een indicatief programma betreft, dat helemaal geen zekerheid biedt dat de werken daadwerkelijk worden uitgevoerd.

1. Kan de minister vice-president voor de provincie West-Vlaanderen een overzicht geven van de werken die wel staan vermeld in het indicatief programma voor 1999, maar waarvan de uitvoering dat jaar niet is gestart ?
2. Kan hij voor de provincie West-Vlaanderen eveneens een overzicht geven van de werken die wel staan vermeld in het indicatief programma voor 2000, maar die dit jaar niettemin niet worden aanbesteed ?
3. Wat zijn, per project, de oorzaken van de opgelopen vertraging ?

Antwoord

1. Een programma betekent niet dat de daarin vermelde projecten in dat jaar in uitvoering moeten gaan.

Het betekent enkel dat de kredieten nodig voor deze projecten in dat jaar worden vastgelegd, rekening houdende met de budgettaire middelen.

Uit het indicatief driejarenprogramma 1999/2000/2001, opgemaakt eind 1998, kan men nu vaststellen dat een aantal projecten van het jaarprogramma 1999 niet in 1999 konden worden vastgelegd, onder andere vanwege de beperkte budgettaire middelen, de hogere aanbestedingsprijzen en het laatsttijdig of niet inspelen van het betrokken gemeentebestuur op de convenantenprocedure.

Deze projecten werden grotendeels hernomen in het investeringsprogramma 2000, waarvan de meeste projecten reeds zijn vastgelegd op het programma 2000.

Deze projecten zijn : A18 – vak Jabbeke-Middelkerke, aanleggen slijtlaag* ; herbouwen van Schorredijkbrug ; N036 herinrichten kruispunten ; N031 Oostende Elisabethlaan 2° fase* ; R032 omleiding Roeselare ; N009 Damme, doortocht Sijsele** ; N034 Westende 2° fase ; N034 Koksijde, doortocht Koksijde ; N035 Diksmuide, doortocht Diksmuide ; N036 Hoogdele, herinrichten kruispunt* ; N037b Zuiderring Ieper, eindfase** ; N303 Wervik-Kruiseke 5°

fase* ; N311 Wervik-Geluwe** ; N358 Oudenburg Stationstraat ; N368 Eernegem, herinrichten doortocht ; R036 Stadsring Kortrijk, herinrichten kruispunt en gevaarlijke zone.

* reeds vastgelegd op het programma 2000
** reeds aanbesteed

2. Door het doorschuiven van een aantal projecten van 1999 naar 2000, zoals onder punt 1 vermeld, zal voor ongeveer hetzelfde bedrag aan projecten van het indicatief programma 2000 moeten worden doorgeschoven naar het reserveprogramma 2000 of het programma 2001.

Een aangepast investeringsprogramma 2000, rekening houdende met de bovengenoemde doorgeschoven projecten, wordt nu opgemaakt.

Pas na het opmaken en de goedkeuring van dit investeringsprogramma 2000 zal men kunnen vaststellen welke projecten van het indicatief programma 2000 zijn doorgeschoven naar het reserveprogramma 2000 of het programma 2001.

3. De budgettaire middelen zijn onvoldoende om alle aanbestede projecten vast te leggen. Voor de doortochten is in sommige gevallen een niet goedgekeurd mobiliteitsplan de reden waarom deze projecten worden doorgeschoven naar de volgende investeringsjaren.

Vraag nr. 146 van 11 januari 2000 van mevrouw SONJA BECQ

Personen met verminderde mobiliteit – Beleid

Vervoer voor personen met een handicap is niet steeds even evident. De voorbije legislatuur liepen er verschillende projecten, deels gestoeld op overheidsmiddelen, deels op eigen middelen. Naar verluidt was daarbij gepland dat er in het raam van het mobiliteitsconvenant een aantal proefprojecten zouden worden opgestart, wat echter niet zoveel succes heeft gehad.

De nieuwe regering heeft een plan omtrent basismobiliteit in het vooruitzicht gesteld. Gemeenten zouden aanvullend op deze basismobiliteit kunnen voorzien in mindermobielenvervoer. Een en ander neemt niet weg dat op dit moment personen met een handicap, zeker degenen die moeten gebruikmaken van een rolstoel, over weinig betaalbare mogelijkheden beschikken om zich te verplaatsen.

1. Welke timing heeft de minister vooropgesteld voor de uitbouw van het concept basismobiliteit, en meer specifiek voor een luik mindermobielenvervoer ?
2. Is het juist dat de minister heeft geopteerd voor een formule waarbij de gemeenten moeten instaan voor het vervoer van mindervalide personen ?

Welke middelen stelt de Vlaamse overheid in dat geval ter beschikking om de gemeenten tot initiatieven aan te zetten ?

Wordt er bijvoorbeeld bijgedragen in personeels- en investeringskosten ?
3. Welke dienstverlening bestaat er intussen voor personen met een handicap ?
4. Graag kreeg ik inzicht in de huidige vervoersmogelijkheden voor personen met een handicap in het arrondissement Halle-Vilvoorde.

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Vraag nr. 147 van 11 januari 2000 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Netebekken Duffel – Onderhoud technische installaties

Een goed waterbeheer is voor ons dichtbevolkte lage land van enorm belang. Dat dit waterbeheer niet meer kan worden overgelaten aan de speling van de natuur maar met technische middelen moet worden bijgestuurd, staat buiten kijf. Enkel op die manier kan een overstromingsramp zoals we die hebben gekend in september 1998, in de toekomst worden vermeden.

Op 13 december 1999 werd in de gemeente Duffel echter aangetoond dat de middelen die daarvoor momenteel worden gebruikt, ontoereikend en onbetrouwbaar zijn.

Een blok hout verhinderde dat de terugslagklep tussen de Nete en de Lekbeek zich kon sluiten. Samen met een defecte pomp was dit er de oorzaak van dat het centrum van Duffel-Oost onder water dreigde te lopen. Niet alleen aan de Lekbeek, maar ook aan de Itterbeek en aan de Wouwendonksebeek staan tijdelijke pompen opgesteld. Terugslagkleppen vinden we op tal van plaatsen waar waterlopen uitmonden in de Nete.

1. a) Op de Nete drijft nogal wat afval en hout.

Werd daarmee bij de constructie van de terugslagkleppen rekening gehouden ?

- b) Zijn alle terugslagkleppen langs de Nete van hetzelfde type als die in Duffel ?
- c) Behoeven terugslagkleppen onderhoud ? Zo ja, welke periodiciteit wordt dan in acht genomen ? Zo niet, worden er routinecontroles gedaan op het functioneren van de terugslagkleppen ?
- d) Wie is verantwoordelijk voor het goed functioneren van de terugslagkleppen ?

2. Pas op het moment dat zich bijna een ramp voltrok, bleek dat de pomp die werd geïnstalleerd met als doel een nieuwe overstroming van Duffel-Oost te vermijden, niet werkte.

- a) Waartoe werd die pomp gebruikt vooraleer ze aan de Lekbeek werd geïnstalleerd ?
- b) Zijn de pompen die staan opgesteld langs de Itterbeek en langs de Wouwendonksebeek van hetzelfde type ?
- c) Behoeven die pompen onderhoud ? Zo ja, wie voert dat onderhoud uit ? Zo niet, worden die pompen dan geregeld getest ?
- d) Wie is verantwoordelijk voor het functioneren van de pompen die staan opgesteld langs deze beken ?

Antwoord

1. a) Het vuil dat op de Nete drijft, is afkomstig van de verschillende zijbeken. Het is afkomstig van natuurlijke oorsprong (takken, bladeren, ...) of van menselijke activiteiten (plastic, rechte balken, ...).

Bij de constructie van de terugslagkleppen is er rekening mee gehouden dat er tussen de kleppen vuil kan zitten. Deze kleppen zijn dan ook dubbel scharnierend gemaakt, zodat ze niet kunnen worden beschadigd. Tevens zijn er op de meeste grote uitwateringsconstructies langs de landzijde afsluutspindels geplaatst. Hierdoor kan bij calamiteiten de uitwateringsconstructie worden afgesloten. Dit is dan ook gebeurd in Duffel.

- b) Niet alle uitwateringssluizen op de Netes zijn van dit type. Er zijn ook nog sluisen met deuren.
- c) Elke uitwateringsconstructie heeft onderhoud nodig. Dit onderhoud wordt systematisch uitgevoerd.

Eenmaal per jaar gebeurt een groot onderhoud voor de winter. De wachters van de waterwegen hebben de opdracht om bij hun dagelijkse ronde de toestand van de uitwateringsconstructie te inspecteren. Indien nodig wordt onmiddellijk ingegrepen.

- d) De verantwoordelijkheid voor het goed functioneren van de terugslagkleppen ligt bij de beheerder van het kunstwerk.

Bij een uitwateringsconstructie die met een vergunning werd gebouwd, is de vergunninghouder verantwoordelijk voor het onderhoud. Wat de uitwateringsconstructies van de beken betreft, is de administratie Waterwegen en Zeewezen (afdeling Zeeschelde) verantwoordelijk voor het onderhoud van de constructie in het dijklichaam, terwijl de beheerder van de beek verantwoordelijk is voor het onderhoud van alles wat zich niet in het dijklichaam bevindt, zoals de roosters.

2. a) De pompen die momenteel tijdelijk geïnstalleerd zijn op de Lekbeek zijn gehuurde pompen; welke diensten deze huurpompen eerder bewezen, is niet bekend.
- b) Alle tijdelijke pompen die geïnstalleerd zijn, zijn van het hetzelfde type.
- c) Deze pompen worden nagezien door de brandweer en bij eventuele defecten wordt de aannemer verwittigd voor herstelling. Tevens bestaat er een afspraak met de brandweer dat zij deze pompen wekelijks test.

De bewuste pomp aan de Lekbeek werkte nog om twee uur 's nachts, voordat het bedoelde voorval zich voordeed. De pomp werd dan uitgeschakeld omdat het laag tij werd en pompen dan geen nut meer heeft.

- d) Deze pompen werden geplaatst op last van de provincie en het contract werd nadien door de afdeling Zeeschelde van de administratie Waterwegen en Zeewezen overgenomen.

Vraag nr. 148
van 11 januari 2000
van de heer CHRIS VANDENBROEKE

Zwarte punten – Kortrijk-Roeselare-Tielt

Met recht en reden wordt van verkeersveiligheid enerzijds en van het terugdringen van zware verkeersongelukken anderzijds een topprioriteit gemaakt.

Het belet allerminst dat er zich nog steeds tal van zogenaamde "zwarte punten" aandienen, die dringend om een remediëring vragen.

Vandaar dan ook een tweetal punctuele vragen.

1. Kan de minister vice-president een overzicht geven van de "zwarte punten" in de regio Kortrijk-Roeselare-Tielt voor 1997, 1998 en, indien mogelijk, voor de eerste helft van 1999?
2. Welke specifieke acties werden intussen ondernomen of zijn er gepland om de risico's van die "zwarte punten" maximaal te ondervangen?

Antwoord

Het uitvoeringsprogramma van de administratie Wegen en Verkeer voor de herinrichting van zwarte punten is gebaseerd op de meest recente analyse van de ongevallen. De laatste analyse werd opge maakt op basis van de ongevallen die gebeurden in de periode 1994-1996, waarbij aan elk ongeval een wegingsfactor wordt toegekend op basis van het aantal slachtoffers en de aard van de kwetsuren.

De ongevallenlijsten voor de jaren 1997 en 1998 werden door het Nationaal Instituut voor de Statistiek (NIS) beschikbaar gesteld; die voor 1999 zijn gedeeltelijk beschikbaar. Deze lijsten zijn zonder bijkomende analyse niet bruikbaar voor het opmaken van een programma, omdat ze te veel onnauw-

keurigheden bevatten in verband met de plaats van de ongevallen.

Gezien de bekende problemen heb ik opdracht gegeven om op de NIS-gegevens van de ongevallen uit de periode 1996-1999 een lokalisatieanalyse uit te voeren op basis van het Geografisch Informatiesysteem (GIS). Deze opdracht werd gegeven aan de provinciale overheden, die elk voor hun provincie deze analyse zullen uitvoeren. De resultaten zullen beschikbaar zijn in februari 2001.

1. De huidige gehanteerde lijst in de afdeling Wegen West-Vlaanderen omvat 38 kruispunten, waarvan er 11 gelegen zijn in de regio Kortrijk-Roeselare-Tielt.
2. Volgende acties werden uitgevoerd of gepland :
  - kruispunt nr. 3 in Roeselare, R32 kmp 3,6 – opgenomen in het voorstel vijfjarenprogramma voor 2003 ;
  - kruispunt nr. 4 in Roeselare, R32 kmp 1,7 – opgenomen in het voorstel vijfjarenprogramma voor 2004 ;
  - kruispunt nr. 5 in Roeselare, R32 kmp 4,7 – opgenomen in het voorstel vijfjarenprogramma voor 2005 ;
  - kruispunt nr. 6 in Waregem, N382 kmp 10,40 – aanpassing driekleurige lichtsignalisatie in 2000 ;
  - kruispunt nr. 11 in Waregem, N382 kmp 9,20 – een voorlopige rotonde werd aangelegd.

Vraag nr. 149
van 11 januari 2000
van de heer MARINO KEULEN

Werken Albertkanaal – Spoorbrug Gellik

De uitvoering van de laatste fase van de uitbreidingswerken aan het Albertkanaal wordt geremd door de aanwezigheid van de oude spoorbrug in Gellik (gemeente Lanaken).

Inzonderheid de werkgroep SOL (Spoorontsluiting Limburg) pleit krachtig voor het behoud van de spoorbrug. Die brug vormt namelijk een vitale schakel in een toekomstige spoorverbinding Has-selt – Lanaken – Maastricht.

Tot op heden weigeren de NMBS en het departement LIN (Leefmilieu en Infrastructuur) van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap de garantie te geven dat de brug, na voltooiing van de werken aan het kanaal, wordt heropgebouwd.

Het dossier lijkt in een impasse te zitten.

Wordt over deze aangelegenheid nog overleg gepleegd tussen de NMBS, het departement LIN en de minister en zo ja, wat is de stand van zaken ?

Antwoord

Vooreerst wil ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger verduidelijken dat het departement Leefmilieu en Infrastructuur van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap zeker niet weigert de garantie te geven dat de brug, na voltooiing van de werken aan het kanaal, zal worden herbouwd.

Over deze aangelegenheid wordt nog steeds overleg gevoerd tussen de NMBS, het departement LIN en mijzelf. Een ontwerp van overeenkomst tussen het Vlaams Gewest en de NMBS aangaande een spoorwegbrug in Gellik is opgesteld, én het is precies over de randvoorwaarden van deze overeenkomst dat er momenteel nog wordt overlegd.

Vraag nr. 150
van 11 januari 2000
van de heer JOHAN MALCORPS

Voorstedelijk tramnet Antwerpen – Planning

Tijdens de begrotingsbesprekingen toonde de minister zich voorstander van een snelle realisatie van voorstedelijke tramverbindingen tot een eerste gordel rond Antwerpen.

1. Ten noorden van Antwerpen wordt nu blijkbaar op korte termijn werk gemaakt van de verlenging van tramlijn 3 tot aan het kruispunt Bredabaan-Horstebaan op het grondgebied van Schoten. Men zou daarbij de middenberm van de Bredabaan volgen en een park-and-ride aanleggen ter hoogte van de Maxi GB en het vermelde kruispunt.

In vroegere plannen van De Lijn was er echter ook sprake van de doortrekking van een sneltramlijn tot Brasschaat (zuid-noord(oost)-as).

Op welke termijn is de verlenging tot aan de Horstebaan gepland ?

Bestaan er ook concrete plannen voor een doortrekking over de Bredabaan tot in Brasschaat ? Zo ja, aan welke termijn wordt er gedacht voor deze verlenging ? Zijn er al tracés uitgewerkt ?

Wat is het geplande eindpunt, ervan uitgaande dat de tram de Bredabaan blijft volgen ?

Werd terzake vooraf met de omwonenden overleg gepleegd ?

2. De minister kondigde ook aan dat ook wordt gedacht aan het doortrekken van een snelle tramlijn via de Noorderlaan tot in Ekeren (zuid-noord(west)-as).

Hoe concreet zijn deze plannen ? Aan welke termijn wordt hier gedacht ?

Is er al een voorstel van tracé en zo ja, welk ?

Tot waar in Ekeren zou deze tramlijn lopen ? Wordt daarbij in een park-and-ride voorzien ?

Bestaan er plannen om deze lijn later verder door te trekken tot in Stabroek ?

Werd de verlenging via de Kapelsesteenweg tot in Kapellen inderdaad afgevoerd, wegens praktisch onuitvoerbaar ?

3. Ideaal zou zijn dat er een evenwichtig net ontstaat met een fijnmazige bediening van de verschillende Ekerse wijken en een snelle aan- en afvoer richting Antwerpen en terug via de hoofdassen (trein en tram), met vlotte overstapmogelijkheden.

Wat zijn de beleidsuitgangspunten van de minister terzake ?

In welke mate wordt bijvoorbeeld de planning van een snelle tramverbinding tot in Ekeren afgestemd op de bestaande treinverbinding via lijn 12 en de dienstverlening in het station van Ekeren ?

In welke mate wordt verder ook aandacht besteed aan de verbetering van de dienstverlening met bussen in de diverse Ekerse hoofdstraten (Ekersesteenweg, Kloosterstraat, Driehoekstraat, Veltwijcklaan) en de verschillende woonwijken (Rozemaai, Laar en andere) ?

Antwoord

De Lijn-Antwerpen heeft in samenwerking met de afdeling Wegen en Verkeer een visie ontwikkeld voor het creëren van stamlijnen. De stamlijnen zullen de basis vormen voor het openbaarvervoeraanbod in de gehele regio, en in het bijzonder voor het voorstedelijk tramnet.

Dit past binnen de globale visie van de afdeling Wegen en Verkeer, bekend als het "Masterplan" voor de provincie Antwerpen. Het "Masterplan" is, wat het openbaarvervoeraanbod betreft, gebaseerd op de Dimarsostudie van 1990, die op dit ogenblik wordt geactualiseerd met een uitgebreid reizigersonderzoek op de in de stad Antwerpen penetrerende streeklijnen.

De resultaten van dit onderzoek zullen onder andere worden gebruikt om het Multimodaal Model te calibreren, dat dan zal dienen om de op basis van de Dimarsostudie gedefinieerde prioriteiten opnieuw te toetsen.

1. De aanvraag van de werken voor de uitbreiding van lijn 3 tot de Horstebaan in Schoten is gepland voor de eerste helft van 2000, en de indienststelling voor medio 2002. Dit behoort tot de eerste gordel van randgemeenten in het kader van de uitbouw van het voorstedelijk net, zoals opgenomen in het "Masterplan" voor de korte en middellange termijn.

Volgens het "Masterplan" behoort de uitbreiding tot Brasschaat tot de mogelijkheden op lange termijn voor de tweede gordel, maar dient zulks verder te worden onderbouwd. Een raadpleging van de omwonenden, die deel uitmaakt van het onderzoek voor het maatschappelijk draagvlak van het project, is nog niet gebeurd.

2. De uitbouw van een stamlijn tot voorbij Ekeren is opgenomen in het plan van De Lijn-Antwerpen en past in de uitbreiding naar de eerste gordel. Een verder uitbreiding tot de tweede gordel (Stabroek) behoort op lange termijn tot de mogelijkheden, maar moet verder worden onderbouwd.

Het tracé richting Ekeren wordt gefaseerd uitgevoerd. Eerst komen de Leien aan bod, vervolgens het gedeelte tot de Noorderlaan, wijk Luchtbal (Punt aan de Lijn), waarna een aansluiting over de Noorderlaan tot Ekeren gepland is. Het verdere tracé is nog niet bepaald, met uitzondering van het tracé over de Noor-

derlaan tussen de Groenendaallaan en de Provinciale Politie school (kazerne Luchtbal).

De openbaarvervoerrelatie tussen Kapellen en Antwerpen kan op twee wijzen worden gerealiseerd : ofwel door de NMBS via lijn 12, met een aangepast model van voorstedelijk vervoer, ofwel met een voorstadstramlijn. Overleg hierover met de NMBS is aan de gang. Het voorzien in een park & ride is opgenomen in het "Masterplan" en is gekoppeld aan de uitbouw van het voorstedelijk trein- en tramnet, waarvan de locatie nog moet worden bepaald.

- Op dit ogenblik worden de verschillende wijken van Ekeren bediend met de lijnenbundel 70. Vanaf het centrum van Ekeren zijn deze lijnen georiënteerd op het centrum van Antwerpen, wat een hoge frequentie garandeert.

Het treinaanbod, dat in de nabije toekomst zal worden gewijzigd in het noorden van Antwerpen, zal worden onderzocht met het oog op de heroriëntering van het openbaar vervoer.

Sinds kort verbindt lijn 78 alle woonkernen, attractiepolen, dienstencentra, ... ten noordoosten van Ekeren met elkaar. Binnen de budgettaire mogelijkheden werd gelijktijdig het aanbod in de gehele regio aangepast aan de reële behoeften. Dit had een behoorlijke reizigerswinst tot gevolg.

De bediening van de woonwijken wordt herbekeken bij de invoering van de basismobiliteit, en dit op basis van de prioriteitenlijst. Zoals elders zal het aanbod worden gewijzigd bij het in exploitatie nemen van de tramlijn.

Vraag nr. 151
van 13 januari 2000
van de heer JOACHIM COENS

Baggerwerken Westerschelde – Gevolgen voor de kustvisserij

Geregeld worden in Nederland lozingsvergunningen gegeven voor het storten van baggerspecie in de Westerschelde. Het betreft hier onder meer slib dat hier wordt uitgebaggerd en dat wordt teruggestort in de Nederlandse Westerschelde. Het terugstorten dient te voldoen aan de bepalingen van de Nederlandse wetgeving terzake.

Dat het baggeren, maar vooral de slibstorting, een nefaste invloed heeft op het visbestand in de Schel-

de valt echter niet te ontkennen. De Schelde is immers steeds een paai- en kraamgebied geweest voor de kustvisserij.

- Is de minister op de hoogte van de gevolgen van de slibstorting in de Westerschelde op het visbestand en de kustvisserij ? Moet het aantal lozingen niet tot een minimum worden herleid ?
- Welke maatregelen heeft de minister terzake genomen, ook naar de Nederlandse overheid ?

Antwoord

Bij de baggerwerken die door Vlaanderen worden uitgevoerd in de Westerschelde wordt geen slib gestort, doch wel uitsluitend zand, vergelijkbaar met dat van de stranden van onze kust.

Ten gevolge van de verdiepingsbaggerwerken in de Westerschelde zijn er vanuit de visserijsector klachten gekomen bij de Nederlandse Rijkswaterstaat, de vergunningverlener voor de stortplaatsen. Deze klachten stelden dat de visserij schade ondervond ten gevolge van de uitgevoerde baggerwerken.

Hierop werd door Rijkswaterstaat een commissie opgericht bestaande uit een visserijexpert, een jurist en een registeraccountant. Deze moesten hun verslag indienen op het einde van 1999. Zij voeren echter een zeer diepgaand onderzoek en hierdoor zal het rapport pas klaar zijn in februari of maart 2000.

Er kan bijgevolg worden besloten dat deze zaak grondig wordt onderzocht en dat naargelang de conclusies van het rapport zo nodig de gepaste maatregelen zullen worden getroffen.

Vraag nr. 152
van 13 januari 2000
van de heer CHRIS VANDENBROEKE

N357 Izegem – Heraanleg

Naar ik vernam, is het Vlaams Gewest van plan om de N357 op het Izegemse grondgebied heraan te leggen. Eerder gebeurden deze werken al in Roeselare en Ingelmunster.

Kan de minister mij, vanuit de wetenschap dat de betrokken handelaars zich zorgen maken omtrent de planning van de werken, het volgende meedelen.

1. Voor wanneer zijn de werken gepland ?
2. Zijn de nodige kredieten uitgetrokken ?
3. Verlopen de werken in fasen ?
4. Indien de werken worden gefaseerd, wat zijn dan de concrete fasen ?

Antwoord

1. De uitvoering van de eerste fase is gepland voor 2001, de tweede fase voor 2002 en de derde fase volgt later.
2. Voor de eerste fase is er 40 miljoen frank opgenomen in het programma 2000 en voor de tweede fase eveneens 40 miljoen frank in het programma 2002, volgens het indicatief driejarenprogramma 2000-2002. De derde fase is er opgenomen onder de rubriek "na 2002".
3. Zoals hierboven vermeld zijn er drie fasen.
4. Hoe de werken precies zullen worden gefaseerd, moet nog worden afgesproken met het stadsbestuur.

Nu kan reeds worden gesteld dat de eerste fase hoofdzakelijk zal gesitueerd zijn tussen de Papestraat en de Baronielaan. Overeenkomstig bijakte 3 van het mobiliteitsconvenant staat de lokale overheid in voor de studiekosten. Momenteel is bij het stadsbestuur de procedure lopende voor het aanwijzen van de ontwerper. Afhankelijk van de gedetailleerde raming kan de eerste fase eventueel worden uitgebreid in de richting Roeselare.

Vraag nr. 158 van 17 januari 2000 van de heer CHRIS VANDENBROEKE

Ring Roeselare – Doortrekking

M.b.t. de bereikbaarheid van de bedrijventerreinen die zich ten noorden van de stad Roeselare situeren, heerst er heel wat ongenoegen. Een goede rechtstreekse en korte verbinding naar het hoofdwegennet is namelijk aangewezen.

Men kijkt dan ook uit naar een doortrekking van de ring R32 met 2 x 2 rijstroken.

Werd, gezien het belang ervan, reeds tot doortrekking van deze weg besloten ?

Zo niet, wat staat deze doortrekking dan in de weg ?

Antwoord

De doortrekking van de R32 – ring rond Roeselare, en met name het noordelijke sluitstuk tussen de N32 (Roeselare-Torhout) en de autosnelweg A17, is opgenomen in het gewestplan en in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

Aan weerszijden zijn de aanzetten hiervan trouwens reeds gerealiseerd. Vanaf de gewestweg N32 is de brug over de spoorlijn gebouwd en het gedeelte R32 tot aan de Onledegoedstraat. Langs de andere kant is het aansluitcomplex R32-A17 gebouwd en het gedeelte R32 tot aan Beversesteenweg. Momenteel rest nog het gedeelte tussen de Onledegoedstraat en de Beversesteenweg. Deze werken zijn opgenomen in het investeringsprogramma van het jaar 2000.

In het kader van het convenantenbeleid ingevoerd tussen het Vlaams Gewest, de gemeenten en De Lijn, dienen alle belangrijke weginfrastructuurwerken, waaronder ringwegen, te passen in een door de gemeenten op te maken algemeen mobiliteitsplan. Dit plan moet onder meer ook uitsluitel geven over het aantal rijstroken voor het sluitstuk R32. Wat de stad Roeselare betreft, is dit mobiliteitsplan opgemaakt, maar het moet, krachtens de beslissing van de bevoegde auditcommissie in zitting van 29 november 1999, nog op een aantal punten worden bijgewerkt.

Pas als het mobiliteitsplan en de projectnota formeel goedgekeurd zijn door de auditcommissie kan de bijakte aan het convenant voor het sluiten van de R32 worden getekend door betrokken partijen (Vlaams Gewest en stad Roeselare), waarna het definitief ontwerp kan worden gemaakt met het oog op de aanbesteding. Dit bijgewerkte mobiliteitsplan zal de eerstkomende maanden opnieuw aan de auditcommissie ter goedkeuring worden voorgelegd.

Verwacht wordt dat het dossier nog in de loop van 2000 kan worden aanbesteed.

Vraag nr. 159
van 17 januari 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

N10 Lier-Aarschot – Geplande werken

De toestand van de N10 tussen Lier en Aarschot is nu al jaren erbarmelijk. Op sommige plaatsen is het wegdek in een zodanig slechte staat dat het een echt gevaar vormt voor het verkeer.

Ondanks het feit dat er nu al geruime tijd beterschap wordt beloofd, vind ik behoudens vergissing van mijnentwege geen budgettaire voorzieningen voor werken aan de N10 terug in het meerjarenprogramma voor de primaire wegen.

Kan de minister vice-president bevestigen dat er de komende jaren geen grote werken zijn gepland aan de N10 ?

Antwoord

Indien de Vlaamse volksvertegenwoordiger de slechte toestand van het wegdek van de N10 aanklaagt, vermoed ik dat het hier om het wegvak Lier-Berlaar gaat, en meer bepaald de omleiding van Koningshooikt.

De aanbesteding voor een totale heraanleg heeft eind vorig jaar plaatsgehad. De aanvang der werken is gepland voor begin april eerstkomende. Het gaat daarbij vooral om het terugbrengen van de bestaande drie rijstroken tot twee, gescheiden door een (niet verharde) middenberm. Uiteraard krijgt de rijbaan hierbij een nieuwe slijtlaag (in asfalt).

Bij die gelegenheid worden tevens alle kruispunten heraangelegd. De kruispunten met de B. Van Hoolstraat en de Burgemeester Henstraat worden heraangelegd als rotondes.

De werken zullen ongeveer één jaar in beslag nemen.

Vraag nr. 160
van 17 januari 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Openbaar vervoer – Afspraken bij investeringssteun

Bij verschillende gelegenheden verklaarde de minister dat de openbare vervoermaatschappij De Lijn zou kunnen instaan voor het vervoer tot aan

de "poort" van een industrieterrein of tot aan een andere strategische plaats, vanwaar pendels de bediening per bedrijf zouden kunnen afwerken.

In dit kader lijkt het dan ook evident dat De Lijn haar bestaande halteplaatsen en dienstregelingen eventueel herdenkt en aanpast aan én de bedrijventerreinen én de werktijden van het personeel in deze bedrijven.

Bij de aanleg of de uitbreiding van industrieterreinen en ook van verzorgingsinstellingen waarvoor overheidssubsidies worden gegeven, zijn afspraken met de bevoegde ministers dan ook essentieel.

1. Worden er systematisch afspraken gemaakt met de minister bevoegd voor Economie om, bij het verlenen van investeringssteun aan bedrijventerreinen of bedrijven, het aanbod aan openbaar vervoer in de buurt na te gaan ? Zo neen, is het niet zinvol om dit systematisch te doen ?
2. Worden er afspraken gemaakt met de minister bevoegd voor Welzijn en Gezondheid om, bij het verlenen van investeringssteun aan welzijns- of gezondheidsvoorzieningen, het aanbod van openbaar vervoer voor personeel en cliënten mee op te nemen in de omgevingsstudie ? Zo neen, is het niet zinvol om dit systematisch te doen ?

Antwoord

In het kader van de afgesloten mobiliteitsconvenants worden door de gemeente- en stadsbesturen mobiliteitsplannen opgemaakt.

Deze plannen dienen rekening te houden met nieuwe projecten, zoals oprichting of uitbreiding van bedrijventerreinen en welzijns- en gezondheidsvoorzieningen.

Het is de taak van de auditcommissie om samen met de betrokken administraties (administratie Wegen en Verkeer en administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen) en de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn, de noodzaak van vervoer naar deze instellingen te onderzoeken.

Vraag nr. 162
van 17 januari 2000
van de heer CARL DECALUWE

Reclame op Lijnbussen – Criteria en opbrengsten

In bepaalde periodes voeren de Vlaamse steden op de bussen van De Lijn intensief reclame voor hun stad als koopcentrum. Deze bussen rijden dan ook rond in een "concurrerende" stad, met andere woorden : iedereen neutraliseert elkaar. Ook stel ik vast dat bij bepaalde reclamecampagnes de bussen rondrijden als "reclamegadgets".

1. In welke mate wordt een "reclamecode" gevolgd bij De Lijn, of wordt elke reclame toegelaten ?
2. In welke mate wordt met deze reclame aan het imago van het openbaar vervoer gewerkt ? Wat is de bijdrage hiertoe ?
3. Wat zijn de opbrengsten van de reclame op de Lijnbussen in Vlaanderen, en dit voor de voorbije vijf jaar en opgesplitst per provincie ?
4. Wegen de opbrengsten van reclame op tegen de nadelen m.b.t. het imago van het openbaar vervoer ?

Antwoord

1. De reclame op de voertuigen van De Lijn wordt gevoerd en beheerd door de NV Streep, waarvan de Vlaamse Vervoermaatschappij aandeelhouder is voor 50 %.

Tussen De Lijn en de NV Streep bestaan afspraken waardoor bepaalde reclameboodschappen systematisch worden geweerd. Zo komen onder andere tabaksreclame, politieke en/of syndicale boodschappen, aanstootgevende beelden en/of teksten niet in aanmerking.

Bij de uitvoering van de campagnes wordt door middel van een aantal voorzorgsmaatregelen gepoogd om het imago van De Lijn optimaal te houden. De reclameboodschappen worden niet over het logo van De Lijn geplakt. Bij beklede voertuigen wordt de voorzijde van de bussen niet beplakt om de herkenbaarheid te vrijwaren.

Alle veiligheids- en comfortaspecten worden geregeld geëvalueerd en indien nodig bijgestuurd.

2. Veel van de bijzondere initiatieven van De Lijn worden mede langs dit kanaal kenbaar gemaakt (bv. nieuwe dienstregeling, uitzonderlijke diensten, eindejaarscampagne, Buzzy-abonnementen, ...).

Jaarlijks worden bij de schoolhervatting ruime campagnes gevoerd omtrent het hernieuwen van de schoolabonnementen.

Bij de activiteiten waarin De Lijn deelnemend sponsor is (bv. speciale formules/ritten), wordt haar logo in de reclamevoering nadrukkelijk in beeld gebracht.

Via de NV Streep worden tal van De Lijn-activiteiten betaalbaar gemaakt, zoals de kusttramacties, de oudejaarsnachtbussen, ...

3. Evolutie van de opbrengsten van de reclame op de voertuigen van De Lijn voor geheel Vlaanderen :

Jaar	Vaste vergoeding	Variabele vergoeding	Bruto resultaat 50 % De Lijn	Campagnes ten voordele van De Lijn	Totaal	Omzet huur
1994	22.593.708	3.748.931	9.326.747	16.151.476	51.820.862	72.527.612
1995	23.013.361	3.967.532	8.072.942	17.376.950	52.430.785	78.718.002
1996	23.349.860	3.983.963	7.697.605	20.635.575	55.667.003	83.061.204
1997	23.939.698	3.907.832	7.182.246	9.287.451	44.317.227	80.765.396
1998	24.214.311	5.161.424	14.155.722	17.049.685	60.581.142	104.442.393

Een opsplitsing per provincie wordt gemaakt, maar vraagt veel manueel werk en zal dan ook later via de diensten van het Vlaams Parlement aan de Vlaamse volksvertegenwoordiger worden meegedeeld.

4. De Lijn krijgt zelden of nooit opmerkingen in dit opzicht.

Vraag nr. 164
van 21 januari 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Bovengrondse metro Zuid-Limburg – Voorstel

Eind september 1999 ontving de minister vice-president een delegatie van ACW-Zuid-Limburg (Algemeen Christelijk Werknemersverbond). Zij kwamen hun plan voor een bovengrondse metro voorstellen aan de medewerkers van het kabinet.

Het kabinet beaamde dat dit een goede optie was, die paste in de beleidsvisie over mobiliteit. De medewerkers van de minister vice-president verklaarden dat een dergelijk plan, dat in elke woonkern de basismobiliteit garandeert, eind 2000 zou starten in de regio's met de grootste vervoersarmoede.

1. Werd De Lijn – in het kader van haar beheerscontract – reeds gevraagd om dit plan te concretiseren ?
2. Welk budget is er voorhanden en op welke begrotingspost, om een dergelijk project eind 2000 te laten starten ?

Antwoord

De Vlaamse Vervoermaatschappij werd gevraagd om actieplannen op te maken ter realisatie van de basismobiliteit in Vlaanderen, conform en in uitvoering van het regeerakkoord.

De exploitatiewijze is hierbij afhankelijk van het potentieel en de vraag in het betrokken gebied.

De beheersovereenkomst is momenteel aan herziening toe, in het kader van het nieuwe regeerakkoord. De bedieningsnormen inzake basismobiliteit zullen hierin worden opgenomen.

Voor het jaar 2000 werd reeds in 350 miljoen frank voor basismobiliteit en 200 miljoen frank voor mobiliteitsconvenants voorzien, bovenop de huidige exploitatie.

Vraag nr. 165
van 21 januari 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Gewestoverschrijdende wegenwerken – Informatie

"Uitweg" biedt, als tijdschrift en op Internet, aan vele belangstellenden een praktisch overzicht van de geplande wegenwerken.

Omdat de "Vlaamse Ruit" economisch gezien het centrum is van Vlaanderen, zijn de verbindingen vanuit alle Vlaamse regio's naar dit gebied belangrijk. Verschillende hoofdwegen vanuit belangrijke excentrisch gelegen gebieden naar deze ruit lopen gedeeltelijk over Waals en Brussels grondgebied. Ik denk hierbij aan de E40, die de regio Tongeren met Brussel verbindt. Ook vanuit andere zuidelijke regio's van Vlaanderen bereikt men Brussel.

Voor het Vlaams economisch beleid is het belangrijk de werken op deze wegen die over een ander gewest lopen, op te nemen in deze informatie. Voor de wegen gelegen op het grondgebied van het Brusselse gewest gebeurt dit reeds, maar niet voor de hoofdwegen gelegen op Waals grondgebied.

De minister vice-president verklaarde reeds eerder aan het Waalse Gewest systematisch de nodige gegevens te zullen vragen voor de Vlaamse kaart van wegenwerken (*schriftelijke vraag nr. 243 van 26 maart 1999 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 21 mei 1999, blz. 1517 – red.*).

Wat is de stand van zaken m.b.t. de gemaakte afspraken ?

Antwoord

Momenteel wordt de informatie-uitwisseling in verband met verkeer verder uitgewerkt met het Waals en met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Meer bepaald wordt dat gedeelte van het wegennet vastgelegd waarvoor deze uitwisseling wenselijk wordt geacht.

Hierbij wordt rekening gehouden met de wegcategorie, zowel in het eigen als in het aangrenzende gewest. Het is inderdaad logisch dat voor belangrijke wegen de uitwisseling gebeurt over grotere afstanden vanaf de grens, dan voor wegen van louter lokaal belang. Ook hoofd(assen) van het openbaar vervoer krijgen een afzonderlijke behandeling.

Deze uitwisseling zal gebeuren zowel voor wegenwerken, als voor incidenten, ongevallen, ... die een tijdelijke verkeershinder veroorzaken. Voor dit laatste gebeurt er reeds een uitwisseling via de verkeerscentra en het Vlaams Verkeerscentrum in Antwerpen, waarmee recentelijk werd gestart. Het laatstvermelde centrum is hierbij het contactpunt.

Vraag nr. 166
van 21 januari 2000
van mevrouw VEERLE DECLERCQ

Luchthaven Oostende – Stage II-vliegtuigen

Vanaf 1 januari 2000 mogen 's nachts tussen 23.00 uur en 6.00 uur geen Stage II-vliegtuigen meer opstijgen vanaf de luchthaven van Oostende. Deze maatregel werd vorig jaar getroffen door de minister vice-president.

Welke maatregelen worden er getroffen in geval van overtreding ?

Op welke wijze worden dergelijke vluchten voorkomen ?

Antwoord

De modaliteiten waarbinnen een vliegtuig mag landen of opstijgen op de luchthaven van Oostende zijn opgenomen in de AIP (Aëronautical Information Publication) van België.

Bij eventuele overtreding wordt proces-verbaal opgemaakt op basis van het Luchtvaartwetboek (art. 32 van de wet van 27.6.37) en artikel 27 van het koninklijk besluit van 15 september 1994 betreffende de vliegverkeersregelen.

Een gezagvoerder dient voorafgaandelijk toelating tot opstijgen te krijgen van de verkeersleiding, die in dergelijke gevallen op basis van bovengenoemde voorschriften deze toelating niet zal verlenen.

Daardoor worden dergelijke vluchten voorkomen.

Vraag nr. 168
van 21 januari 2000
van de heer JACKY MAES

Openbaar vervoer regio Ieper – Uitbreiding

Tijdens de vorige regeringsperiode had de minister vice-president een uitbreiding gepland van het openbaar vervoer in de regio Ieper. Er zouden enerzijds betere verbindingen tot stand worden gebracht tussen een aantal gemeenten rond Ieper (o.a. Wervik, Zonnebeke en Langemark) en anderzijds staat er ook nog een nieuw traject in de startblokken waarbij een aantal belbussen zouden worden ingelegd. Op 1 augustus 2000 zal men in Ieper gratis bussen invoeren.

Nu blijkt echter dat de minister vice-president niet meer geneigd is om de geplande uitbreiding door te voeren en dat de beloofde belbussen er aldus niet zouden komen.

In het kader van de basismobiliteit lijkt een beter aanbod voor deze vervoersarme regio een gerechtvaardigde vraag.

1. Binnen welke termijn wordt een verhoging van het vervoersaanbod in de regio Ieper doorgevoerd ?
2. Worden daarbij belbussen ingelegd en zo ja, waar ?
3. Bestaan er plannen voor betere verbindingen (hogere frequentie / aansluiting trein) tussen een aantal gemeenten rond Ieper en zo ja, welke ?

Antwoord

1 en 2. In het kader van de basismobiliteit werden de volgende projecten in aanmerking genomen voor de regio Ieper.

- Invoering van een nieuwe belbus "Ieper Noord", die vermoedelijk de volgende (deel)gemeenten zal bestrijken : Ieper, Sint-Jan, Vlamertinge, Brielen, Elverdinge, Woesten, Boezinge, Zuidschote.
- Invoering van een nieuwe belbus "Ieper Zuid-Oost", die vermoedelijk de volgende (deel)gemeenten zal bestrijken : Ieper, Sint-Jan, Zillebeke, Hollebeke, Zandvoorde, Geluveld, Beselare, Zonnebeke.

Mits goedkeuring door de Inspectie van Financiën en voorzover deze projecten prioritair werden gesteld in de objectieve behoefteanalyse kunnen zij van start gaan.

3. In het kader van het mobiliteitsconvenant Ieper bestaat het project voor een bediening van Flanders Language Valley met de openbare lijn 745 Roeselare-Langemark-Ieper, door het om buigen van de reisweg. Op weekdagen wordt bovendien een verbinding gepland tussen Ieperstation en Ieper Flanders Language Valley, met aansluiting op de trein in de voor- en in de namiddag.

Ook dit project staat op de agenda, mits goedkeuring door de Inspectie van Financiën en mits

een gunstige rangschikking in de objectieve behoefteanalyse.

Voor de bovenvermelde dossiers wordt momenteel het advies van de Inspectie van Financiën ingewacht.

Vraag nr. 169
van 24 januari 2000
van de heer FRANS WYMEERSCH

Doel – Houding administratie Waterwegen en Zeewezen

In een aantal persartikelen van 22 en 23 december 1999 beweert Vlaams volksvertegenwoordiger Jos Stassen van Agalev dat de administratie Waterwegen en Zeewezen niet handelt uit het oogpunt van het voortbestaan van Doel, er zou zelfs sprake zijn van tegenwerking.

Het Vlaams Blok heeft ook vastgesteld dat de handelwijze van de administratie Waterwegen en Zeewezen haaks staat op het uitgangspunt van het voortbestaan van Doel, maar is dat geen logisch gevolg van het tweesnelhedenbeleid van de Vlaamse regering ?

Ik neem aan dat de minister vice-president op de hoogte is van de onvrede bij de Agalev-collega's.

Deelt de minister vice-president de mening van de Agalev-collega's uit de meerderheid dat er sprake is van tegenwerking door de administratie ?

Of is de werkwijze van de administratie enkel het logische gevolg van de beslissing tot de bouw van het containerdok, terwijl de Doelenaars nog steeds in de grootste onzekerheid leven over hun toekomst ?

Antwoord

Ik stel vast dat de administratie Waterwegen en Zeewezen nauwgezet het regeerakkoord van 13 juli 1999 uitvoert. Hierin staat onder andere :

- enerzijds dat "wat Doel betreft de beslissing in verband met de containerterminal Deurganckdok wordt bevestigd en uitgevoerd", wat tot gevolg heeft dat er activiteiten in de omgeving van de woonkern plaatsvinden ;

- anderzijds dat "er een studie wordt uitgevoerd die moet onderzoeken of Doel in de gegeven omstandigheden als sociaal-economisch leefbare kern kan blijven bestaan".

Er kan geen sprake zijn van enige vorm van tegenwerking door de administratie als ze zich aan de uitvoering hiervan houdt.

Om te vermijden dat de Doelenaars in de grootste onzekerheid zouden blijven, werd in het regeerakkoord ook opgenomen dat "ondertussen het Sociaal Begeleidingplan verder uitgevoerd wordt", zodat zij, ongeacht de besluitvorming inzake Doel, dit sociaal begeleidingsplan kunnen blijven genieten.

Vraag nr. 181
van 1 februari 2000
van de heer CARL DECALUWE

Bouwvergunningen – Beroep gemachtigd ambtenaar

1. Kan de minister een overzicht geven van het aantal beroepen dat bij de gemachtigde ambtenaar per provincie werd ingediend, dit in verhouding tot het aantal voorgelegde dossiers en voor de jaren 1998 en 1999 ?

Welke criteria werden hiervoor gebruikt ?

2. Kan de minister mij ook een overzicht geven van de aard van betrokken dossiers (zonevreemde woningen, industrie, ...) ?

Hoeveel beroepen werden door de minister, per provincie, ingewilligd in 1998 en 1999 ?

3. Kan een overzicht worden gegeven van het aantal beroepen dat momenteel voorligt bij de Raad van State, en dit per provincie ?

Welke maatregelen heeft de minister genomen om deze "wachlijst" te verkleinen ?

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media.

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 50
van 10 december 1999
van mevrouw INGRID VAN KESSEL

Ziekenhuisnormen – Handhavingsbeleid

Reeds verschillende jaren worden in de ziekenhuizen de klinische en verpleegkundige gegevens geregistreerd (MKG, MGV). De Vlaamse overheid kan hierover niet beschikken. Omgekeerd beschikt de federale overheid (Riziv) niet over de Vlaamse gegevens van de erkende voorzieningen. Reeds meerdere keren is gesteld dat de terugbetaling van niet-erkende diensten zou moeten worden gestopt, bijvoorbeeld de CT-scan (computertomograaf), NMR (nucleaire magnetische resonantie).

In de huidige stand van de wetgeving omtrent de zware medisch-technische diensten bezorgt de minister bevoegd voor de erkenningen aan de federale minister van Volksgezondheid kennisgevingen omtrent enerzijds de toekenning van de erkenning en anderzijds de intrekking van de erkenning en de motieven hiervoor.

Daarnaast is er ook het repressieve luik van de wetgeving. De inspectiediensten van de gemeenschappen kunnen ter plaatse gaan en, in geval van vaststelling van inbreuken op de normering, overgaan tot de opmaak van een proces-verbaal, waarbij wordt vastgesteld dat een toestel wordt geëxploiteerd in een dienst "medische beeldvorming" die niet aan de normen voldoet.

In het verleden is alvast gebleken dat niemand zich echt geroepen voelt om deze handhavingsbevoegdheden uit te oefenen. De gemeenschappen verwijzen naar het Riziv en de federale overheid, en andersom.

Wanneer de visitatie van ziekenhuizen effectief wil zijn, zou het toch veel beter zijn om over zoveel mogelijk gegevens te beschikken, zodat hetzelfde werk geen twee keer hoeft te gebeuren.

Graag had ik van de minister daaromtrent een verduidelijking gekregen.

1. Wat is de taakverdeling m.b.t. het handhavingsbeleid op basis van de wettelijke regeling ?

2. Wie houdt zich concreet bezig met het verrichten van de nodige vaststellingen, zowel in als buiten de ziekenhuizen ?
3. Wie staat in voor de adequate reactie en het doen respecteren van de erkenningsnormen en de regels m.b.t. financiering van medische prestaties verricht in een infrastructuur die hiervoor niet erkend is ?

Antwoord

1. Het toezicht en de strafbepalingen waaraan ziekenhuizen onderworpen zijn in het kader van de ziekenhuiswetgeving zijn bepaald in hoofdstuk VIII van de wet op de ziekenhuizen gecoördineerd op 7 augustus 1987 (artikels 115 tot en met 119).

De uitoefening van het handhavingsbeleid op het vlak van programmatie en erkenning is een bevoegdheid van de Vlaamse overheid. De gemeenschappen zijn immers bevoegd voor de uitvoering van het programmatie- en erkenningsbeleid van de ziekenhuizen en oefenen het toezicht uit op de naleving van de normen.

2. Binnen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap staat de afdeling Verzorgingsvoorzieningen van de administratie Gezondheidszorg in voor de programmatie en de erkenning van de ziekenhuizen. Zij oefent ook het toezicht uit op de naleving van de normen.

De ambtenaren-artsen van deze afdeling die de inspecties uitvoeren, kunnen bij vaststelling van overtredingen een proces-verbaal opmaken. Dit is ook het geval bij niet-erkende infrastructuur buiten de ziekenhuizen waarop de ziekenhuisnormen van toepassing zijn.

3. Een opgemaakt proces-verbaal wordt voor verder gevolg gezonden naar het parket. Volledigheidshalve moet hieraan worden toegevoegd dat aan de samenwerking met het parket tot op heden weinig gestalte werd gegeven. Aan de zeldzame processen-verbaal is nooit enig gevolg gegeven.

In het kader van de stroomlijning van het globale handhavingsbeleid van de Vlaamse overheid is er binnen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap momenteel een actieplan lopende. Voor de sector van de ziekenhuizen wordt er overleg met het parket ingesteld, dat moet toe-

laten de nodige afspraken inzake samenwerking vast te leggen.

Er wordt ook een afschrift van het proces-verbaal gestuurd naar de federale minister van Sociale Zaken. Indien het gaat om overtredingen op het vlak van de installatie en exploitatie van zware medisch-technische diensten en toestellen, kan deze op basis van het proces-verbaal als sanctie het budget van het betrokken ziekenhuis met 20 % verminderen.

Ten slotte krijgt de federale overheid van de Vlaamse administratie alle besluiten inzake toekenning van een erkenning, weigering of intrekking van erkenning toegestuurd, zodat de financiering van de ziekenhuizen en van de medische prestaties in deze ziekenhuizen hiermee in overeenstemming kan worden gebracht.

Vraag nr. 57
van 22 december 1999
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Administratief personeel VFSIPH – Werkveldervaring

In het kader van een goede dienstverlening vanuit het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH) aan de diverse voorzieningen voor de opvang en tewerkstelling van gehandicapten, is het mijns inziens noodzakelijk dat ook het personeel van de administratieve hoofdzetel van het Vlaams Fonds sterk betrokken is met het werkveld.

1. Hoeveel personeelsleden van het Vlaams Fonds hebben ooit gewerkt in een voorziening voor gehandicapten ?
2. Het lijkt mij opportuun dat personeelsleden van het Vlaams Fonds via korte stages in de voorzieningen ervaring zouden opdoen m.b.t. het werkveld.

Welke initiatieven werden er terzake reeds genomen ?

Antwoord

1. Op basis van een rondvraag bij de personeelsleden van het Vlaams Fonds werd vastgesteld dat momenteel 22 personeelsleden diensten hebben gepresteerd bij een voorziening voor de opvang en tewerkstelling van gehandicapten.

Daarenboven zijn een twintigtal personeelsleden reeds jarenlang continu aan het samenwerken met de voorzieningen, waarbij zij deze instellingen op regelmatige tijdstippen bezoeken.

Tevens zijn 19 personen met een handicap tewerkgesteld bij het Vlaams Fonds. Ook van deze personeelsleden mag worden gezegd dat zij een echte binding hebben met de opdracht en de doelstellingen van het Vlaams Fonds als ervaringsdeskundige.

Concreet betekent dit dat momenteel één vijfde van de personeelsleden van het Vlaams Fonds ervaring heeft met voorzieningen voor opvang en tewerkstelling van gehandicapten.

2. Het Vlaams Fonds heeft steeds interesse betoond voor de instellingen. De personeelsleden die werden overgeheveld van het Rijksfonds voor Sociale Reclassering van de Mindervaliden en van het Fonds '81 naar het Vlaams Fonds, kregen allen de kans om een bezoek te brengen aan een instelling. De nieuwe personeelsleden krijgen tijdens hun stage steeds een introductie in de materie van de voorzieningen voor opvang en tewerkstelling, waarbij een bezoek ter plaatse wordt georganiseerd. Het Vlaams Fonds waardeert hieromtrent zeer de medewerking die het terzake van de instellingen mag onder vinden.

De idee rond stages bij instellingen werd reeds aangekaart in vergaderingen van de directie, maar het onderzoek naar de mogelijkheden ervan werd uitgesteld tot na het invullen van de uitbreiding van de personeelsformatie. Het Vlaams Fonds is gewonnen voor de idee, maar een overleg met de instellingen zou moeten uitklaren welke stages effectief en opportuun zijn.

Tevens zou bij die gelegenheid kunnen worden overwogen of het ook niet nuttig zou zijn dat bepaalde administratieve krachten van de instellingen ook een stage bij het Vlaams Fonds zouden doorlopen.

Vraag nr. 59
van 4 januari 2000
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Kind en Gezin – Experiment opvoedingsondersteuning (2)

Uit het antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 17 van 18 oktober 1999 blijkt dat Kind en Gezin een

video met betrekking tot de opvoeding en ontwikkeling van jonge kinderen ontwikkelt (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 17 december 1999, blz. 256 – red.*). Een dergelijk visueel instrument lijkt mij ideaal om heel wat ouders te bereiken en te sensibiliseren rond dit thema.

De minister deed mee dat deze video zal worden getoond in de wachtkamer van de consultatiebureaus. Uiteraard is deze plaats uiterst geschikt om het beoogde doelpubliek te bereiken. Maar er zijn ook nog andere plaatsen waar dit zinvol zou zijn.

1. Is eraan gedacht om de video ook te tonen op andere plaatsen waar ouders met jonge kinderen geregeld aanwezig zijn ?
2. Een van de plaatsen waar naar mijn mening het doelpubliek zeker zeer geregeld komt, is de wachtkamer van pediaters en huisartsen.

Worden er initiatieven genomen om de video ook aan deze categorie van zorgverstrekkers ter beschikking te stellen ?

Antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger informeert naar het gebruik van een video rond opvoeding en ontwikkeling van jonge kinderen in het kader van een experiment inzake opvoedingsondersteuning vanuit Kind en Gezin.

Naar aanleiding van een eerdere vraag m.b.t. dit experiment opvoedingsondersteuning heb ik inderdaad melding gemaakt van een video rond de opvoeding en ontwikkeling van jonge kinderen. Ik wil daarbij aangeven dat die video slechts een onderdeel is van een globaal project. Dit betekent dat het maken ervan qua timing wordt ingeschoven in een planning die ook andere acties omvat.

Wat de concrete vragen rond de video betreft, kan ik het volgende melden.

1. De video is nog niet ontwikkeld, maar zal, wanneer dat het geval zal zijn, in eerste instantie worden getoond in de consultatiebureaus in de regio Genk, waar het project in kwestie loopt. Het gebruik van de video zal grondig worden geëvalueerd. Het gaat immers om een betekenisvolle investering en de mogelijkheden tot het tonen van de video zullen maximaal worden nagegaan.

Afhankelijk van deze evaluatie zal worden beslist of het tonen van de video kan worden veralgemeend, in eerste instantie in alle consultatiebureaus van Kind en Gezin en daarnaast mogelijk ook op andere plaatsen.

2. Een van de mogelijke plaatsen waar de video kan worden getoond, is inderdaad de wachtkamer van huisartsen en pediaters. In het licht van de vermelde evaluatie zal dan ook worden nagegaan of en hoe de video bij hen kan worden verspreid.

Ik verwijs er in dit verband op dat Kind en Gezin al een samenwerkingsverband heeft met de VVOG (Vlaamse Vereniging van Obstetrische en Gynaecologen) voor de video "Wachten op een kind". Meer en meer wordt immers onderzocht hoe video's en ander multimediamateriaal ruimer kunnen worden verspreid. Ook voor de video rond opvoedingsondersteuning zal dat zeker gebeuren.

Ik geef tot slot aan dat, volgens de nu vooropgestelde planning, op het einde van dit jaar aan de video wordt gewerkt.

Vraag nr. 60

van 5 januari 2000

van mevrouw SIMONNE JANSSENS-VANOPPEN

Opvanggezinnen – Statuut

De Vlaamse Belangengroep voor Opvanggezinnen signaleerde op 26 november laatstleden, tijdens een betoging van de welzijnssector, de verstikkende situatie waarin deze sector verkeert.

Discussiëren over loon is hier niet eens van toepassing, aangezien de onthaalgezinnen ten gevolge van hun statuut, huismoeder, nog niet eens over elementaire sociale rechten beschikken. In geval van scheiding, ziekte, werkloosheid, pensionering, worden deze personen gelijkgesteld met iemand die niet werkt, en kunnen ze zich van daaruit geen enkel recht toeëigenen. De sector benadrukt dat vooral bij scheiding de problemen erg groot zijn, aangezien de afgeleide rechten tevens wegvallen.

Ondanks dit gebrekkige statuut is opvang in onthaalgezinnen de meest voorkomende georganiseerde kinderopvang in Vlaanderen. Er worden meer kinderen opgevangen in opvanggezinnen dan in crèches en particuliere opvanginstellingen : circa 36.000 tegenover 22.400 opvangplaatsen (Jef Mostinckx e.a., Welzijn in Vlaanderen 1999).

Er is tevens een tendens dat de aantrekkelijkheid van dit beroep, vooral bij jonge mensen, afneemt. Een belangrijke reden is juist deze sociale onzekerheid waarin ze zouden verkeren.

Vanuit de bezorgdheid voor de toekomst van ont-haalmoeders alsmede de vrije keuze voor een geschikte opvangvorm voor ieder kind, dient er ernstig werk te worden gemaakt van het zoeken naar een statuut dat het volwaardige werk waardig is.

1. Hoever staat het met de uitwerking van een oplossing voor dit structurele probleem ?
2. Welke maatregelen werden er concreet reeds genomen om tegemoet te komen aan de noden en behoeften van de doelgroep ?

Antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger vraagt met nadruk aandacht voor de werkingssituatie van opvanggezinnen die zijn aangesloten bij een dienst voor opvanggezinnen. Momenteel ontvangen deze opvanggezinnen voor hun opvangprestaties een onkostenvergoeding per dag per kind. Deze onkostenvergoeding is belastingvrij, maar leidt niet tot de opbouw van socialezekerheidsrechten.

1. Omdat de sector van de diensten voor opvanggezinnen wordt geconfronteerd met moeilijkheden om nieuwe opvanggezinnen te recruterende, heb ik een werkgroep geïnstalleerd die nagaat of en hoe de werkingssituatie van deze opvanggezinnen kan worden verbeterd. Ik wens te benadrukken dat het de eerste keer is dat dit gebeurt en dat ook de opvanggezinnen zelf aan de werkgroep participeren.

Daarnaast zal ik in het beleidsplan Kinderopvang, dat ik conform het regeerakkoord eerlang finaliseer, meer dan gewone aandacht besteden aan de problematiek van de opvanggezinnen.

Zowel de denkwegen van de werkgroep als de voorstellen in mijn beleidsplan zijn verkennend van aard. Dit kan ook niet anders. Het gaat hier om een complexe problematiek, die te maken heeft met wat de opvanggezinnen zelf willen (uit enquêtes is al gebleken dat niet alle opvanggezinnen vragende partij zijn voor een volwaardig statuut).

Daarnaast zijn er ook grote budgettaire implicaties die mee het debat beïnvloeden.

Tot slot is het onmogelijk tot een oplossing te komen zonder overleg met de andere gemeenschappen, die analoge opvangstructuren hebben, en met de federale overheid, die terzake rechtstreeks betrokken partij is.

2. Als ik in deze context inga op concrete perspectieven en mogelijkheden, dan formuleer ik allereerst de noodzaak stapsgewijs te werken.

Op korte termijn is het eventueel mogelijk binnen het stelsel zoals het nu bestaat enkele maatregelen te nemen die de positie van de opvanggezinnen versterken. Ik denk daarbij onder meer aan een verhoging van de onkostenvergoeding, aan een anders moduleren ervan, of aan het uitwerken van betere afspraken tussen ouders en opvanggezinnen die maken dat deze laatsten meer zekerheid hebben over het naleven van een afgesproken opvangplan.

Op middellange en lange termijn zal, zoals aangegeven, in overleg met alle betrokken bevoegdheidsniveaus naar een meer structurele oplossing worden gezocht.

Vraag nr. 61 van 5 januari 2000 van mevrouw SONJA BECQ

Leeftijdscriminatie – Beleid

Leeftijdsgrenzen kunnen bedoeld zijn als bescherming van bepaalde groepen, doch ze kunnen ook discriminerend werken. In het Vlaams regeerakkoord wordt het wegwerken van leeftijdscriminatie als prioritair beschouwd. Een in het oog springende discriminatie waarvoor de Vlaamse overheid bevoegd is, betreft de tegemoetkomingen en/of de dienstverlening van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH), waarvan men bijvoorbeeld bij het ontstaan van de handicap na de leeftijd van 65 jaar, wordt uitgesloten.

1. Op welke wijze wordt het voornemen om leeftijdsdiscriminatie weg te werken, aangepakt ?
2. Werd de voorbije zes maanden hieromtrent reeds een actieplan uitgewerkt ?

Wat zijn hierin de meest opvallende leeftijdsdiscriminaties waarvoor de Vlaamse overheid bevoegd is ? Welke discriminaties worden aangepakt ? Welke prioriteiten worden gelegd ?

3. Bestaat er in dit verband beleidsonderzoek ? Zo ja, wat zijn de resultaten ?

Antwoord

1. Volgens artikel 2, § 1, van het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap, is dit decreet van toepassing op de personen met een handicap die de volle leeftijd van 65 jaar niet hebben bereikt op het ogenblik van hun aanvraag tot inschrijving, en op de voorzieningen die bijstand tot sociale integratie verlenen.

De inschrijving in het Fonds vormt een essentiële vereiste die de aanspraak op bijstand voorafgaat. De inschrijvingsverplichting wordt uitdrukkelijk gesteld (artikel 7, § 2 van het decreet) en geregeld (artikelen 39 en volgende van het decreet en de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 1991 betreffende de inschrijving bij het Fonds).

Deze inschrijving dient te gebeuren vóór de leeftijd van 65 jaar. In het ontwerp van decreet wordt de zorg voor personen die na 65 jaar gehandicapt worden, in principe toegewezen aan het bejaardenbeleid (Vlaamse Raad, 1989-1990, Stuk 318, nr. 1, blz. 6, artikel 2, vierde alinea). De achterliggende idee daarvoor wordt verwoord in het verslag namens de Commissie voor Welzijn en Gezondheid (Vlaamse Raad, 1989-1990, Stuk 318, nr. 5, blz. 8, derde en vierde alinea) :

"In de plaats van het begrip reclassering komt de sociale integratie van de persoon met een handicap. Personen met een handicap die bij het bereiken van de leeftijd van 65 jaar ingeschreven zijn in het Fonds zullen verder op de tussenkomsten van het Fonds een beroep kunnen blijven doen. Wie na 65 jaar door verouderingsverschijnselen een handicap oploopt, kan terecht bij de vele diensten en voorzieningen uit de bejaardenzorg."

De bedoeling van de decreetgever is derhalve duidelijk : wie zich inschrijft bij het Fonds vóór zijn vijfenzestigste verjaardag en het bewijs kan leveren van een handicap, kan in aanmerking komen voor bijstand tot sociale integratie. Artikel 2 van het decreet schrijft in die zin voor dat het decreet niet van toepassing is op personen met een handicap die de volle leeftijd van 65 jaar hebben bereikt en die vóór de dag van hun

vijfenzestigste verjaardag geen aanvraag tot inschrijving hebben ingediend.

In een geding door een persoon met een handicap gebracht voor het Hof van Cassatie, werd aangevoerd dat in die benadering een ongeoorloofde discriminatie wordt gemaakt ten aanzien van de personen met een handicap die zich heeft gemanifesteerd vóór zij de leeftijd van 65 jaar hebben bereikt, waarbij zij die een aanvraag tot inschrijving hebben ingediend vóór zij die leeftijd hebben bereikt ten onrechte anders worden behandeld dan zij die de aanvraag tot inschrijving na die leeftijd hebben ingediend. Het Hof van Cassatie heeft het nodig geoordeeld over de beweerdte ongeoorloofde discriminatie een prejudiciële vraag te stellen aan het Arbitragehof. Daar het Arbitragehof bij wijze van prejudiciële beslissing bij arrest uitspraak doet over vragen onder meer omtrent de schending door een decreet van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, heeft het Hof van Cassatie iedere nadere uitspraak hieromtrent aangehouden tot het Arbitragehof uitspraak zal hebben gedaan over deze vraag. Alvorens in deze specifieke problematiek met betrekking tot de inschrijving bij het Vlaams Fonds mijn beleid te bepalen, wens ik de arresten te kennen die zullen worden geveld.

In algemene zin, en buiten het voorbeeld dat besloten ligt in het decreetaal kader van het Vlaams Fonds, kan worden vastgesteld dat maatschappelijke veranderingen in onze samenleving voor bepaalde groepen van mensen nieuwe drempels of discriminaties veroorzaken. Uitsluitingsmechanismen die geënt zijn op leeftijd, zijn daar een vorm van. De aandacht voor en acties omtrent leeftijdsgebonden discriminaties zijn globaal geïntegreerd in mijn beleidsintenties ten aanzien van de welzijnszorg, de gezondheidszorg en het gelijkekansenbeleid. In het kader van de realisatie van een effectief preventiebeleid voor ouderen, en in de context van de omschakeling van een aanbod- naar een meer behoeftengestuurd ouderenbeleid, is de oprichting van een meldpunt "leeftijdscriminatie" gepland.

2. De vooropgezette beleidsacties tegen leeftijdsgebonden discriminaties vormen een nieuw beleidsterrein, dat nog een grondige verkenning behoeft. Daartoe is op korte termijn een informatieve consultatieronde gepland met diverse relevante actoren. In het voorjaar van 2000 zal ik een werkbezoek brengen aan het Landelijk Bureau voor Leeftijdscriminatie in Utrecht.

Daarnaast zal in maart 2000 een specifieke projectgroep van start gaan tot heroriëntering van het ouderenbeleid vanuit de visie die de uniciteit, de competenties en de kracht van de ouder wordende mens in de maatschappij beklemtoont. De aandacht voor leeftijdsgebonden uitsluitingen en de oprichting van een meldpunt "leeftijdscriminatie" zullen een belangrijk thema vormen in het debat. Volgens het plan van aanpak moeten de werkzaamheden van de projectgroep tegen 2003 leiden tot een decreet dat het vernieuwd en geïntegreerd Vlaams ouderenbeleid omvat.

Ook wil ik melding maken van mijn actie om, in samenspraak met de collega-ministers en de Interdepartementale Commissie Gelijke Kansen, in 2000 een globaal actieplan Gelijke Kansen op te stellen, waarin per beleidsdomein ten minste één strategische doelstelling wordt geformuleerd ter realisatie tegen het einde van deze legislatuur. Hierbij zal aandacht worden besteed aan de gelijke kansen voor alle doelgroepen. Dit project gaat eind februari 2000 van start.

- Als belangrijke en ondersteunende stap voor het wegwerken van de leeftijdsgebonden discriminaties, wordt zeker wetenschappelijk onderzoek gepland. Dit onderzoek zal omtrent leeftijdsdiscriminaties de stand van zaken moeten nagaan : welke er bestaan, waar ze zich voordoen binnen de diverse beleidsdomeinen.

Op dit ogenblik wordt aan de exacte definiëring van de onderzoeksthema's gewerkt.

Vraag nr. 62
van 5 januari 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

OCMW-actie "A.u.b. postbode" – Evaluatie

De actie "A.u.b. postbode" heeft tot doel bejaarden of gehandicapten te wijzen op de mogelijkheden om bepaalde bewerkingen door de postbode thuis te laten uitvoeren. Op aanvraag van het OCMW kan De Post optreden als bemiddelaar tussen bejaarden of gehandicapten en de bijstandsdiensten van het OCMW. De OCMW's kunnen bovendien op de keerzijde van deze affiches informatie laten drukken over hun diensten.

Om deze bestaande service beter bekend te maken, zond voormalig minister van Welzijn Luc Martens in de winter van 1997-1998 een omzendbrief naar OCMW's, gemeentebesturen en centra

voor algemeen welzijnswerk om hun medewerking te vragen voor het opstellen van een plaatselijk, gecoördineerd noodplan voor de winterperiode. De afdeling Welzijnsbevordering van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap volgde dit verder op.

Allicht zijn er in heel wat gemeenten denkoefeningen gedaan en plannen opgesteld om energieleveringen, maaltijdbedeling, dag- en nachtopvang te organiseren : zij kunnen inspirerend zijn voor andere gemeenten.

1. Werd deze omzendbrief effectief opgevolgd ? Welke OCMW's zijn ingegaan op de actie ?
2. Welke bijsturingen voor haar beleid put de minister uit de aangereikte ideeën ? Worden deze ideeën op een of andere manier doorgegeven aan de OCMW's, zodat ze zich hieraan kunnen inspireren ?

Antwoord

1. Uit de rondvraag die mijn voorganger naar aanleiding van de schriftelijke vraag van 9 februari 1999 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger bij de OCMW's gedaan heeft, blijken weinig nieuwe elementen ten opzichte van het reeds gegeven antwoord.

In totaal sloten 52 openbare centra voor maatschappelijk welzijn een overeenkomst met De Post. Verder vind ik de bevestiging van hetgeen mijn voorganger in zijn voorlopig antwoord meedeelde. Informele samenwerking is er bijna alom en ook al zijn er geen echte afspraken, spontane meldingen aan de sociale dienst door postbodes gebeuren.

2. De werkzaamheden van de projectgroep, opgericht door mijn voorganger, resulteerden in de brochure "Stappenplan voor het opstellen van een noodplan voor hulpverlening bij extreme weersomstandigheden".

Talrijke OCMW's stuurden hun ideeën en plannen aangaande noodsituaties op. De brochure werd ontwikkeld op basis van lokale maatregelen bij noodsituaties. In het voorgestelde model werd aandacht besteed aan coördinatie, preventie en lokale opvang.

Begin februari 1999 werd de brochure onder alle openbare centra voor maatschappelijk welzijn en alle centra voor algemeen welzijnswerk

verspreid. Ook aan het Rode Kruis werd een exemplaar bezorgd.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger vindt hierbij :

- **bijlage 1** : schriftelijke vraag nr. 95 van 9 februari 1999 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger, met voorlopig antwoord van de minister ;
- **bijlage 2** : schriftelijke vraag nr. 59 van 3 november 1997 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger, met antwoord van de minister (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7 van 16 januari 1998, blz. 950) ;
- **bijlage 3** : omzendbrief Wel/97/09 van 4 november 1997 van de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn en de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, betreffende een noodplan ten behoeve van hulpverlening bij extreme weersomstandigheden, met bijlage ;
- **bijlage 4** : brochure van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap : "Stappenplan voor het opstellen van een noodplan voor hulpverlening bij extreme weersomstandigheden".

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 65
van 11 januari 2000
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Voortgangsrapport Pekingdecreet – Project prenatale dienstverlening

In het verslag aan het Vlaams Parlement over de toepassing van het decreet van 13 mei 1997 houdende de opvolging van de resoluties van de Wereldconferentie die van 4 tot 14 september 1995 in Peking heeft plaatsgehad, vinden we in de bijlagen projectfiches van Vlaamse openbare instellingen (VOI).

Door Kind en Gezin werd binnen de strategische doelstelling "verruiming van de toegang voor vrouwen tot passende, betaalbare en hoogwaardige gezondheidszorg" een project opgestart waarbij een grotere toegang tot de prenatale dienstverlening,

zowel op psychosociaal als op medisch vlak, wordt beoogd.

1. Welke concrete initiatieven werden door Kind en Gezin binnen dit project genomen ?
2. Wat zijn de resultaten van dit project ?

Antwoord

In het kader van de verruiming van de toegang tot een passende, betaalbare en hoogwaardige gezondheidszorg voor zwangere vrouwen met nood aan een geïntegreerde zwangerschapsbegeleiding, werd in oktober 1998 de sector van de prenatale consultatiebureaus gereorganiseerd en geheroriënteerd, naar een geïntegreerd aanbod in concentratiewijken inzake kansarmoede. Daarnaast werden in regio's zonder prenatale consultatiebureaus initiatieven genomen om een geïntegreerde zwangerschapsbegeleiding te bieden aan kansarme zwangere vrouwen.

Samen met de reorganisatie van het zorgaanbod werd ook het programma verder uitgewerkt en geïmplementeerd.

Reorganisatie van de prenatale consultatiebureaus

Sinds 1 oktober 1998 functioneren er 15 prenatale consultatiebureaus : 9 ingebouwd in een preventie-verzorgcentrum, 5 autonome prenatale consultatiebureaus en 1 in de BSD (Belgische Strijdkrachten in Duitsland). Deze prenatale consultatiebureaus zijn gelokaliseerd in concentratiewijken inzake kansarmoede (wat een erkenningscriterium is voor de oprichting van een preventie-verzorgcentrum). Via deze prenatale consultatiebureaus biedt Kind en Gezin laagdrempelige, kwalitatieve dienstverlening aan aanstaande ouders aan.

In deze prenatale consultatiebureaus worden gratis *medisch preventieve consulten* aangeboden bij een gynaecoloog of algemeen arts, volgens een inhoudelijk vernieuwd programma. Complementair hieraan wordt tevens een *verpleegkundig spreekuur* georganiseerd. Hier kan de aanstaande ouder terecht voor gezondheidsvoorlichting en psychosociale ondersteuning en begeleiding. Zo nodig kunnen er ook prenatale huisbezoeken worden gebracht om bijkomende ondersteuning en begeleiding thuis mogelijk te maken. Ook ervaringsdeskundigen in de kansarmoede en interculturele medewerkers kunnen eventueel worden ingeschakeld.

In een periode van één jaar (van 1 oktober 1998 tot en met 30 september 1999) waren er in het Vlaamse gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke gewest 1.899 aanstaande moeders ingeschreven op een prenataal consultatiebureau.

De prenatale consultatiebureaus hebben tevens de mogelijkheid prenatale *groepswerking* voor aanstaande ouders uit te bouwen. Via het ervaringsgericht leren wordt kennis aangebracht, worden attitudes en vaardigheden aangeleerd rond zwangerschap en bevalling en krijgen tevens sociale netwerken een kans. Bovendien kan deze groepswerking worden aangevuld met individuele ondersteuning en begeleiding in het consultatiebureau of tijdens huisbezoeken. Onderwerpen m.b.t. zwangerschapsbegeleiding die aan bod komen, hebben betrekking op psychosociale, juridische en medische aspecten, baby's behoeften, gezinsrelaties, bezoek aan de kraamkliniek en dergelijke.

In het Vlaamse gewest werden in 1998 16 vaste groepen opgestart, met in totaal 209 groepsbijeenkomsten en gemiddeld 7 deelnemers. In het Brusselse Hoofdstedelijke gewest, werden 81 bijeenkomsten met vaste groepen georganiseerd. Zes van de preventiecentra zetten ook eenmalige groepsactiviteiten op. In 1998 ging dit over 43 bijeenkomsten. Deze cijfers hebben zowel betrekking op onderwerpen m.b.t. prenatale zorg, als op items rond de preventieve kindzorg (de gegevens over de groepswerking in 1999 zijn nog niet beschikbaar).

Samenwerking met een kraamkliniek in de omgeving is voor een prenataal consultatiebureau onontbeerlijk om een kwalitatieve prenatale zorg aan te bieden. Om echografieën uit te voeren, urgenties op te vangen, stalen te laten analyseren, eventueel gespecialiseerde onderzoeken te laten doen, bepaalde risicozwangerschappen te volgen, worden er *samenwerkingsverbanden met kraamklinieken* opgezet. Cliënten worden ook toegeleid naar de kraamkliniek van hun keuze voor de bevalling.

In 1998 werd bij zeven van de negen preventiecentra de *netwerkontwikkeling* duidelijk aangegrepen om een integraal aanbod aan kansarme gezinnen aan te bieden, bijvoorbeeld rond het opzetten van groepswerking, het opzetten van gecoördineerde materiële hulp en dergelijke.

Initiatieven in regio's zonder preventiecentrum

Ook in regio's zonder preventiecentrum worden er initiatieven genomen m.b.t. prenatale

groepswerking. Deze groepswerking wordt vaak opgezet in overleg met kraamklinieken, buurthuizen, OCMW's, organisaties voor tweedekansonderwijs, lokale integratiecentra en dergelijke. Ook interculturele medewerkers kunnen zo nodig worden ingeschakeld.

Vraag nr. 66 van 11 januari 2000 van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Voortgangsrapport Pekingdecreet – Projecten nieuwe werkvormen

In het verslag aan het Vlaams Parlement over de toepassing van het decreet van 13 mei 1997 houdende de opvolging van de resoluties van de Wereldconferentie die van 4 tot 14 september 1995 in Peking heeft plaatsgehad, vinden we in de bijlagen projectfiches van een aantal Vlaamse openbare instellingen (VOI).

Binnen de strategische doelstelling "harmonisatie van verantwoordelijkheden voor werk en gezin van vrouwen en mannen bevorderen" werden door Kind en Gezin twee proefprojecten opgezet waarbij nieuwe werkvormen zoals thuiswerk, werken op satellietkantoor en optimale bereikbaarheid door nieuwe technologieën, worden ingevoerd.

1. Wanneer werden deze projecten daadwerkelijk opgestart ?
2. Hoeveel personeelsleden nemen deel aan de projecten ? Opdeling volgens geslacht ?
3. Welke zijn de eerste bevindingen vanuit deze projecten ?

Antwoord

1. In januari 1999 werd het proefproject "Alternatief werken" in twee afdelingen van Kind en Gezin ingevoerd. In april 1999 werd, als onderdeel van het proefproject, een satellietkantoor in Hasselt geopend.
2. In het totaal nemen 50 personeelsleden deel aan het project "Alternatief werken". Het gaat om 30 vrouwen en 20 mannen. In het satellietkantoor in Hasselt werken 7 mannen en 7 vrouwen.
3. In afwachting van een formele evaluatie van het proefproject in de lente van dit jaar, zijn de eerste bevindingen positief.

Naast een aantal onmiskenbare voordelen voor de organisatie (vooral op het vlak van het aantrekken, behouden en motiveren van personeelsleden en op het vlak van prestatieverbetering), ondervinden ook de individuele deelnemers de nodige voordelen bij het project.

Doordat de eigen impact verhoogt op de tijden waarop wordt gewerkt en de plaatsen waar wordt gewerkt, vergroot ook de regelruimte van de deelnemers m.b.t. de afstemming van gezin en arbeid. Zo sparen bijvoorbeeld de mensen die in het satellietkantoor in Hasselt werken twee tot drie keer per week een verplaatsing naar Brussel uit (2 uur), tijd die vooral ten goede komt aan het privé-leven.

Vraag nr. 81
van 21 januari 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Flexibele kinderopvang – Stand van zaken

Een baan combineren met een gezinsleven is voor werknemers met kinderen vaak een hele karwei. Flexibele en betaalbare kinderopvang is dan zeer welkom.

Twee jaar geleden kregen de gemeenten van de Vlaamse overheid de taak om concrete initiatieven in kaart te brengen, samen met iedereen die in de gemeente met kinderopvang bezig is, om zo knelpunten in het aanbod te detecteren. Het resultaat is dat de meeste gemeenten een planning "buitenschoolse opvang" hebben, vooral uitgaande van het bestaande aanbod.

Volgens mijn ervaring heeft men hierin al te weinig expliciete aandacht gehad voor flexibele kinderopvang, zoals opvang voor kinderen van ouders die in ploegensystemen werken (bv. van 6 u tot 14 u, van 14 u tot 22 u, nachtdiensten). Deze opvang is, onder andere voor privé-partners, moeilijk te organiseren zonder extra financiële en/of materiële ondersteuning van mutualiteiten, gemeenten, het bedrijfsleven, de Vlaamse overheid, ...

1. Werd op de interministeriële conferentie met de bevoegde federale ministers de problematiek van flexibele opvang reeds ter sprake gebracht? Met welk resultaat?
2. In welke gemeentelijke beleidsplannen is er een aanbod voor buitenschoolse kinderopvang van ouders die in ploegensystemen werken? Voor zieke kinderen?

3. Waar werd deze nood duidelijk gesignaleerd? Welke actieplannen werden voorgesteld?

Antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger informeert naar de mate waarin de problematiek van de flexibele kinderopvang is opgenomen in de lokale beleidsplanning voor buitenschoolse kinderopvang. Er wordt ook nagevraagd of deze problematiek reeds met de bevoegde federale overheid werd besproken.

1. Ik heb over de problematiek van zowel de buitenschoolse kinderopvang, als de flexibele, de occasionele, de urgentieopvang en de opvang van zieke kinderen, al overlegd met mijn federale collega van Sociale Zaken, de heer Frank Vandebroucke, die bevoegd is voor het Fonds voor Collectieve Uitrustingen en Diensten (FCUD).

De afspraak die we daarbij hebben gemaakt, is dat het overleg wordt voortgezet zodra het totaalbeleidsplan "kinderopvang" zoals het is aangekondigd in het Vlaamse regeerakkoord, is gefinaliseerd. Het is immers belangrijk dat de samenwerking tussen de federale en de Vlaamse overheid zich kan enten op de beleidsprincipes die in deze nota zullen worden geformuleerd.

Het spreekt vanzelf dat deze nota expliciet en concreet aandacht zal hebben voor de problemen van de flexibele kinderopvang. Zij beoogt deze opvangvorm structureel in te passen in het Vlaamse kinderopvanglandschap.

- 2 en 3. De gemeentelijke beleidsplannen "buitenschoolse kinderopvang" die zijn ingediend, vertrekken van de specifieke lokale situatie. De opties die worden verwoord met betrekking tot het aanbod aan buitenschoolse kinderopvang, zijn zowel kwalitatief als kwantitatief van aard. Een inventaris van de beleidsplannen op basis van de verschillende soorten opties die in Vlaanderen zijn genomen, is momenteel niet beschikbaar.

Ik doe wel navraag bij Kind en Gezin of en hoe zij op relatief korte termijn een inzicht kunnen geven in de verschillende aspecten van de lokale beleidsvoering. Het zou inderdaad interessant zijn een overzicht te hebben van de grote lijnen die de lokale overlegfora hebben uitgestippeld. Dit geldt voor het aspect flexibele kinderop-

vang, maar ook voor de opvang van zieke kinderen.

Het is trouwens vanuit die overtuiging dat ik overweeg de lokale beleidsplanning, die zich nu toespitst op de buitenschoolse opvang, te verruimen naar de bijzondere opvangnaden. In het beleidsplan waar ik al naar verwees, stippel ik daarvoor een aanpak uit.

Vraag nr. 83
van 24 januari 2000
van mevrouw VEERLE HEEREN

Kind en Gezin – Osiris-project

Het project Osiris van Kind en Gezin had tot doel een centrale wachtlijst op te stellen, waardoor vraag en aanbod in de kinderopvangsector beter op elkaar zouden worden afgestemd.

1. Is het project Osiris operationeel ?
2. Kan de centrale wachtlijst gedecentraliseerd worden gebruikt en gestuurd ?

Is Osiris een klantvriendelijk systeem ?

3. Welke eerste resultaten en cijfers kunnen worden voorgelegd ?

Welke regionale verschillen komen aan bod ?

Wat zijn de resultaten van de werking van Osiris ?

Antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger informeert naar de stand van zaken met betrekking tot het Osiris-project (Opvangservice in Real Time Informatiesysteem).

1. Het Osiris-project is momenteel niet operationeel.

Als dat niet het geval is, dan heeft dat onder meer te maken met het feit dat de daarvoor vereiste budgettaire middelen, ook al werden die aangevraagd, niet werden vrijgemaakt. Het door Kind en Gezin op de begroting van 1999 aangevraagde bijkrediet werd niet goedgekeurd. Het gevolg daarvan was dat zowel de timing als de ambitie om op korte termijn een geïnformati-

seerd registratiesysteem van opvangplaatsen te realiseren, moest worden teruggeschoefd.

- 2 en 3. Uiteraard kan ik, gezien de gemelde stand van zaken, geen concrete resultaten of bevindingen met betrekking tot het Osiris-systeem meedelen.

Het feit dat Osiris niet volgens het geplande proces kon worden ontwikkeld, betekent niet dat het definitief is afgeschreven. Het blijft een aandachtspunt en ik zal er onder meer in het beleidsplan Kinderopvang op aandringen dat er ook werk van wordt gemaakt.

Het is immers belangrijk dat de toegankelijkheid van de voorzieningen ook wordt verzekerd doordat ouders snel en efficiënt kennis kunnen nemen van de beschikbare opvangplaatsen in een bepaalde regio.

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, JEUGD,
STEDELIJK BELEID, HUISVESTING
EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 59
van 21 december 1999
van de heer JAN LOONES

Premies hypotheeklening – Afschaffing

De Vlaamse regering besliste op 19 november 1999 om in het kader van het huisvestingsbeleid de tegemoetkoming in de hypothecaire leninglast" (zgn. TIL-premie) af te schaffen met ingang van 1 december 1999.

Deze beslissing heeft belangrijke gevolgen voor zeer vele gemeenten. Heel wat gemeentelijke premiestelsels voorzien immers in een eigen premie, in aanvulling op deze Vlaamse premie, of vertrekken van de goedkeuring van een Vlaams premiedossier.

Tot op heden lijkt er geen duidelijkheid te bestaan over de vraag of er op het Vlaamse niveau een vervangend premiestelsel komt.

1. Welke redenen hebben geleid tot de plotse afschaffing van de tegemoetkoming in de hypothecaire leninglast (zgn. TIL-premie) ?

2. Is er gedacht aan een vervangend premiestelsel ?
3. De gemeenten hebben klachten over het gebrek aan coördinatie, nu zij hun eigen premiesysteem vaak hebben afgestemd op het Vlaamse premiedossier.

Wat is de houding van het beleid terzake ?

4. Hoe wordt het contact met de gemeenten inzake de toepassing van dit premiestelsel verzorgd ?

Antwoord

1. De afschaffing past in de uitvoering van het Vlaams regeerakkoord, overeenkomstig hetwelk enerzijds prioritair de kwaliteit van de woningen aangeboden op de privé-huisvestingsmarkt moet worden bewaakt, en anderzijds de tegemoetkomingen aan particulieren in die zin moeten geheroriënteerd worden.

De tijdens de komende jaren op die manier vrijkomende begrotingskredieten zullen kunnen aangewend worden voor meer prioritaire beleidspunten, met een grotere efficiëntie en effectiviteit. De echte probleemgebieden en de bevolkingsgroepen in preciaire woonomstandigheden, waar de noden nog nijpender zijn, kunnen op die manier grondiger worden aangepakt.

De tegemoetkoming in de leningslast sprak de burger steeds minder aan, mede door de halvering van de bedragen in 1998 en de complexiteit van de administratieve afhandeling, zoals de gespreide uitbetalingswijze en de uitsplitsing over twee uitkeringsperiodes, de onzekerheid omtrent het recht op de verlenging na drie jaar en de verplichting de tweede uitbetalingsperiode zelf aan te vragen, wat aanleiding gaf tot talrijke betwistingen en beroepsprocedures.

2. Een vervangend premiestelsel is op korte termijn niet echt aan de orde.

Wel zal worden geijverd voor een accentverschuiving, zoals boven is uiteengezet, met vooral aandacht voor een grondige hervorming van de verbeterings- en aanpassingspremie.

3. Elke gemeente werd individueel en vooraf schriftelijk op de hoogte gebracht van de geplande afschaffing. Het staat elke gemeente vrij om zelf – onafhankelijk van het gewestelijk be-

leid – de voorwaarden te bepalen voor het toekennen van een gemeentelijke tegemoetkoming.

In die zin hoeft de afschaffing van de gewestelijke tegemoetkoming geenszins automatisch te leiden tot een opheffing van de lokale premies. Een bijsturing van de eigen voorwaarden kan – in voorkomend geval – volstaan.

4. Elke gemeente ontvangt trimestriële kennisgevingen met een opgave van de tijdens het voorafgaande trimester uitgekeerde toelagen en de identiteit van de begunstigden die in de desbetreffende gemeente wonen.

De vóór 25 december 1999 ingediende aanvragen zullen uiteraard verder worden afgehandeld en de gemeenten zullen zoals voorheen trimestrieel op de hoogte worden gehouden van de uitkeringen aan de eigen inwoners.

Vraag nr. 60 van 22 december 1999 van de heer FREDDY FEYTONS

Huisvestingsbeleid – UFSIA-studie woonbehoeften

Verleden jaar heeft het Centrum voor Sociaal Beleid – Steunpunt Wonen en Woonbeleid van de Universitaire Faculteiten Sint-Ignatius Antwerpen (Ufsia) in opdracht van de Vlaamse regering een onderzoeksopdracht rond "Woonbehoeften in Vlaanderen" uitgevoerd, waarop het huisvestingsbeleid tot 2010 wordt gebaseerd.

1. Zal deze studie tijdens de tien jaar dat ze wordt toegepast, worden geactualiseerd ?

Op welke wijze en met welke frequentie zal dit gebeuren ?

2. In welke mate heeft men bij de raming van beschikbare bouwgrondreserves een onderscheid gemaakt tussen stedelijke en plattelandsgebieden ?

3. Van wanneer dateren de cijfers betreffende de leegstand in de provincie Limburg die men hanteert in het onderzoek ?

Op welke wijze werd dit cijfermateriaal verkregen ?

Zal het geactualiseerd worden en zo ja, op welke wijze en met welke frequentie ?

4. Op welke wijze heeft men de gegevens met betrekking tot het aantal prioritaire huurders in Limburg verkregen ?

Heeft men hiervoor samengewerkt met de Limburgse huisvestingsmaatschappijen ? Waarom wel of niet ?

5. Welke criteria heeft men gebruikt bij de prognose van de evolutie van de bouwgrondprijzen in Limburg ?
6. Worden de gegevens uit het onderzoek gehanteerd bij de planning of overheveling van woonuitbreidingsgebieden in de provincie Limburg naar andere provincies ?

Antwoord

1. In 1999 heeft het Centrum voor Sociaal Beleid, Steunpunt Wonen en Woonbeleid van de Universitaire Faculteiten Sint-Ignatius Antwerpen (Ufsia) in opdracht van de Vlaamse regering een onderzoeksopdracht rond "Woonbehoeften in Vlaanderen" uitgebracht.

De studieopdracht werd opgestart in 1996 en afgerond eind 1998.

Deze studie diende uit te gaan van ramingen, waarvan sommige (zoals de demografische) vrij accuraat zijn, maar andere (zoals de kwaliteit van de bestaande woningen of de leegstand) bij gebrek aan goede gegevens veeleer hypothetisch blijven. Niettemin gaat het om de eerste wetenschappelijk verantwoorde prognose van de woonbehoeften in Vlaanderen sinds mensenheugenis.

Er is in het kader van het programma "beleidsgericht onderzoek 1998" een onderzoeksopdracht (looptijd in 1999 en 2000) gestart bij dezelfde instelling om te komen tot een praktische werkwijze voor een permanent woonbehoefteonderzoek. Dit komt er in hoofdzaak op neer dat een doorzichtige en voor iedereen toegankelijke praktische werkwijze wordt uitgetekend om de woonbehoeften jaarlijks te actualiseren tot op gemeentelijk niveau. Deze opdracht loopt tot het einde van dit jaar, en vanaf dan zal een jaarlijkse actualisering van de woonbehoeften mogelijk worden.

Daarnaast is het de bedoeling om de woningkwaliteit en de leegstand in Vlaanderen gedetailleerd te gaan onderzoeken. Er zal eveneens

worden nagegaan of het mogelijk is om tot een gemeentelijke inventaris van de woningen te komen, aansluitend op de geplande inventaris van percelen.

2. De raming van de stock aan bouwgronden is dubbel gebeurd. Enerzijds heeft men op basis van luchtfoto's de oppervlakte berekend van de niet bebouwde gronden in woonzones. De resultaten daarvan werden bij wijze van oefening geconfronteerd met de resultaten van een onderzoek in twaalf steden die over een gedetailleerde perceelsinventaris beschikken.

Anderzijds werd op basis van gegevens van de bodembezetting en de bouwstatistieken een schatting gemaakt van de beschikbare bouwgronden. Er is daarbij geen onderscheid gemaakt tussen de steden en plattelandsgemeenten. Wel is gebleken dat voor 24 gemeenten, vooral steden en kustgemeenten, geen betrouwbare schatting kon worden verkregen. Voor deze gemeenten werd een arbitraire ondergrens van een gemiddelde perceelsoppervlakte van 4 are bepaald.

In het kader van het ruimtelijk beleid wordt onder meer met financiële ondersteuning vanuit huisvesting gewerkt aan een geografisch informatiesysteem op niveau van de percelen. De gemeenten zullen binnen afzienbare tijd beschikken over een eigen perceelsinventaris. In het kader van de onderzoekscel zal bij de afdeling Woonbeleid worden bekeken of daar een inventaris van woongelegenheden kan op worden afgestemd.

3. De leegstand per gemeente werd voor 1982 en 1991 berekend als het verschil tussen het aantal gekadastreerde eengezinswoningen en het aantal bewoonde eengezinswoningen. Voor de appartementen zijn bij het Kadaster slechts gegevens per eigenaar beschikbaar ; daarom werd daar dezelfde leegstandsfractie verondersteld als bij de eengezinswoningen. Op basis van vergelijking met de statistiek van het aantal begonnen woningen kon een jaarlijkse correctiefactor voor de jaarlijkse nieuwbouwactiviteit worden berekend.

Op die manier kon een jaarlijkse leegstandsvariabele worden geconstrueerd voor de periode 1982-1991 in een tijdreeks. Aangezien er op het ogenblik van de studie ook bevolkingsgegevens voor 1995 beschikbaar waren, werd de correctiefactor aangepast aan het aantal bijkomende gezinnen.

In Vlaanderen is het aantal woningen in feite niet exact bekend. Sinds de volks- en woningtelling van 1981 is er geen systematische betrouwbare telling van de leegstand gebeurd. Er was voor de onderzoekers dan ook geen beter te verantwoorden manier voor het ramen van de leegstand. Ze maken op een consistente manier gebruik van alle gegevensbronnen, zijnde de kadastragegevens, de bouwstatistieken, de bevolkingsgegevens.

Voor de actualisering van de gegevens wordt in de komende periode bijkomend onderzoek gepland. Ten eerste zal een grootschalig kwaliteitsonderzoek op gemeentelijk niveau ook een inzicht geven in de leegstand. Daarnaast zal worden nagegaan of een gemeentelijke inventaris van de woningen kan worden gekoppeld aan de geplande inventaris van percelen. De onderzoekscel van de administratie heeft de opdracht een huisvestingsdatabank uit te bouwen. Ook daar zullen de beschikbare gegevens worden verzameld.

4. Eerst en vooral dient onderscheid te worden gemaakt tussen de prioritaire doelgroep van sociale huurwoningen zoals in de toewijzingsregels is vervat, en het begrip "prioritaire doelgroep" zoals dat in de studie wordt gehanteerd.

De afbakening van de doelgroep "prioritaire huurders" gebeurde in verschillende stappen. In eerste instantie werd op basis van de eigendomssituatie en de gezinsinkomens het aantal rechthebbende gezinnen bepaald. Deze groep werd ingeperkt tot gezinnen die een sociale huurwoning betrekken en de rechthebbenden die minstens 20 % van hun inkomen aan huur besteden, of over onvoldoende comfort kunnen beschikken volgens de normen van de volks- en woningtelling.

Hiervoor werd niet samengewerkt met de huisvestingsmaatschappijen. De kandidatenlijsten van de maatschappijen zijn immers niet geschikt om de "prioritaire doelgroep" te omschrijven zoals die in de studie wordt bedoeld.

5. Er zijn in de studie géén prognoses van de bouwgrondprijzen als dusdanig gemaakt. Wel heeft de onderzoeker een trendanalyse ten opzichte van Vlaanderen uitgevoerd via een eenvoudige lineaire regressie. De studie zegt met zoveel woorden dat dit een "mechanisch doortrekken van de trends" inhoudt, en dus geen rekening houdt met de achterliggende verklarende factoren.

Het is uiteraard de bedoeling om in het woonbeleid rekening te houden met de meest recente gegevens. De databank die in de administratie wordt uitgebouwd, zal de prijsevolutie van gronden en woningen jaarlijks tot op gemeentelijk niveau volgen.

6. In het woonbeleid wordt er niet gewerkt met woonuitbreidingsgebieden. Het woonbeleid wordt uiteraard in een ruimtelijke context gevoerd, dat vorm krijgt in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en met de provinciale en gemeentelijke structuur- en uitvoeringsplannen verder zal worden verfijnd.

De onderzoeksgegevens moeten zoals gezegd nu worden vertaald in een praktische, jaarlijks hernieuwbare berekening van de woonbehoeften in het algemeen en de sociale woonbehoeften in het bijzonder.

**Vraag nr. 61
van 4 januari 2000
van de heer WALTER VANDENBOSSCHE**

Felix De Boeckmuseum Drogenbos – Beheer

Tijdens een vraag om uitleg over de toekomst van het Felix De Boeckmuseum verklaarde de minister dat hij het college van burgemeester en schepenen van Drogenbos niet meer wenst te betrekken in het beheer van het museum (*Handelingen C21 van 27 oktober 1999, blz. 23-26 – red.*)

Nochtans speelt dit college op dit ogenblik een belangrijke rol. De conservator organiseert een wisseltentoonstelling van beeldhouwer M. Xhouet. De drukwerken zijn besteld, de catalogus en illustraties zijn klaar, affiches en uitnodigingen en folders werden uitgewerkt.

Het schepencollege weigert echter zijn fiat te geven.

Welke demarches heeft de minister gedaan met het oog op de medewerking van het schepencollege bij deze belangrijke Vlaamse culturele activiteit ?

Antwoord

De problematiek van het Felix De Boeckmuseum is een complex gegeven, waarin meerdere akten of overeenkomsten, gekoppeld aan voorwaarden, tussen de verschillende betrokkenen spelen. Wij menen momenteel over een overzicht van de be-

staande documenten te beschikken. Het lijkt mij noodzakelijk het dossier, met name de verschillende overeenkomsten en het hierin gehanteerde begrippenkader, verder juridisch door te lichten.

De bestaande structuren die samenwerking mogelijk zouden moeten maken, zijn op hun beurt conflictueus.

De problematiek rond het Felix De Boeckmuseum is vanuit de taakverdeling in verschillende akten (schenkingsakte, gebruiksovereenkomst) ontstaan. De heer De Kelver wordt in de verschillende overeenkomsten genoemd als hoofdverantwoordelijke van het museum én als beheerder van de collectie. De gemeente is aangewezen als inrichter en exploitant van het museum. In de praktijk blijken beide partijen een verschillende invulling te geven aan hun taak, waardoor er wrijvingen zijn ontstaan. Vorig jaar werd gevraagd dat de verantwoordelijke een beleidsplan zou opstellen en dat de gemeente een contract met een duidelijke functiebeschrijving van de museumverantwoordelijke zou voorleggen. Deze documenten zouden dan als basis kunnen dienen voor een nieuw overleg. Tot op heden werden nog geen definitieve teksten afgeleverd.

Het feit dat de gemeente is aangewezen als inrichter en exploitant van het museum kan verklaren dat de gemeente zich inlaat met de organisatie van tentoonstellingen.

Mijn inziens dient er wel te worden gezocht naar een *structurele* oplossing.

De partijen zijn gevangen in een aaneenschakeling van conflicten. Ten gevolge hiervan hebben zij zich ingegraven in hun stelling. Dergelijk conflictmodel kan geen oplossing genereren.

Het spijt mij te moeten vaststellen dat instanties die als bemiddelaar wensen tussen te komen of worden gevraagd, zich genoodzaakt zien af te haken. Het laatst geformuleerde bemiddelingsvoorstel vertrekt van het installeren van een nieuwe partner, VZW Exploitatie, met deelname van de gemeente, de provincie en de Vlaamse Gemeenschap. Bemiddelingsvoorstellen schieten in deze echter steeds tekort omdat de bestaande partijen er zich de facto niet voor engageren.

Het is niet mijn bedoeling het museum in zijn geheel door de Vlaamse Gemeenschap te laten overnemen. In het kader van het museumbeleid is dit immers geen goede oplossing.

Ik wens hier wel mijn verantwoordelijkheden op te nemen en te komen tot waardevolle en bindende oplossingen. Daarvoor ontmoet ik thans de betrokken partijen en tracht op basis van het juiste juridisch kader en van een nieuwe consensus te komen tot oplossingen die betreurenswaardige incidenten zoals deze rond de wisseltentoonstelling-Xhouet en het door de gemeente georganiseerde culturele programma voorkomen.

Vraag nr. 62
van 11 januari 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Elishoutschool Anderlecht – Overname

Naar aanleiding van de financiële problemen waarmee de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) te kampen heeft, werd hier en daar geopperd dat de Vlaamse overheid er goed aan zou doen om de voormalige provinciale Elishoutschool in Anderlecht, die thans onder de bevoegdheid van de VGC valt, over te nemen.

Zijn er intussen terzake reeds concrete initiatieven genomen ?

Antwoord

Strikt genomen hebben de financiële problemen van de Vlaamse Gemeenschapscommissie geen uitstaans met het beheer en de exploitatie van de voormalige provinciale Elishoutschool in Anderlecht.

Uit de begroting 2000 van de Vlaamse Gemeenschapscommissie kan immers worden afgeleid dat, in uitvoering van artikel 83ter van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen, de VGC een onderwijsdotatie van 464 miljoen frank ontvangt, terwijl de uitgaven momenteel 382,3 miljoen frank bedragen. Bijgevolg is er zelfs een positief saldo van 81,7 miljoen frank.

Niettemin is dit positief saldo relatief.

Bij de opsplitsing van Coovi, waarvan 40 % aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie werd toebedeeld, bleek evenwel 60 % van het personeel Nederlandstalig te zijn. Bijgevolg werden een aantal van deze personeelsleden ingezet op de centrale administratie van de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de gemeenschapscentra, waardoor hun

loonlast wordt aangerekend op andere basisallocaties van de gewone dienst van de begroting.

Er wordt tevens een daling van het leerlingenaantal vastgesteld, zodat de onderwijsdotatie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest daalt.

In de nabije toekomst zijn ook een aantal belangrijke investeringswerken noodzakelijk. Zolang er evenwel geen akkoord is tussen de VGC en de Cocof (Commission communautaire française) over de gemeenschappelijke kosten in het gebouwencomplex, is de financiële input van beide gemeenschappen voor deze infrastructuurwerken niet vast te stellen.

Ten slotte wens ik toch duidelijk een onderscheid te maken tussen de rol van de Vlaamse Gemeenschapscommissie als overheid en als inrichtende macht voor deze school. In casu treedt de Vlaamse Gemeenschapscommissie op als inrichtende macht. Evenwel worden de personeels-, werkings- en exploitatiekosten praktisch volledig gecompenseerd met correlatieve middelen. Enkel de verbouwingswerken moeten zelf gedeeltelijk (30 %) via de buitengewone dienst worden gefinancierd.

De discussie of de Vlaamse Gemeenschap voor deze onderwijsinstelling al dan niet moet optreden als inrichtende macht heeft veeleer te maken met politieke afwegingen en beleidskeuzes van beide overheden, en in eerste instantie van de VGC.

Niettemin betreft het hier een complex politiek probleem, waarbij de relatie met de Franse Gemeenschapscommissie omtrent de exploitatiekosten en met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest voor de bepaling van de onderwijsdotatie, onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn en bijgevolg niet kunnen worden genegeerd.

Vraag nr. 63
van 11 januari 2000
van de heer GILBERT VANLEENHOVE

Sociale woningbouw – Gemeenten en OCMW's

In verband met de toewijzing van sociale woningen worden de sociale huisvestingsmaatschappijen in Vlaanderen streng gecontroleerd op grond van het besluit van de Vlaamse Executieve van 29 september 1994.

Een aantal Vlaamse gemeenten en OCMW's bouwden – met Domus Flandria en andere investeringsprojecten – eveneens sociale woningen.

1. Worden de door gemeenten en OCMW's gebouwde sociale woningen aan dezelfde strenge toewijzingscriteria onderworpen als de woningen van de sociale huisvestingsmaatschappijen ?
2. Zo ja, wordt er controle uitgeoefend op de toewijzing ?

Antwoord

De door de gemeenten en OCMW's gebouwde en gesubsidieerde sociale woningen worden aan dezelfde toewijzingscriteria onderworpen als de woningen van de sociale huisvestingsmaatschappijen voorzover dit in de toegepaste subsidiebesluiten wordt opgelegd.

Dit betekent onder meer dat voor projecten gebouwd met Domus Flandria alsook voor projecten in het kader van projectsubsiëring (besluiten van de Vlaamse regering van 19 december 1996) bedoelde toewijzingscriteria gelden. Beide aangehaalde reglementeringen omvatten momenteel zo goed als alle gesubsidieerde sociale woningen gebouwd door gemeenten en OCMW's.

Wat de controle op de toewijzing betreft.

1. De projecten in het kader van Domus Flandria worden systematisch door de administratie gecontroleerd op basis van volgende documenten :
  - bewijs van inkomsten ;
  - attest van de ontvanger der registratie nopens bezit van eigendom ;
  - uittreksel uit het bevolkingsregister m.b.t. gezinssamenstelling.
2. Voor de projecten in het kader van projectsubsiëring werd voorlopig alle voorrang gegeven aan het uitwerken en het opvolgen van de nodige procedures om tot subsidiëring te kunnen overgaan, aangezien dit subsidiereglement maar wordt toegepast sedert 1998 en de eerste projecten pas nu worden opgeleverd.

In een volgende fase zal vervolgens een systematische en effectieve controle worden uitgebouwd. De momenteel aan de gang zijnde personeelsuitbreiding geeft daartoe alleszins de nodige ruimte.

Vraag nr. 64
van 11 januari 2000
van de heer CARL DECALUWE

Vlaamse Wooncode – Onbewoonbaarheidsverklaringen

Na de instelling van de Vlaamse Wooncode werd het mogelijk woningen ongeschikt of onbewoonbaar te verklaren.

1. Hoeveel woningen werden er sedert de instelling van de Vlaamse Wooncode ongeschikt verklaard, dit opgesplitst per provincie ?
2. Hoeveel woningen werden er sedert de instelling van de Vlaamse Wooncode onbewoonbaar verklaard, dit opgesplitst per provincie ?
3. Welke hoofdcriteria liggen aan de basis hiervan ?
4. In welke mate werd het beheersrecht of het recht van voorkoop reeds toegepast ? Wat zijn de resultaten hiervan m.b.t. de sociale huisvesting ?

Antwoord

Het onderzoek naar de ongeschiktheid of onbewoonbaarheid van de woning beoogt de objectieve vaststelling van de waarneembare toestand van de woning. Het onderzoek verloopt dan ook via een strikt in te vullen technische fiche en vereist zowel een uitwendige als inwendige controle van het pand. De onderzoeken naar ongeschiktheid of onbewoonbaarheid beoordelen beide het object op zijn minimale kwaliteitsvereisten en hebben eenzelfde finaliteit. Vandaar dat de gegevens totnogtoe op administratief vlak werden samengebundeld. In de toekomst wordt wel voor een uitsplitsing gezorgd.

Eind 1999 waren er bij de inningsdiensten 1.540 woningen geïnventariseerd als ongeschikt of onbewoonbaar. In vergelijking met de toestand van vóór 1 november 1998 – de inwerkingtreding van het luik "kwaliteitsbewaking" van de Vlaamse Wooncode – is dit een vermeerdering van 30 %. Het ritme van de toename wordt voornamelijk bepaald door de extern bepaalde vraag naar een onderzoek. Momenteel wordt het onderzoek voornamelijk geïnitieerd door de huurder-bewoner, al dan niet ondersteund door een erkende huurdersorganisatie. Afgelopen jaar heeft het Vlaams Gewest een 450-tal onderzoeken uitgevoerd naar onbewoonbaarheid of ongeschiktheid.

M.b.t. de provinciale spreiding kan worden vermeld dat in Limburg en Vlaams-Brabant het minst aantal woningen – in totaal een 300-tal – als onbewoonbaar of ongeschikt geïnventariseerd zijn. De verklaring hiervan is allicht het relatief jonge patrimonium in Limburg. Koplopers zijn de provincies Antwerpen en Oost-Vlaanderen, met een duizendtal onbewoonbare of ongeschikte woningen. De woonsituatie in grootstedelijke gebieden en het oudere woonpatrimonium in Oost-Vlaanderen zijn hieraan niet vreemd. Het afgetekende patroon volgt dan ook grosso modo de reële toestand op het terrein (enkel West-Vlaanderen – met eveneens een relatief oud woonpatrimonium – springt hierbij enigszins uit de band met slechts een 200-tal onbewoonbare en ongeschikte woningen).

Doorslaggevend in de beslissing tot ongeschiktheid vormen voornamelijk de gebreken, opgenomen in het technisch verslag, die resulteren in de toekenning van minimaal 9 punten per gebrek. De ongeschikt verklaarde woningen hebben dan ook veel eerder een hoge score aan strafpunten. Voor de ongeschikt verklaarde woningen waarbij een beroep werd ingesteld, ligt het gemiddelde aan strafpunten om en bij de veertig. Wat aantoonst dat het instrument functioneel wordt ingezet.

In het regeerakkoord is bepaald dat het recht van voorkoop en het sociaal beheersrecht zullen worden onderworpen aan een evaluatie. Het juridisch afpunten van deze bijzondere instrumenten, het onderzoek naar een verhoogde efficiëntie en het globaal optimaliseren in het kader van sociale huisvestingsdoeleinden staan hierbij op het voorplan. Het is in deze dan ook veeleer aangewezen de resultaten van het vooropgestelde onderzoek af te wachten.

Vraag nr. 65
van 13 januari 2000
van de heer WILFRIED AERS

Vlaams-Nederlands Huis Brussel – Opzet

Op 27 november 1999 had in Gent een conferentie plaats georganiseerd door de Commissie Cultureel Verdrag Vlaanderen-Nederland.

Het was verheugend dat de Nederlandse staatssecretaris bevoegd voor Cultuur Rick van der Ploeg en de minister voorstander bleken te zijn van een Vlaams-Nederlands Cultuurhuis in Brussel. Dit Cultuurhuis zou inderdaad een belangrijke bijdrage kunnen leveren voor het naar elkaar toegroeien van onze Nederlanden.

Tot mijn spijt heb ik echter moeten bemerken dat de klemtonen van staatssecretaris van der Ploeg en van de minister grondig verschillen. Ik heb begrepen dat de heer van der Ploeg aan dit Cultuurhuis een Europese bestemming wil geven om zo "een brug te slaan tussen verschillende culturen in Europa". Het zou dus, volgens de heer van der Ploeg, een soort Belgische variant van De Balie moeten worden.

Dit wil dus zeggen dat de oorspronkelijke bedoeling van het Cultuurhuis zou verloren gaan.

1. Heeft de minister de heer van der Ploeg reeds kunnen overtuigen van de werkelijke bedoeling van het Cultuurhuis ?

Het is duidelijk dat Vlaanderen geen behoefte heeft aan een Brusselse variant van De Balie.

2. Waar komt het nodige geld voor dit initiatief vandaan ?

Antwoord

De idee van een Vlaams-Nederlands Huis in Brussel is reeds een oude verzuchting, die op geregelde tijdstippen werd opgeworpen en dan weer in de vergeethoek raakte. Er werden ook naarmate de tijd verliep verschillende varianten op dit thema naar voor geschoven. Ik vind dat het nu tijd geworden is om de knoop door te hakken en tot concrete actie over te gaan.

Ik sta daarin niet alleen en kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger daarvoor verwijzen naar het regeerakkoord van deze regering, waarin de optie voor een Vlaams-Nederlands Huis in Brussel wordt gelicht.

Dat de grondgedachte ook nog langs Nederlandse kant leeft, is gebleken door de uitspraak van staatssecretaris Rick van der Ploeg in zijn slottoespraak op de Conferentie van het Vlaams-Nederlands Cultureel Verdrag op 27 november van vorig jaar.

In mijn Beleidsnota Cultuur en Beleidsnota Brusselse Aangelegenheden heb ik de vaste intentie uitgesproken om werk te maken van een Europees Vlaams-Nederlands Huis in Brussel.

Voor mij moeten in dit huis twee sterke ingrediënten in een geest van openheid en dialoog aan alle culturen en nationaliteiten worden aangeboden. Het eerste is onze taal, onze gemeenschappelijkheid, het Nederlands, in al zijn directe – instrumentele en culturele – uitingsvormen, als bijdrage

aan de meertaligheid van Europa en van zijn hoofdstad. Het tweede is ontmoeting, gesprek en debat over onze literatuur, over onze culturele perspectieven, over de Vlaamse en Nederlandse antwoorden op de vele maatschappelijke vragen.

Ik heb inmiddels ook het dossier ontvangen van Het Beschrijf met een voorstel voor het inrichten van een Havelaarhuis, dat volgens mij heel wat elementen bevat die in het opzet van dergelijk Vlaams-Nederlands Huis passen en bij de doelstellingen die ik daarbij geformuleerd heb, maar ook aansluiten bij de eerste omschrijving die de heer van der Ploeg gaf. Ik wil daarom dit dossier ook graag betrekken in dit overleg.

Misschien vallen deze eerste signalen van mijn Nederlandse collega en van mijzelf niet volledig samen, maar ze bevatten meer dan voldoende raakpunten om tot concrete afspraken te kunnen leiden. Ik zal eerlang hierover concrete besprekingen voeren met de heer van der Ploeg.

In deze gedachtegang vind ik overigens de uitspraak van de Vlaamse volksvertegenwoordiger als zou de oorspronkelijke bedoeling van het Cultuurhuis verloren gaan, al te voorbarig en kan ik me daar zeker niet bij aansluiten.

De financiële middelen voor dit Huis zijn uiteraard ook voorwerp van overleg met de Nederlandse partner. Er zijn twee aspecten aan verbonden : infrastructuur en werkingskosten. Ik heb in mijn voorstel tot meerjarenplan van culturele infrastructuur een bedrag voor dit initiatief gereserveerd. Het is echter voorbarig nu reeds over concrete cijfers te spreken. Daarvoor zal eerst een goede afstemming over het opzet en de concrete locatie van het Huis moeten gebeuren.

De realisatie is uiteraard ook voorwerp van overleg in de Vlaamse regering.

Vraag nr. 66 van 13 januari 2000 van de heer JOS STASSEN

Decreet landelijk jeugdwerk – Uitvoeringsproblemen

De uitvoering van het nieuwe decreet op het landelijk jeugdwerk verliep niet zo gemakkelijk. De minister is erin geslaagd – onder meer dankzij een serieuze verhoging van het budget – de meeste problemen onder controle te krijgen.

Toch zijn er over de uitvoering van het decreet op het landelijk jeugdwerk nog heel wat vragen te stellen.

1. Reservevorming

- 1.1. Past de Vlaamse Gemeenschap de wet op de controle van de toelagen betreffende de reservevorming toe ? Is er een systeem van werkingsreserve, sociale reserve en specifieke reserve ? Wat zijn de plafonds ?
- 1.2. Hoeveel en welke landelijke jeugdorganisaties hebben een voorziening voor de wettelijke verplichtingen bij beëindiging van werkzaamheden ?
- 1.3. Hoeveel procent maakt het totaal van deze voorzieningen (wettelijke verplichtingen) uit ten opzichte van de totale jaarlijkse loonlast ?
- 1.4. Hoeveel en welke erkende landelijke jeugdorganisaties hebben een reserve (voorzieningen niet meegerekend) ?
- 1.5. Hoeveel en welke van deze organisaties hebben een reserve die groter is dan de helft van de subsidies die zij ontvangen van de Vlaamse overheid in het kader van het decreet ?
- 1.6. Heeft de Vlaamse overheid zicht op de reserves en voorzieningen die worden opgebouwd binnen de provinciale werkingen van het landelijk erkend jeugdwerk ? Zijn deze ook geïntegreerd in de balans van de landelijke VZW's ?

2. Reiskosten

- 2.1. Door de invoering van een lineair plafond voor reiskosten (artikel 17, § 1, 4e b uitvoeringsbesluiten) krijgt het merendeel van de organisaties de kans om meer uit te geven aan reiskosten dan voorheen.

Is hier een stijging merkbaar ? Is er een verklaring voor een mogelijke stijging ?

- 2.2. Door de invoering van de Sociale Maribel is er bijkomende tewerkstelling gerealiseerd in het landelijk jeugdwerk. Dit betekent in feite een besparing voor de Vlaamse overheid (minder dure weddetoelagen). Deze "sociale maribellers" zijn meestal exclusief bezig met landelijk jeugdwerk zoals bepaald in het decreet, doch komen niet in aanmerking voor de bepaling van het plafond voor reiskosten. Hun

tewerkstelling kan hierdoor op termijn wel eens in het gedrang komen. De doelstelling van de Sociale Maribel is echter het realiseren van werkdrukvermindering en kwaliteitsverbetering.

Waarom zijn de sociale maribellers uitgesloten van reiskosten ? Blijft dit zo ?

- 2.3. Een toenemende regulering en de opvolging van het decreet op het plaatselijk jeugdwerkbeleid van 9 juni 1993 vragen dat landelijke organisaties hun lokale groepen en afdelingen beter opvolgen en ondersteunen.

Vindt de minister dit ook belangrijk ? Zo ja, hoe kunnen de erkende landelijke organisaties hun werk ernstig doen met de huidige plafonds voor reiskosten ? Heeft de minister terzake reeds maatregelen overwogen ?

3. De overheid subsidieert ook "de kosten voor de verzekering burgerlijke aansprakelijkheid voor de vereniging, haar beheerders, leden en gebruikers" (artikel 17, § 1, 5e uitvoeringsbesluit).

- 3.1. Wat is de totale som van subsidieerbare verzekeringen burgerlijke aansprakelijkheid (BA) per kerntaak ?
- 3.2. Hoeveel procent maken de subsidieerbare verzekeringen BA uit ten opzichte van de totale subsidieerbare werkingsuitgaven zoals bepaald in artikel 17, § 1 van de uitvoeringsbesluiten, en dit per kerntaak ?
- 3.3. Hoe hoog is het percentage van de erkende landelijke organisatie die procentueel (ten opzichte van haar totale subsidieerbare werkingsuitgaven zoals bepaald in artikel 17, § 1) de meeste subsidies krijgt voor haar verzekering BA ?
- 3.4. De meeste verzekeringsmaatschappijen bieden echter een combinatiepolis aan : BA + rechtsbijstand + collectieve ongevallen.

Op welke manier slaagt de administratie erin om een onderscheid te maken tussen deze verschillende verzekeringen (aangeboden binnen één polis) bij het aanvaarden van een subsidieerbare uitgave ?

4. Loonbarema's

Waarom worden er binnen het decreet op het landelijk jeugdwerk andere barema's gehanteerd dan binnen het decreet op de volwassenenvorming ?

Antwoord**1. Reservevorming**

- 1.1. De wet van 14 november 1983 betreffende de controle op de toekenning en op de aanbesteding van sommige toelagen is niet van toepassing op de toelagen verstrekt door de Vlaamse Gemeenschap.

Vanuit de afdeling Jeugd en Sport wordt aan de landelijke jeugdverenigingen geen vast systeem van werkingsreserves, sociale reserves en specifieke reserves opgelegd.

- 1.2. De volgende 14 landelijke verenigingen hebben een voorziening voor de wettelijke verplichtingen bij beëindiging van de werkzaamheden (bron : financieel verslag 1998 van de verenigingen) :

AFS, Arktos, Crefi, Crejaksie, Danskant, Forum, Federatie voor Open Scoutisme, In Petto, Jeugd en Vrede, Kei-Jong, Mooss, Rode Valken, Vlaamse Federatie van Jeugdhuizen en Jongerencentra, VIA – IJU.

- 1.3. Het totaal van de voorzieningen voor de wettelijke verplichtingen maakt 2,39 % uit ten opzichte van de totale jaarlijkse loonlast (bron : financieel verslag 1998 van de verenigingen).

- 1.4. De volgende 30 landelijke jeugdverenigingen hebben een reserve (bron : financieel verslag 1998 van de verenigingen) :

ABVV-Jongeren, AFS, All Art is Quite Useless, Centrum voor Informatieve Spelen, CVP-Jongeren, Federatie voor Open Scoutisme, Humanistische Jongeren, In Petto, Interdiocesane Jeugddienst, Jeugd en Gezondheid, Jeugd en Vrede, Jeugdtop, Joka – Caritaskampen, Jongerengemeenschappen, KAJ, Katholieke Jeugdraad, Kris-Kras, KSA-KSJ-VKSJ, Lejo, Mooss, Musicerende Jeugd, Op Vrije Voeten, Socialistisch Jeugdverbond, Spelewei, Topvakantie, Uit de Marge, Vlaamse Federatie voor Gehandicapte Jongeren, VIA-IJU, VVKSM, Youth for Understanding.

- 1.5. 10 landelijke jeugdverenigingen hadden in 1998 een reserve die groter was dan de helft van de subsidies die zij in 1998 van de Vlaamse overheid in het kader van het decreet landelijk jeugdwerk ontvingen.

Het ging hierbij om de volgende verenigingen : AFS, Centrum Informatieve Spelen, CVP-Jongeren, Interdiocesane Jeugddienst, Jeugd en Vrede, Katholieke Jeugdraad, KSA-KSJ-VKSJ, Mooss, Musicerende Jeugd, VVKSM.

- 1.6. De afdeling Jeugd en Sport heeft geen zicht op de reserves en voorzieningen die worden opgebouwd binnen de provinciale werkingen van het landelijk erkend jeugdwerk. Zij heeft geen zicht op de al of niet integratie van deze reserves en voorzieningen binnen de balans van de landelijke VZW's.

2. Reiskosten

- 2.1. Echte uitspraken over de evolutie van de reiskosten sinds de invoering van het nieuwe decreet kunnen op heden niet worden gedaan, aangezien de afdeling Jeugd en Sport nog niet in het bezit is van de financiële verslagen over het werkingsjaar 1999 van de verenigingen ; het nodige vergelijkingsmateriaal ontbreekt dus.

Wanneer we evenwel de ingediende begrotingen voor het werkingsjaar 2000 bekijken, stellen we op basis van deze gegevens niet onmiddellijk een algemene trend tot stijging van de begrote kosten vast. Wel opmerkelijk zijn twee beperktere tendensen die bij een aantal verenigingen tot uiting komen : sommige verenigingen begroten het bedrag dat overeenstemt met het plafond van hun vereniging, andere verenigingen begroten lager dan voorheen eveneens volgens het plafond dat voor hun vereniging van kracht is.

- 2.2. De sociale maribellers zijn niet uitgesloten van reiskosten : indien zij in hun functie van landelijk verantwoordelijke van de vereniging vervoerskosten maken met het openbaar vervoer of met de wagen, dan komen deze kosten wel degelijk in aanmerking voor subsidiëring. Zij komen wel niet in aanmerking voor de bepaling van het plafond voor reiskosten van de vereniging. Dit plafond, dat is gebaseerd op het aantal gesubsidieerde voltijdse personeelsequivalenten, is zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger zelf in zijn vorige vraag reeds aangaf voor de meeste verenigingen hoger dan hun werkelijke uitgaven inzake reiskosten. In 1998 gaven slechts 13 verenigingen meer uit aan reiskosten dan het geldende plafond voor hun vereniging.

Persoonlijk ben ik er dus van overtuigd dat het plafond voor de subsidiëring van reiskosten niet meteen een doorslaggevende factor is bij het al of niet een beroep doen op een bijkomende tewerkstelling binnen het kader van een Sociale Maribel.

Ik wens een gebeurlijke wijziging van de subsidiëring van reiskosten te bekijken bij een evaluatie van het volledige decreet en uitvoeringsbesluit landelijk jeugdwerk, en heb ik niet de intentie om nu op korte termijn een wijziging in dit specifieke subsidiëringsmechanisme aan te brengen.

- 2.3. Ik vind het inderdaad ook belangrijk dat landelijke organisaties hun lokale groepen en afdelingen degelijk volgen. De decreetgever nam dit trouwens, voor die verenigingen welke zich richten op het begeleiden van lokale of regionale jeugdwerkinitiatieven, op als een bijzondere erkenningsvoorwaarde. In 1998 bleken slechts vier verenigingen die worden erkend binnen de kerntaak "begeleiden van lokale of regionale jeugdwerkinitiatieven" meer uit te geven aan reiskosten dan het voor hun vereniging geldende plafond. Wanneer we de basissubsidie mee in rekening brengen, een subsidie die ook dient om de algemene werking van de verenigingen te ondersteunen, dan overschrijden binnen deze kerntaak nog twee verenigingen het plafond.

Ik ben van oordeel dat op korte termijn het plafond voor de reiskosten geen belemmering vormt voor de verenigingen in hun taak bij het volgen van lokale afdelingen. Zoals reeds bij mijn vorig antwoord gesteld, wens ik dit specifiek element van de subsidiëring van landelijke jeugdverenigingen te betrekken in een evaluatie van het volledige decreet en uitvoeringsbesluit landelijk jeugdwerk.

3. Kosten burgerlijke aansprakelijkheid

- 3.1. De totale som van subsidieerbare verzekeringen burgerlijke aansprakelijkheid bedraagt per kerntaak :
- begeleiden van lokale of regionale jeugdwerkinitiatieven : 8.488.364 frank,
  - rechtstreekse werking met de jeugd : 1.408.337 frank,
  - dienstverlening aan de jeugd en aan de jeugdverenigingen : 506.773 frank,

- coördineren van de werking van erkende landelijke jeugdverenigingen : 13.352 frank.

- 3.2. Ten opzichte van de totale subsidieerbare werkingsuitgaven zoals bepaald in artikel 17, § 1 van het uitvoeringsbesluit landelijk jeugdwerk van 2 juni 1998, maken de subsidieerbare verzekeringen BA per kerntaak een volgend percentage uit :

- begeleiden van lokale of regionale jeugdwerkinitiatieven : 7,70 %,
- rechtstreekse werking met de jeugd : 2,10 %,
- dienstverlening aan de jeugd en aan de jeugdverenigingen : 0,72 %,
- coördineren van de werking van erkende landelijke jeugdverenigingen : 0,26 %.

- 3.3. De afdeling Jeugd en Sport verzoekt de verenigingen om bij hun verzekeringsmaatschappij een opsplitsing van de totale premie over de verschillende onderdelen van de polis aan te vragen.

4. Loonbarema's

Er werd geopteerd voor continuïteit ten opzichte van het vorige decreet landelijk jeugdwerk. De schalen A1 en A3 zijn identiek met de schalen A1 en A3 uit het decreet op het landelijk jeugdwerk van 22 januari 1975. De schaal A2 is gebaseerd op een salarisschaal (schaal 201) die ook al werd gehanteerd binnen het jeugdwerk.

Vraag nr. 67 van 17 januari 2000 van de heer CARL DECALUWE

Heffing leegstand – Stand van zaken

De heffing op leegstand en verkrotting van gebouwen en woningen wordt onverminderd voortgezet.

1. Kan de minister een overzicht per provincie geven van het aantal woningen dat gewestelijk werd geïnventariseerd en van de gemeentelijk geïnventariseerde woningen ?
2. Is hier een stijgende trend waar te nemen ? Zo ja, wat is hiervoor de verklaring ?

3. Hoeveel van de betrokken woningen vallen onder leegstand, ongeschikt, onbewoonbaar en verwaarlozing, en dit opgesplitst per provincie ?
4. Hoeveel vrijstellingen en schorsingen werden verleend, en dit opgesplitst per provincie ? Wat zijn hierbij de meest voorkomende redenen ?
5. Is hier een stijgende trend waar te nemen ?

Zo ja, welke verklaring kan hiervoor worden gegeven ?
6. Is er een substantiële afwijking van schorsingen vast te stellen naargelang het gewest of de gemeente inventariseert ? Zo ja, wat is hiervan de reden ?
7. Kunnen de cijfers vervat in bovengestelde deelvragen ook specifiek voor het arrondissement Kortrijk-Roeselare-Tielt worden verstrekt ?

Antwoord

1, 2 en 3.

Eind 1999 waren er bij de gewestelijke inningsdienst Abafim (administratie Budgettering, Accounting en Financieel Management) 1.540 woningen bekend als ongeschikt of onbewoonbaar, waarvan 1.130 geïnventariseerd door de gewestelijke ROHM-diensten (Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen). Op de inventaris van de leegstand waren 15.288 panden opgenomen, waarvan 10.345 geïnventariseerd door de gewestelijke ROHM-diensten. De inventarislijst van de verwaarloosde panden omvat 2.660 panden door de gewestelijke diensten geïnventariseerd, tegenover 1.310 door de gemeentelijke diensten.

Voor alle inventarislijsten is de provinciale spreiding gelijkaardig. Het zwaartepunt m.b.t. de inventarisatie ligt momenteel in de provincies Antwerpen en Oost-Vlaanderen. De graad van verstedelijking en het relatief oude patrimonium liggen hieraan voornamelijk ten grondslag. In Vlaams-Brabant en Limburg – een gebied met een veeleer jong patrimonium en een geringere graad aan verstedelijking – zijn het minst woningen opgenomen in de inventaris. West-Vlaanderen situeert zich hier tussenin.

Het aantal inventarisaties opgenomen in de lijsten m.b.t. ongeschiktheid of onbewoonbaarheid, leegstand of verwaarlozing is voor de periode van 1 november 1998 tot eind 1999 toegenomen met re-

spectievelijk tweemaal 30 % en 45 %. De inventaris is echter geen statische lijst. Woningen worden opgenomen, andere worden dan weer geschrapt indien de reden van opname niet langer bestaat. Bijgevolg dient de toename als uiteindelijke resultante met omzichtigheid te worden geïnterpreteerd. Evenwel zal de inwerkingtreding van het luik m.b.t. de kwaliteitsbewaking van de Vlaamse Wooncode en de hernieuwde aandacht voor de kwaliteit van het woonpatrimonium, ook vanuit de administratieve diensten, niet vreemd zijn aan de stijgende tendens.

4, 5 en 6.

Eind 1999 werden in het totaal 6.337 vrijstellingen of schorsingen verleend. In 49 % van de gevallen werden renovatiewerken aangevat en in 35 % betrof het een overdracht van het zakelijk recht. Dit betekent dat, vanuit het oogpunt van de kwaliteitsbewaking, in 84 % van de gevallen het doel werd bereikt. Immers, het oorspronkelijke probleem dat aan de basis lag van de inventarisatie, is of zal worden verholpen. In 7 % van de vrijstellingen betreft het een woning die als hoofdverblijfplaats wordt gebruikt. De overige ontheffingsgronden, zoals bijvoorbeeld de onteigening of de restauratie van een monument, kennen een veeleer marginale toepassing.

Bij de vrijstellingen en schorsingen is een toename vastgesteld die verhoudingsgewijs tred houdt met de toegenomen inventarisaties. Voor de bovenvermelde periode bedraagt de toename in globo 25 %. De uitsplitsing van de vrijstellingen en schorsingen per provincie is veeleer afhankelijk van het aantal provinciale inventarisaties, dan van mogelijke factoren of wetmatigheden op het terrein. Uit de cijfers omtrent de vrijstellingen of schorsingen kunnen dan ook bezwaarlijk rechtstreekse conclusies m.b.t. de inhoudelijke kwaliteitsbewaking worden getrokken. In die optiek verliest de vraag naar de toekenning van de schorsingen door ofwel het gewest ofwel de gemeente deels haar relevantie.

7.

Momenteel kan een cijfermatige opdeling per arrondissement nog niet worden verstrekt. Dit wordt evenwel gepland en is gekoppeld aan de herwerking van de desbetreffende informaticatoepassing, die eveneens ter beschikking wordt gesteld van de gemeentelijke inventarisbeheerders. Hieraan dient te worden toegevoegd dat uit onderzoek inderdaad is gebleken dat de woonkwaliteit in de regio Kortrijk-Roeselare-Tielt veeleer precair is. Het is dan ook noodzakelijk de inspanningen te verhogen en

het zal van belang zijn de lokale overheden aan te moedigen hierin het voortouw te nemen. Uiteraard wordt eveneens nagegaan hoe de gewestelijke overheid in de nodige ondersteuning kan voorzien.

Vraag nr. 69
van 21 januari 2000
van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAEL

Brussel Deze Week – Subsidiëring

Indien ik mij niet vergis, is "Brussel Deze Week" de enige streekkrant die subsidies krijgt van Vlaamse overheidsinstellingen.

Kan de minister voor het werkingsjaar 1999 het volgende meedelen.

1. Van welke overheden heeft "Brussel Deze Week" subsidies gekregen en hoeveel bedragen ze ?
2. Welk aandeel maakten ze uit van de totale begroting van dit blad ?
3. Uit welke andere bronnen haalt dit blad inkomsten en wat is daarvan de omvang ?
4. Op welke wijze oefent de Vlaamse regering controle uit over de besteding van deze overheidsmiddelen ?

Antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger heeft zeker al uit de stukken van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap 1999 kunnen afleiden dat voor de werking van de VZW De Stadskrant een bedrag van 88.000.000 frank is ingeschreven onder basisallocatie 33.06 van programma 11.1 – Brusselse Aangelegenheden.

Deze subsidie is noodzakelijk om de structurele werking te financieren en dekt grotendeels de personeels-, productie- en huisvestingskosten die noodzakelijk zijn voor de uitgave en verspreiding van het weekblad "Brussel deze Week" en voor de uitgave en verspreiding van het meertalig maandblad "Tram 81". De subsidie wordt normaliter uitbetaald in vier schijven a rato van 22,5 % per kwartaal.

Het saldo van 10 % wordt pas uitbetaald na indiening van een goedgekeurd financieel verslag en

een werkingsverslag van het afgelopen begrotingsjaar.

Naar ik vermoed, is de Vlaamse volksvertegenwoordiger, als raadslid van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, toch ook al op de hoogte van het feit dat de Vlaamse Gemeenschapscommissie in 1999 een subsidiebedrag van 10 miljoen frank aan De Stadskrant verleende.

Aangezien ik nog niet over het afrekeningsdossier 1999 beschik, kan ik spijtig genoeg geen gedetailleerd antwoord verstrekken op het tweede en derde punt van de vraag. Ik kan wel meedelen dat De Stadskrant ook nog inkomsten genereert, onder andere uit abonnementsgelden voor het weekblad "Brussel Deze Week".

In uitvoering van artikel 55, 56 en 57 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit gebeurt de controle op de besteding van deze middelen aan de hand van een gedetailleerd financieel verslag, een balans en een werkingsverslag.

Controle van de verantwoordingsstukken ter plaatse is eveneens mogelijk.

Vraag nr. 70
van 21 januari 2000
van mevrouw BRIGITTE GROUWELS

Verenigd college GGC – Ministeriële aanwezigheid

Artikel 76 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen bepaalt dat een Brussels lid van de Vlaamse regering met raadgevende stem de vergaderingen van het Verenigd college van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie bijwoont.

Gelet op de terzake bestaande traditie, en rekening houdende met de samenstelling van de huidige Vlaamse regering, komt het de minister van Brusselse Aangelegenheden toe de Vlaamse regering te vertegenwoordigen op de vergaderingen van het Verenigd college van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie.

1. Hoeveel vergaderingen van het Verenigd college van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie hebben plaatsgevonden tussen 13 juli 1999 en 31 december 1999 ?
2. Hoeveel van deze vergaderingen heeft de minister bijgewoond ?

Antwoord

Tussen 13 juli 1999 en 31 december 1999 vergaderde het Verenigd college van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie tienmaal. Dit was op 15 juli, 19 juli, 30 augustus, 16 september, 30 september, 14 oktober, 28 oktober, 18 november, 2 december en 16 december.

Ik liet me voor deze vergaderingen telkens verontschuldigen. Ook de minister-president van de Franse Gemeenschap, de heer Hervé Hasquin, die net als ik het college van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie met raadgevende stem kan bijwonen, liet zich verontschuldigen.

Ik wil erop wijzen dat dit niet betekent dat de agenda van het college me onbewogen laat. Op het kabinet wordt de agenda nauwgezet gevolgd. Indien nodig pleeg ik overleg met de collegeleden van de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Persoonlijke aanwezigheid sluit ik in de toekomst niet uit. Het zal de concrete agenda zijn die bepalend is voor mijn aanwezigheid op het Verenigd college van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie.

Vraag nr. 71
van 21 januari 2000
van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAEL

"Tram 81" – Subsidiëring

"Tram 81" is een maandblad dat aanzienlijke subsidies krijgt van Vlaamse overheidsinstellingen.

Kan de minister voor het werkingsjaar 1999 het volgende meedelen ?

1. Van welke overheden heeft "Tram 81" subsidies gekregen en hoeveel bedroegen ze ?
2. Welk aandeel maakten ze uit van de totale begroting van dit blad ?
3. Uit welke andere bronnen haalt dit blad inkomsten en wat is daarvan de omvang ?
4. Op welke wijze oefent de Vlaamse regering controle uit over de besteding van deze overheidsmiddelen ?

Antwoord

(Zie antwoord op vraag nr. 69, blz. 716 – red.)

Vraag nr. 73
van 21 januari 2000
van mevrouw ANN DE MARTELAER

Heffing leegstand – Gemeenten zonder inventaris

Het besluit van de Vlaamse regering van 2 april 1996 regelt de heffing ter bestrijding van leegstand en verkrotting van gebouwen en/of woningen.

Zijn er nu ruim drie jaar na de invoering van dit besluit nog gemeenten op wier grondgebied geen belasting wordt geheven ?

Antwoord

Op basis van het besluit van 2 april 1996 is het noodzakelijk onderscheid te maken tussen de gemeenten die het beheer van de inventaris inzake leegstand en verkrotting van gebouwen en woningen in eigen hand nemen, en die welke het beheer overlaten aan de provinciale afdelingen Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (ROHM) van het Vlaams Gewest.

Beheer in handen van de provinciale afdelingen ROHM : in alle gemeenten werden de vermoedenslijsten gecontroleerd of werd het grondgebied van de gemeente gescreend door de onderzoekers van de provinciale afdelingen. Praktische gezien is het wel mogelijk dat een deel van de dossiers nog in behandeling is bij de bevoegde administraties ROHM en Abafim (Budgettering, Accounting en Financieel Management).

Beheer in handen van de gemeente : deze gemeenten worden verondersteld maandelijks hun inventaris te bezorgen aan de afdeling Financiering Huisvestingsbeleid. De gemeenten die weinig of geen inventarissen bezorgden aan de administratie werden in 1999 gecontroleerd door de administratie ROHM. Deze dossiers zijn momenteel nog in behandeling.

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
 VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 40
van 22 december 1999
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Buitenlandse studenten – Financiering

Het Sint-Elooisakkoord bepaalt dat de verdeel-sleutel Nederlands-Frans voor het onderwijsgeld wordt gewijzigd.

Tijdens de besprekingen hieromtrent werd tevens de financiering van buitenlandse studenten aangepast omdat hun aantal in de voorbije tien jaar met 80 % steeg. De globale enveloppe wordt opgetrokken van 1.878,6 miljoen naar 3.381,5 miljoen.

Volgens het akkoord zal de Vlaamse Gemeenschap hierdoor 1.115,6 miljoen krijgen, in plaats van 376,6 miljoen.

Over welke gegevens beschikt de minister in verband met de buitenlandse studenten om deze verhoging te staven ?

Antwoord

Artikel 62, § 3 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, stelt dat de bedragen bestemd voor de buitenlandse universitaire studenten kunnen worden aangepast (naast de aanpassing van de inflatie) om rekening te houden met de eventuele financiële gevolgen voor de gemeenschappen van beslissingen van de federale overheid.

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger reeds stelt in zijn vraag, werd tijdens de besprekingen van het Sint-Elooisakkoord een ontwerp opgesteld om de financiering van de buitenlandse universitaire studenten aan te passen. De globale enveloppe wordt opgetrokken met 80 % om tegemoet te komen aan het gestegen aantal buitenlandse studenten sinds 1988.

Om deze verhoging voor de Vlaamse Gemeenschap te staven, kan ik de statische gegevens aanhalen van de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) betreffende de buitenlandse studentenbevolking aan de Vlaamse universitaire instellingen.

Om de evolutie in de voorbije tien jaar weer te geven sinds 1988 (telling van het aantal buitenlandse studenten voor het vastleggen van de oorspronkelijke enveloppe in de financieringswet), worden de buitenlandse studenten in het academiejaar

1997-1998 vergeleken met deze van het academiejaar 1987-1988.

Vlaamse Gemeenschap	Academiejaar		% toename
	'87-'88	'97-'98	
Buitenlandse universitaire studenten	3.083	5.627	82,52 %

Vraag nr. 41 van 5 januari 2000 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Probleemstudierichtingen – Sensibiliseringsacties

Het tekort aan verpleegkundigen wordt schrijnend. Dit heeft gevolgen voor de patiëntenzorg. Een knelpunt is hier onder andere duidelijk de te lage instroom vanuit het onderwijs in dit beroep. De vooropgestelde maatregelen door de voormalige federale minister bevoegd voor Volksgezondheid om de vierdegraadsopleiding af te schaffen, zorgden daarenboven voor een permanente onrust in het onderwijs voor verpleegkunde.

Reeds sinds 1997 dring ik in het Vlaams Parlement aan op een sensibiliseringsactie om meer promotie te maken voor de studies verpleegkunde.

Onlangs drong Fabrimetal aan om een sensibiliseringsactie op touw te zetten voor de studierichting ingenieur. Ook andere beroepen die met tekorten en/of een negatief imago te kampen hebben, zijn vaak vragende partij voor sensibiliseringsacties ten voordele van specifieke studierichtingen.

1. Voor welke studierichtingen werd de voorbije vijf jaar uitdrukkelijk promotie gemaakt in samenwerking met het onderwijs ? Met welk resultaat ?
2. Had de sensibilisering voor de opleiding verpleegkunde, op touw gezet door voormalig minister Weckx eind van de jaren tachtig, positieve gevolgen tijdens de daaropvolgende schooljaren ?
3. Voor welke studies bestaan er plannen om een sensibiliseringsactie op te zetten door of in samenwerking met het departement Onderwijs ?

Antwoord

In verband met promotionele of sensibiliseringsacties rond bepaalde opleidingen wordt contact opgenomen met de diverse inspectieleden, elk wat hun vakgebied betreft, aangezien de administratie Secundair Onderwijs niet over de gevraagde informatie beschikt.

Derhalve is het verstrekken van een definitief antwoord niet haalbaar binnen de vooropgestelde termijn. Zodra alle gegevens in mijn bezit zijn, zal een definitief antwoord worden bezorgd via het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement.

Vraag nr. 42
van 5 januari 2000
van mevrouw INGRID VAN KESSEL

Hogeschoolpersoneel – Ouderschapsverlof

Momenteel worden de personeelsleden van de vrije gesubsidieerde hogescholen geconfronteerd met een probleem om ouderschapsverlof op te nemen. Zoals de minister weet, heeft het departement Onderwijs op 5 februari 1999 een omzendbrief naar de hogescholen gestuurd waarin het melding maakte dat personeelsleden van de hogescholen het recht hebben hun loopbaan voor drie maanden te onderbreken in het kader van het ouderschapsverlof. De ingangsdatum van deze mogelijkheid zou van toepassing geweest zijn vanaf het academiejaar 1998-1999 (blijkt uit briefwisseling tussen het departement Onderwijs en een aantal hogescholen).

Zoals de minister ook weet, is er echter voor de hogescholen nog geen uitvoeringsbesluit genomen door de Vlaamse regering dat het ouderschapsverlof een wettelijke basis geeft en de modaliteiten van de loopbaanonderbreking verder verfijnt. Bijgevolg vallen de hogescholen terug op het koninklijk besluit (KB) van 12 augustus 1991 betreffende de toekenning van onderbrekingsuitkeringen aan de personeelsleden van het onderwijs en de PMS-centra (zoals gewijzigd door het KB van 20 augustus 1996 en 8 augustus 1997). Het besluit van de Vlaamse regering van 16 december 1997 betreffende de onderbreking van de beroepsloopbaan van de personeelsleden van het onderwijs en de PMS-centra, zoals gewijzigd door het besluit van 25 mei 1997, is dus niet van toepassing op de hogescholen. Het is juist in dit besluit dat een regeling werd opgenomen voor het ouderschapsverlof.

Vorig jaar was er een akkoord met de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening (RVA) totstandgekomen waarbij personeelsleden van de hogescholen ook in ouderschapsverlof konden gaan, maar waarbij met de uitkering van de onderbrekingsuitkeringen zou worden gewacht tot er een besluit van de Vlaamse regering zou worden uitgevaardigd. Momenteel heeft de RVA dit standpunt herzien en in een rondschrijven aan de regionale RVA-kantoren laten weten dat personeelsleden van de hogeschool helemaal niet in ouderschapsverlof kunnen gaan omdat er geen wettelijke basis voor is. Concreet komt het dus hierop neer dat de RVA niet langer toestaat dat personeelsleden van de hogescholen in ouderschapsverlof gaan zolang de Vlaamse regering geen besluit heeft uitgevaardigd. Bijgevolg wordt dan ook de omzendbrief van 5 februari 1999 van het departement Onderwijs onjuist.

Concreet doen zich nu meerdere problemen voor. Een aantal personeelsleden van de vrije gesubsidieerde hogescholen zijn reeds in ouderschapsverlof geweest en zijn reeds opnieuw aan het werk, genieten momenteel ouderschapsverlof of hebben een aanvraag ingediend om in de nabije toekomst ouderschapsverlof te genieten. In totaal bestaat deze groep mensen in de vrije gesubsidieerde hogescholen uit een tiental personen.

De vraag is dan ook hoe de administratieve toestand van personeelsleden die reeds hun ouderschapsverlof hebben gebruikt of die het momenteel genieten, zal moeten worden geregulariseerd, nu de RVA het standpunt heeft ingenomen dat ouderschapsverlof voor personeelsleden van de hogescholen gewoon niet meer kan worden toegestaan en eigenlijk ook nooit mocht toegestaan zijn.

Voor personeelsleden die nu nog een aanvraag indienen om in ouderschapsverlof te gaan, kan de hogeschool natuurlijk weigeren om dit toe te staan. Maar de minister begrijpt dat dit toch wel voor een aantal spanningen kan zorgen in de relatie tussen directie en personeel, vooral in hogescholen waar in het recente verleden personeelsleden wel een ouderschapsverlof hebben verkregen.

In deze optiek zou dan ook de omzendbrief van 5 februari 1999 moeten worden herroepen door het departement Onderwijs omdat hij onjuiste gegevens bevat.

Uit het voorgaande blijkt duidelijk wat de problemen momenteel zijn en wat er moet gebeuren : de Vlaamse regering en het departement Onderwijs dienen het ouderschapsverlof in de hogescholen een wettelijke basis te geven en tevens de regelge-

ving m.b.t. de loopbaanonderbreking verder te verfijnen.

1. Heeft het departement Onderwijs de hogescholen via een omzendbrief reeds op de hoogte gebracht van de gewijzigde situatie en bijgevolg ook de omzendbrief van 5 februari 1999 herroepen ?
2. Hebben het departement Onderwijs en de Vlaamse regering reeds een besluit uitgewerkt waarin ouderschapsverlof een wettelijke basis krijgt voor de hogescholen ? Zo ja, werd daarin het principe van de retroactieve werking opgenomen, zodanig dat ook het verleden wordt geregeld ?
3. Is het departement Onderwijs inzake deze problematiek ondertussen opnieuw in overleg getreden met de RVA ?
4. Werd er reeds beslist wat er moet gebeuren met personeelsleden die reeds ouderschapsverlof hebben genoten of het nu genieten ? Wat is hun administratieve toestand ? Wat met de onderbrekingsuitkeringen ?

Antwoord

Het departement Onderwijs deelde de hogescholen in zijn omzendbrief van 5 februari 1999 inderdaad mee dat ook de personeelsleden van de hogescholen aanspraak konden maken op ouderschapsverlof. Deze toezegging was door de overheid gedaan naar aanleiding van de syndicale onderhandelingen van het ouderschapsverlof voor de personeelsleden van de andere onderwijsniveaus. Deze verlofmodaliteit (een vorm van loopbaanonderbreking) werd reeds verwerkt in het globale ontwerp van nieuwe verlofregeling voor de personeelsleden van de hogescholen. De syndicale onderhandelingen van dit ontwerp van besluit sprongen evenwel af. Dit betekent dat ook het ouderschapsverlof geen reglementaire basis kreeg voor de personeelsleden van alle hogescholen, en niet alleen voor die van de vrije gesubsidieerde hogescholen.

Ik ben me terdege bewust van de problemen die zich hebben voorgedaan door het uitblijven van een reglementaire basis en doe dan ook al het mogelijke om er een passende oplossing voor uit werken. Het dossier van de nieuwe verlofregeling zal eerstdaags weer worden geactiveerd.

Ik wil de Vlaamse volksvertegenwoordiger erop attent maken dat het retroactief regelen van bepaalde situaties enkel kan gebeuren in samenspraak

met de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening. Er zijn reeds informele contacten hierover met de RVA geweest.

Vraag nr. 43 van 11 januari 2000 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Europese Scholen – Gedetacheerde leerkrachten

1. Hoeveel leerkrachten werden door Vlaanderen naar de Europese Scholen in dit land gedetacheerd voor het schooljaar 1998-1999 ?
2. Wat is het totaal bedrag aan loonkosten dat voor die detacheringen werd uitbetaald ?
3. Wie voert de inspectie uit op het werk van de gedetacheerde leerkrachten ?
4. Hoe en door wie worden kandidaat-lesgevers voor de Europese Scholen geselecteerd ?

Antwoord

1. In 1998-1999 fungeerden 69 voltijdse gedetacheerde personeelsleden in de Europese Scholen : 18 leraren basisonderwijs, 28 leraren secundair onderwijs, 19 pedagogische adviseurs (studiemeesters-opvoeders), 4 stafleden (directie en econoomaat).

De directeurs van de Europese Scholen kunnen ook tijdelijke leerkrachten aanwerven om afwezige collega's te vervangen of om deeltijdse opdrachten te vervullen. Over dit aantal niet-gedetacheerde leerkrachten heb ik geen cijfers. Zij worden niet door ons Onderwijsdepartement betaald.

2. De gedetacheerde leerkrachten ontvangen van het departement Onderwijs hun loon alsof zij in het Vlaams onderwijs zouden les geven. Zij ontvangen een Europese toeslag om de hogere Europese lonen te kunnen genieten.

Op grond van de aantallen die hierboven zijn meegedeeld, worden de loon- en bijdragekosten voor het departement Onderwijs op 93,8 miljoen frank geraamd.

3. De inspectie op het werk van de gedetacheerde leerkrachten wordt uitgevoerd door inspecteurs van de lidstaat waartoe de gedetacheerde leerkracht behoort.

Elke lidstaat beschikt over één inspecteur voor het basisonderwijs en één voor het secundair onderwijs.

4. De vacatures voor de Europese Scholen worden per circulaire aan alle Vlaamse scholen gemeld. De kandidaten dienen een aanvraag met curriculum vitae in bij het departement Onderwijs.

De minister beslist op basis van een vergelijking van de door de kandidaten ingediende dossiers.

**Vraag nr. 44
van 13 januari 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Aanbod Nederlands voor anderstaligen – Evaluatie

Iedereen die het over integratie heeft, vindt het kennen van de plaatselijke taal essentieel. Genoeg mogelijkheden aanbieden om geïnteresseerden Nederlands als tweede taal (NT2) aan te leren, is dus essentieel. Bij dit aanbod moet zeker worden gedacht aan de diversiteit van de mogelijke geïnteresseerden en een continue instapmogelijkheid, zeker voor nieuwkomers in onze regio's. Inderdaad, zowel Frans-, Engels-, Turks- of Swahilisprekenden, zowel hooggeschoolden als laaggeschoolden, zowel ouderen als jongeren die in Vlaanderen verblijven, moeten de kans krijgen om maximaal in onze gemeenschap te participeren zodra ze hier aankomen.

Nederlands Tweede Taal wordt nu vooral aan volwassenen aangeboden in het kader van het onderwijs sociale promotie (OSP), door basiseducatie en door de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB). Alle drie hebben ze hun eigen mogelijkheden en beperkingen. Zo is een groot probleem bij het onderwijs sociale promotie dat de lessen gebonden zijn aan het verloop van een schooljaar. Instappen in het proces in februari kan dus niet. Basiseducatie vertrekt vanuit personen met een veeleer lage scholing. De VDAB koppelt zijn aanbod aan (de zoektocht) naar werk. Algemeen zijn er de lange wachtlijsten. Deze problemen zijn bekend.

1. Hoeveel personen (m/v) zijn er in elke provincie ingeschreven in het onderwijs sociale promotie voor cursussen Nederlands ? Wat is hun moedertaal ? Hoeveel personen staan er in elke provincie op de wachtlijsten ?

2. Hoeveel anderstaligen (m/v) zijn er in elke provincie ingeschreven via basiseducatie voor cursussen Nederlands ? Wat is hun moedertaal ? Hoeveel personen staan er in elke provincie op de wachtlijsten ?
3. Welke mogelijkheden, ondersteund door de minister, zijn er de laatste jaren ontstaan om op meer flexibele momenten en voor meer gedifferentieerde doelgroepen in te stappen in het aanbod Nederlands Tweede Taal ?
4. Welke provincies/gemeenten zijn actief betrokken bij het aanbod Nederlandse Tweede Taal ? Hoe ?
5. Zijn er ook wachtlijsten voor Nederlandssprekenden voor een cursus basiseducatie ? Waar ? Met hoeveel personen ?

Antwoord

Ter aanvulling bij de inleiding op de vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger vestig ik er de aandacht op dat er in het OSP meerdere instapmomenten mogelijk zijn. In het lineaire onderwijs is er één instapmoment, namelijk september, in het modulaire onderwijs worden er echter wel meerdere instapmomenten per jaar georganiseerd. In de basiseducatie zijn er veelal twee instapmomenten : september en februari.

De numerieke gegevens van vragen 1, 2 en 5 worden per centrum weergegeven als **bijlage**. Gegevens in verband met de moedertaal van de cursisten worden niet geregistreerd.

Naast vernieuwingen in het decreet volwassenenonderwijs, werden er nog andere maatregelen genomen om het aanbod NT2 op een meer flexibele manier te organiseren.

- Het decreet volwassenenonderwijs laat toe het aanbod flexibeler te starten en modulair aan te bieden, de centra hebben nog wat tijd nodig om zich op die wijze te organiseren.
- Het centrum voor basiseducatie in Brussel krijgt jaarlijks een bijkomend krediet van 25 miljoen.
- In februari verschijnt er een cursus "Nederlands voor anderstaligen" gericht naar geschoolden. Deze cursus wordt georganiseerd door het Begeleid Individueel Studeren (BIS), het afstandsonderwijs van het departement Onderwijs.

De administratie heeft zopas het aanbod en de behoefte aan Nederlands als tweede taal geïnventariseerd. Uit deze inventarisering zullen de nodige beleidsconclusies worden getrokken om het aanbod NT2 te optimaliseren.

De rol van de gemeenten en provincies

- Op een aantal plaatsen werken de gemeenten samen met de centra voor basiseducatie in het kader van het Sociaal Impulsfonds (SIF).
- In het OSP zijn gemeenten en provincies in die zin actief betrokken bij het aanbod NT2 dat zij op sommige plaatsen optreden als de inrichters van het onderwijs.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 45
van 13 januari 2000
van de heer LUC MARTENS**

Topsportconvenant – Evaluatie

Op 25 maart 1998 werd het topsportconvenant ondertekend waardoor enkele "topsportscholen" mogelijk werden. Dit convenant bestaat uit een "globaal convenant" en een "bijzonder convenant". Het decreet van 14 juli 1998 houdende diverse maatregelen met betrekking tot het secundair onderwijs en tot wijziging van het decreet van 25 februari 1997 betreffende het basisonderwijs, bezorgde de topsportopleidingen een wettelijke basis.

Het topsportconvenant bepaalt dat de ondertekenende partijen zich ertoe engageren om "voor het einde van het schooljaar 1998-1999 een eerste evaluatie van het bijzonder convenant te maken".

1. Is deze evaluatie gebeurd? Bestaat er een evaluatierapport?
2. Wat zijn de resultaten van deze evaluatie?
3. Zijn er op basis van deze evaluatie in het schooljaar 1999-2000 wijzigingen aangebracht aan het aanbod en het curriculum? Zo ja, welke?
4. Wordt op basis van deze evaluatie een uitbreiding overwogen?

5. Hoeveel leerlingen waren er per school en per sportdiscipline ingeschreven tijdens het schooljaar 1998-1999?

Hoeveel leerlingen zijn er per school en per discipline ingeschreven in het lopende schooljaar?

Antwoord

1. Voor alle duidelijkheid wens ik vooraf te stellen dat het topsportconvenant bestaat uit enerzijds een globaal convenant van 25 maart 1998 en anderzijds een reeks bijzondere convenanten, elk op zich gesloten tussen de Vlaamse minister van Onderwijs, de betrokken sportfederatie en een lokale onderwijsverstrekker.

Het decreet van 14 juli 1998 op het secundair onderwijs deelt het voltijds secundair onderwijs in studiegebieden in waarbij elk studiegebied een groep inhoudelijk verwante studierichtingen bundelt, en catalogueert studierichtingen als al dan niet specifiek in het kader van de programmatieregels. De studierichtingen zelf, waaronder de specifieke studierichtingen Wetenschappen-Topsport ASO (algemeen secundair onderwijs) en Topsport TSO (technisch secundair onderwijs) van het studiegebied Sport, worden vastgelegd bij besluit van het Vlaamse regering van 7 september 1999.

Het evaluatierapport werd door de ondertekenaars van het topsportconvenant en een afvaardiging van de begeleidingscommissie opge maakt op 10 juni 1999 en in de begeleidingscommissie besproken op 21 januari laatstleden.

2. Naast voorstellen tot technische bijstellingen van het convenant, is vast komen te staan dat zich mede door de versnippering van het topsportaanbod een aantal knelpunten manifesteren zowel op het niveau van de algemene schoolse vorming als op het niveau van het sporttrainingsgedeelte.

De onderwijsinspectie heeft binnen het raam van schooldoorlichtingen een evaluatie doorgevoerd van een aantal scholen met topsportopleidingen. De inspectiebevindingen zullen een weerslag krijgen in het jaarverslag van de inspectie dat eerlang wordt gepubliceerd.

3. Voor het schooljaar 1999-2000 werden, in het verlengde van een door mijn voorganger op 10 mei 1999 gesloten bijzonder convenant, topsportopleidingen geprogrammeerd door het Ko-

ninklijk Atheneum van het Gemeenschapsonderwijs Leuven.

4. Een verdere uitbreiding is, gelet op de behoeften, niet meer relevant, met dien verstande dat elke betrokken school via geleidelijke uitbouw wel in de gelegenheid wordt gesteld de twee leerjaren van zowel de tweede als derde graad te organiseren.

5. Als bijlage volgt een cijfermatig overzicht van scholen + leerlingen Topsport, schooljaren 1998-1999 (geverifieerde leerlingendata) en 1999-2000 (data onder voorbehoud verificatie).

Het leerlingenaantal groeide van 200 leerlingen in 1998-1999 naar 344 in 1999-2000.

Topsportscholen

1998-1999

School	2e grd. Wet.-Topsp. ASO	2e grd. Topsport TSO	3e grd. Wet.-Topsp. ASO	3e grd. Topsport TSO
Stedelijk Handelsinstituut – Antwerpen	22	18	2	8
Onze-Lieve-Vrouwecollege – Vilvoorde	4	/	4	8
Vrij Inst. Voor Lich. Opvoeding Ter Bocht – Meulebeke	2	5	2	5
Don Boscollege – Gent	11	/	2	/
Sint-Jan Berchmanscollege – Genk	9	9	4	3
Koninklijk Atheneum – Mortsel	11	5	7	1
Koninklijk Atheneum III – Gent	8	5	4	5
Koninklijk Atheneum II – Hasselt	7	8	6	4

1999-2000

School	2e grd. Wet.-Topsp. ASO	2e grd. Topsport TSO	3e grd. Wet.-Topsp. ASO	3e grd. Topsport TSO
Stedelijk Handelsinstituut – Antwerpen	34	37	14	16
Onze-Lieve-Vrouwecollege – Vilvoorde	9	2	8	7
Vrij Inst. Voor Lich. Opvoeding Ter Bocht – Meulebeke	2	15	6	10
Don Boscollege – Gent	12	/	9	/
Sint-Jan Berchmanscollege – Genk	11	14	10	6
Koninklijk Atheneum – Mortsel	12	6	10	3
Koninklijk Atheneum III – Gent	11	1	6	6
Koninklijk Atheneum II – Hasselt	16	12	11	9
Koninklijk Atheneum – Leuven	4	/	/	1

Vraag nr. 46
van 13 januari 2000
van de heer JOS DE MEYER

Onderwijsdecreten – Uitvoeringsbesluiten

Tijdens de vorige legislatuur werden een hele reeks onderwijsdecreten goedgekeurd : de niveaudecreten (basis, secundair, volwassenendecreet), de genummerde decreten en andere (centra voor leerlingenbegeleiding, ...).

Meerdere decreten wachten nog op bepaalde uitvoeringsbesluiten en/of omzendbrieven.

1. Kan een gedetailleerd overzicht worden bezorgd van de nog te nemen uitvoeringsbesluiten en/of omzendbrieven in verband met alle onderwijsdecreten die werden goedgekeurd tijdens de vorige legislatuur ?
2. In welke fase bevinden ze zich (voorgelegd aan de Raad van State, aan de Inspectie van Financiën, eerstdaags te verschijnen, door de administratie nog aan de minister voor te leggen, in voorbereiding) ?

Wanneer mogen ze eventueel – realistisch gezien – in de scholen worden verwacht ?

Antwoord

I. Uitvoering decreet basisonderwijs 25 februari 1997

De overgrote meerderheid van de belangrijke bepalingen werden tijdig en volgens planning uitgevoerd.

Enkele artikelen van het decreet basisonderwijs moeten nog worden uitgevoerd. Verschillende uitvoeringen horen echter thuis in eenzelfde besluit. Het ontbreken van een aantal uitvoeringsbesluiten betekent echter niet dat sommige aangelegenheden niet geregeld zijn. Artikel 184 van het decreet basisonderwijs bepaalt dat in afwachting de bestaande regelgeving blijft gelden.

Volgende uitvoeringsbesluiten dienen nog te worden genomen.

- Besluit van de Vlaamse regering tot vaststelling en indeling van de ambten in het gewoon en buitengewoon basisonderwijs. Dit ontwerpbesluit is in voorbereiding.

Streefdoel inwerkingtreding : 1 september 2000.

- Besluit van de Vlaamse regering betreffende de bekwaamheidsbewijzen, de weddeschalen en de bezoldigingsregeling in het basisonderwijs. Dit ontwerpbesluit is in voorbereiding.

Streefdoel inwerkingtreding : 1 september 2000.

- Besluit van de Vlaamse regering m.b.t. het inschrijvingsverslag buitengewoon basisonderwijs. Mijn administratie past momenteel het ontwerpbesluit aan de opmerkingen van de Raad van State aan.

Streefdoel inwerkingtreding : 1 juli 2000.

- Besluit van de Vlaamse regering betreffende het geïntegreerd onderwijs. Dit ontwerpbesluit is in voorbereiding.

Streefdoel inwerkingtreding : 1 september 2001.

- Besluit van de Vlaamse regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 12 november 1997 betreffende de controle op de inschrijving van leerlingen in het basisonderwijs. Deze wijziging heeft tot doel de controle op het huisonderwijs te regelen. Dit ontwerpbesluit is in voorbereiding.

Streefdoel inwerkingtreding : 1 september 2000.

- Besluit van de Vlaamse regering betreffende de revalidatie in het basisonderwijs. Dit ontwerpbesluit is in voorbereiding.

Streefdoel inwerkingtreding : 1 september 2001.

- Besluit van de Vlaamse regering betreffende de gewettigde afwezigheden in het basisonderwijs. Dit besluit is in voorbereiding.

Streefdoel inwerkingtreding : 1 september 2000.

- Besluit van de Vlaamse regering betreffende speciale onderwijsleermiddelen. Dit besluit is in voorbereiding.

- Streefdoel inwerkingtreding : 1 september 2001.

- Besluit van de Vlaamse regering tot het verlenen van vrijstelling en over de gelijkwaardigheid van de leerdoelen in het handelingsplan, het integratieplan en de vervangende activiteiten met de eindtermen van het gewoon basisonderwijs.

De voorbereiding hiervan moet nog worden opgestart.

Voor de volgende drie uitvoeringsbesluiten speelt het reeds vermelde artikel 184 ten volle, een nieuw besluit is op korte termijn niet gepland.

- Besluit van de Vlaamse regering betreffende de organisatie van het schooljaar in scholen van het basisonderwijs.
- Besluit van de Vlaamse regering betreffende de procedure tot het verkrijgen van een vrijstelling voor het volgen van een cursus in één der erkende godsdiensten of een cursus niet-confessionele zedenleer.
- Besluit van de Vlaamse regering betreffende de sociale voordelen in het basisonderwijs.

II. Uitvoering decreet van 14 juli 1998 houdende diverse maatregelen met betrekking tot het secundair onderwijs en tot wijziging van het decreet van 25 februari 1997 betreffende het basisonderwijs

Ontwerpen van besluit waarvan het besluitvormingsproces reeds is gestart.

Besluit van de Vlaamse regering (BVR) houdende invoering van een experimenteel secundair onderwijs volgens een modulair stelsel :

- principieel goedgekeurd op 22 december 1999.

BVR tot wijziging van het BVR van 12 juli 1995 houdende bijzondere maatregelen ten gunste van personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs tewerkgesteld in de BSD (*Belgische strijdkrachten in Duitsland – red.*) :

- aanpassing aan de gewijzigde reëctatiezones ;
- geagendeerd op onderhandelingscomité van 14 februari ;

BVR tot wijziging van het BVR van 22 mei 1991 omtrent de evaluatie van vastbenoemde personeelsleden, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs :

- aanpassing omwille van tijdelijke personeelsleden van doorlopende duur en mandaat ;
- positief advies Inspectie van Financiën ;

- eerste maal principieel goedgekeurd door Vlaamse regering op 28 januari 2000 ;
- onderhandeld 1 februari 2000.

BVR tot wijziging van het BVR van 22 mei 1991 omtrent de preventieve schorsing van de tucht, alsmede omtrent het ontslag van sommige tijdelijke personeelsleden in het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde PMS-centra (*psycho-medisch-sociale centra – red.*) :

- aanpassing omwille van tijdelijke personeelsleden van doorlopende duur, mandaat, nieuwe structuren van het gemeenschapsonderwijs ;
- positief advies van Inspectie van Financiën ;
- eerste maal principieel goedgekeurd door Vlaamse regering op 28 januari 2000 ;
- geagendeerd op onderhandelingscomité op 22 februari 2000.

BVR tot wijziging van het BVR van 25 februari 1995 betreffende de mededeling van de vaste benoeming van het departement :

- aanpassing omwille van bevorderingsmogelijkheid binnen het ondersteunend personeel ;
- eerste maal principieel goedgekeurd door Vlaamse regering op 14 januari 2000 ;
- geagendeerd op onderhandelingscomité op 14 februari 2000.

Ontwerpen van besluit die op de administratie worden voorbereid

Mandaat van directeur ; mandaatsvergoeding van coördinerend en algemeen directeur : voorstel wordt momenteel overlegd administratie-kabinet.

Convenant functiebeschrijvingen-evaluatie : eerste overlegvergadering met koepels en vakbonden op 24 januari, volgende vergadering 10 februari 2000.

Vakantie- en prestatieregeling en bezoldigingsregeling van het ondersteunend personeel : in de beleidsnota is de vereenvoudiging van het ondersteunend personeel vooropgesteld als één van de projecten inzake de vereenvoudiging van de reglementering. Een eenvormige prestatie- en verlofregeling én bezoldigingsregeling zal in deze vereenvoudiging worden geïntegreerd.

III. Uitvoering van het decreet van 2 maart 1999 tot regeling van een aantal aangelegenheden van het volwassenenonderwijs

Volgende uitvoeringsbesluiten zijn nog in voorbereiding :

1. ontwerpbesluit van de Vlaamse regering betreffende de structuur van het secundair onderwijs voor sociale promotie : principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 17 december 1999 en voor advies overgezonden aan de Vlaamse Onderwijsraad (VLOR) ;
2. ontwerpbesluit van de Vlaamse regering houdende de vaststelling van de vakken en de indeling van de vakken in algemene vakken, technische vakken en praktische vakken in het secundair onderwijs voor sociale promotie : principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 17 december 1999 en voor advies overgezonden aan de VLOR ;
3. ontwerpbesluit van de Vlaamse regering betreffende de bekwaamheidsbewijzen en de prestatie- en bezoldigingsregeling van de personeelsleden van de centra voor volwassenenonderwijs : door de administratie voorgelegd aan de minister ;
4. ontwerpbesluit van de Vlaamse regering betreffende de voorwaarden voor de financiering en subsidiëring van de ambten van het bestuurs- en ondersteunend personeel van de centra voor volwassenenonderwijs : door de administratie voorgelegd aan de minister ;
5. ontwerpbesluit van de Vlaamse regering betreffende de regeling van een aantal aangelegenheden van het Begeleid Individueel Studeren : overgezonden aan de Inspecteur van Financiën ;
6. ontwerpbesluit van de Vlaamse regering houdende de delegatie van sommige bevoegdheden inzake onderwijs aan de Vlaamse minister bevoegd voor het Onderwijs : overgezonden aan de administratie Budgettering, Accounting en Financieel Management (Abafim) en de Vlaamse minister bevoegd voor Begroting ;
7. ontwerpbesluit van de Vlaamse regering houdende de vaststelling van de modaliteiten van de overdracht van studiegebieden tussen de centra voor volwassenenonderwijs : Vlaamse regering heeft de Vlaamse minister bevoegd voor

Onderwijs gemachtigd advies in te winnen bij de Raad van State ;

8. ontwerpbesluit van de Vlaamse regering houdende de vaststelling van de opleidingen waartoe ook voltijds leerplichtigen worden toegelaten : na advies van de Raad van State in beraad gehouden op het kabinet.

Voor de eerste vier ontwerpbesluiten wordt een ingangsdatum vooropgesteld vanaf 1 september 1999.

IV. Uitvoering decreet betreffende de centra voor leerlingenbegeleiding van 1 december 1998

1. Besluit van de Vlaamse regering tot vaststelling van de nadere regels voor het bepalen van de werkgebieden voor de centra voor leerlingenbegeleiding en van de bemiddelingsprocedure :
  - definitief goedgekeurd door Vlaamse regering op 10 november 1999.
2. Besluit van de Vlaamse regering betreffende de overdracht van personeel van de psycho-medisch-sociale centra of de centra voor medisch schooltoezicht naar de centra voor leerlingenbegeleiding :
  - met advies Raad van State van 7 december 1999 ;
  - definitief goedgekeurd door Vlaamse regering op 4 februari 2000.
3. Besluit van de Vlaamse regering tot vaststelling van de bekwaamheidsbewijzen en de weddenschalen voor de ambten van opsteller en intercultureel medewerker in de psycho-medisch-sociale centra :
  - definitief goedgekeurd door Vlaamse regering op 14 februari 2000.
4. Besluit van de Vlaamse regering tot bepaling van sommige opdrachten van de centra voor leerlingenbegeleiding :
  - adviesvraag aan de Raad van State herbevestigd door huidige minister ;
  - opvolging van dit besluit gebeurt door de afdeling Preventieve en Sociale Gezondheidszorg ;

- Raad van State : advies van 28 oktober 1999, afgeleverd op 1 december 1999 ;
  - agendering regering door afdeling Preventieve en Sociale Gezondheidszorg (nog niet gebeurd).
5. Besluit van de Vlaamse regering tot vaststelling van de procedure voor opname in de financiering of subsidiëringsregeling van de centra voor leerlingenbegeleiding (CLB) :
- advies Inspectie van Financiën 7 februari 2000.
6. Besluit van de Vlaamse regering tot vaststelling van de operationele doelstellingen voor de begeleiding van jongeren met leerplichtproblemen door de centra voor leerlingenbegeleiding :
- dossier bijna afgerond door administratie, vertrekt eerstdaags naar minister.
7. Besluit van de Vlaamse regering betreffende de overdracht van de leerlingendossiers van de PMS en MST-centra naar de centra voor leerlingenbegeleiding (*MST : medisch schooltoezicht – red.*) :
- volledig dossier naar minister om van daaruit te vertrekken naar Inspectie van Financiën.
8. Besluit van de Vlaamse regering tot vaststelling van de bekwaamheidsbewijzen en de weddenschalen van de personeelsleden van de centra voor leerlingenbegeleiding :
- dossier bijna afgerond door administratie, vertrekt eerstdaags naar minister.
9. Besluit van de Vlaamse regering tot bepaling van het verzekerd aanbod van de centra voor leerlingenbegeleiding :
- nota aan minister over de inhoudelijke aspecten van dit dossier (op basis van documenten van de tijdelijke stuurgroep CLB).
10. Besluit van de Vlaamse regering betreffende het multidisciplinair dossier in de centra voor leerlingenbegeleiding :
- nota aan minister over de inhoudelijke aspecten van dit dossier (op basis van documenten van de tijdelijke stuurgroep CLB).

11. Besluit van de Vlaamse regering betreffende diverse bepalingen m.b.t. het personeel van de centra voor leerlingenbegeleiding :

- in voorbereiding op administratie.

12. Besluit van de Vlaamse regering betreffende de inspectie van de centra voor leerlingenbegeleiding :

- in voorbereiding op administratie.

In de maanden vóór en na de verkiezingen van 13 juni werd de uitvoering van een aantal bepalingen in diverse decreten uiteraard vertraagd. Sinds het aantreden van de nieuwe regering wordt alles in het werk gesteld om de nodige besluiten tijdig door de weg van de besluitvorming te loodsen.

RENAAT LANDUYT

VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 25 van 21 december 1999 van de heer DIDIER RAMOUDT

Toerisme Vlaanderen – Hotelretributie

Hotels betalen klaarblijkelijk een retributie per kamer aan Toerisme Vlaanderen. Dit bedrag zou tussen 200 en 600 frank per kamer bedragen. De bedoeling daarvan is om met deze middelen bijkomende promotie te voeren voor deze sector. In totaal zou het gaan om niet minder dan 8.000.000 frank per jaar.

Dit aanzienlijke budget zou evenwel niet worden besteed aan het doel waartoe het werd geïnd. Uiteindelijk zou het blijven hangen tussen de raderen van de administratie.

1. Klopt het dat per hotelkamer een dergelijke retributie dient te worden betaald ?
2. Is de minister op de hoogte van het feit dat dit geld niet wordt aangewend voor het doel waarvoor het wordt geïnd, namelijk de promotie van het hotelwezen ?
3. Wat gebeurt er dan wel exact met dit bedrag van om en bij de 8.000.000 frank/jaar ?

4. Heeft de minister maatregelen genomen om dergelijke misstanden in de toekomst te verhinderen en zo ja, welke ?
5. Werd er voor het hotelwezen een inhaalbeweging in het vooruitzicht gesteld ter compensatie van de gedeelde publiciteit ?
2. Deze bijdragen moeten, volgens de letter van de tekst, worden aangewend voor de administratiekosten van de hoteldienst. Maar de bezorgdheid van de Vlaamse volksvertegenwoordiger gaat uit naar de promotionele ondersteuning.
3. Er werd in 1998 9.714.600 frank geïnd. De raad van bestuur van Toerisme Vlaanderen heeft reeds vanaf 1996 volgende bijkomende promotionele acties opgestart ter verdere ondersteuning van de sector en met goedkeuring van de vertegenwoordigers van de sector.

Antwoord

1. Er moet inderdaad een retributie worden betaald door de logiesverstreckende bedrijven.

Deze inning vindt zijn rechtskracht in het decreet van 20 maart 1984 houdende het statuut van de logiesverstreckende bedrijven, gewijzigd bij decreet houdende bepaling tot begeleiding van de begroting 1995 van 21 december 1994, meer bepaald artikel 5 : "De Vlaamse regering bepaalt : ... 7° het bedrag van de jaarlijkse bijdragen voor de administratie-, controle- en toezichtskosten van Toerisme Vlaanderen."

De grootte van het bedrag is bepaald in artikel 2, § 3 van het besluit van de Vlaamse regering van 29 juli 1987 tot vaststelling van de voor de logiesverstreckende bedrijven geldende exploitatievoorwaarden en tot regeling van de toekenning van de voor die exploitatie vereiste vergunningen, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 5 april 1995, namelijk :

"§ 3 De logiesverstreckende bedrijven zijn er toe gehouden aan Toerisme Vlaanderen een jaarlijkse financiële bijdrage per kamer te betalen voor administratiekosten. Deze bijdrage varieert afhankelijk van de classificatie met een minimum van 2000 BEF.

De bijdragen worden per kamer als volgt bepaald :

voor H5 : 600 BEF
 voor H4 : 500 BEF
 voor H3 : 400 BEF
 voor H2 : 300 BEF
 voor H1 : 250 BEF
 voor kamers : 200 BEF

Deze bijdragen worden jaarlijks geïndexeerd overeenkomstig de wet van 1 maart 1977 houdende inrichting van een stelsel waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk worden gekoppeld."

- a) De verbetering van de officiële hotelgids.

Sindsdien worden in deze hotelgids de inlassingen per hotel ruimer opgenomen en wordt telkens per hotel een kleurenfoto gepubliceerd. Van een éénkleurige uitgave werd de hotelgids een vierkleurendruk, die promotioneel beter oogt. De opname in de hotelgids bleef gratis. De kostprijs van de hotelgids bedraagt 5.900.991 frank voor 235.000 exemplaren.

- b) De brochure Vlaanderen Vakantieland, waarvan de hotelarrangementen het overgrote gedeelte innemen, werd aanzienlijk verbeterd.

De deelnemende hotels betalen slechts een gedeelte van de kosten via een prijs afhankelijk van de grootte van de gevraagde inlassing. Voor 2000 worden de uitgaven voor deze publicatie (Nederlandstalig 300.000 exemplaren, Franstalig 70.000 exemplaren) geraamd op 24 miljoen frank. De inkomsten via inlassingen en advertenties bedragen ongeveer 15 miljoen. Toerisme Vlaanderen financiert dus 9 miljoen in deze publicatie, de kosten voor de verspreiding en de promotionele ondersteuning nog buiten beschouwing gelaten.

- c) Ter ondersteuning van de hoteliers werden, wat de opmaak van commerciële pakketten (vakantiearrangementen) betreft die aansluiten bij de vraag van de toerist, prospectoren aangeworven met een goede kennis van vraag en aanbod.

Hun taak bestaat er ook in om toeristische mogelijkheden van een streek te linken aan verblijfsarrangementen, zodat de toerist maximaal van een verblijf kan genieten. Hierdoor onderhouden zij tevens nauw contact met de VVV's (*Vereniging voor Vreem-*

delingenverkeer – red.) en de gemeentelijke toeristische diensten. In 1999 werd een bijkomende prospector aangeworven zodat er nu vier met deze taken belast zijn, ondersteund door één administratieve kracht.

4. Gelet op het bovenstaande, is er zeker geen sprake van misstanden
5. Er is dus ook geen nood aan een inhaalbeweging.

Vraag nr. 26
van 5 januari 2000
van de heer CARL DECALUWE

AWA-premieaanvragen – Behandelingsduur

Mensen die kiezen voor een loopbaanonderbreking kunnen sinds 1998 in aanmerking komen voor een aanvullende aanmoedigingspremie arbeidsherverdeling (AWA). Door het succes van de formule en het tekort aan personeel op de betrokken afdeling heeft de behandeling van de dossiers meerdere maanden achterstand opgelopen. Eind december is men toe aan de behandeling van de aanvragen die eind juli werden ingediend. In haar regeringsverklaring legt deze regering echter de nadruk op een kwaliteitsvolle en klantvriendelijke dienstverlening door de verschillende overheidsdiensten.

1. Hoe groot is het aantal dossiers met een achterstand ?

Welke initiatieven heeft de minister genomen om die achterstand zo vlug mogelijk weg te werken ?
2. Is er in een vorm van tegemoetkoming voorzien voor mensen die door deze achterstand premies mislopen ?

Antwoord

1. De huidige achterstand in de dossierbehandeling van de aanmoedigingspremies bedraagt voor de private sector 3,5 à 4 maanden, hetgeen overeenstemt met afgerond 5.600 aanvragen.

Wat de openbare sector betreft, werd de achterstand reeds ingeperkt tot 2 maanden, wat overeenstemt met een achterstand van 2.200 aanvraagdossiers.

2. De opgelopen achterstand is te wijten aan een aantal factoren.

- In de eerste plaats kent deze arbeidsherverdelende maatregel een zeer groot succes : op een tijdspanne van één jaar kan men spreken van méér dan een verdubbeling van het aantal aanvraagdossiers.

Het totaal aantal aanvragen dat in 1999 werd geregistreerd, bedroeg 33.038 ; in 1997 en 1998 bedroeg dit aantal respectievelijk 11.018 en 15.856 aanvragen.

- Het bestaande personeelskader was op deze sterke stijging niet afgestemd ; immers, gelet op het in principe tijdelijke karakter van de maatregel, werd er nooit tot structurele personeelsaanpassingen overgegaan.

De grootste noden werden opgevangen door tijdelijke en ad hoc personeelsverschuivingen binnen de administratie en/of door in te spelen op de mogelijkheden geboden via stelsels van eerstewerkervaring of door het inzetten van vervangingstewerkstellingen.

Inherent aan dergelijke personeelspolitiek is het zeer grote personeelsverloop in de betrokken dienst, met het bekende rendements- en productieverlies als volgt.

- Daarnaast is de actuele achterstand ten dele te verklaren door het op geregelde tijdstippen uitvallen van het informaticanetwerk, waardoor op die ogenblikken geen dossiersbehandeling kon plaatsvinden.

3. Teneinde de dossiersachterstand binnen een aanvaardbare termijn weg te werken; werden inmiddels volgende maatregelen genomen.

- De cel Aanmoedigingspremies werd substantieel versterkt, enerzijds door interne personeelsherschikkingen binnen de administratie Werkgelegenheid, anderzijds door de bijkomende aanwerving van statutair en tijdelijk contractueel personeel en de versnelde opvulling van vervangingcontracten.

- Er werd een opdracht uitbesteed om het huidige informaticanetwerk om te vormen tot een performant systeem ; ondertussen wordt door de informaticadiensten nagegaan hoe op korte termijn reeds verbeteringen kunnen worden aangebracht met het oog op het

maximaal beperken van de huidige mankementen.

Gelet op het voorgaande, heb ik aan mijn administratie de opdracht gegeven om de huidige achterstand in de dossierbehandeling tegen einde maart 2000 weg te werken, zodat de vooropgestelde behandelingstermijn van drie weken na indiening van de premieaanvraag wordt gehaald.

4. Het spreekt voor zich dat de achterstand in de dossierbehandeling niet aan de burger wordt aangerekend.

Voor de indieningstermijn van zes maanden wordt de datum in aanmerking genomen waarop de premieaanvraag bij de administratie is toegekomen. Indien de aanvraag verder aan de door de regelgeving opgelegde toekenningsvoorwaarden voldoet, wordt de aanmoedigingspremie met terugwerkende kracht aan de rechtzeggende toegekend.

Een bijkomende vorm van tegemoetkoming of schadeloosstelling is in deze dan ook niet aan de orde.

**Vraag nr. 27
van 11 januari 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Knelpuntberoepen – VDAB-beleid

Elk jaar opnieuw verschijnt de Knelpuntengids van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB). Opvallend daarbij is dat bepaalde vermelde beroepen jaar in jaar uit dezelfde blijven. Hiervoor zijn zowel kwalitatieve als kwantitatieve oorzaken aan te halen.

De VDAB tracht enerzijds bepaalde opleidingen zelf te organiseren en anderzijds te bemiddelen – en eventuele voordelen te geven – wanneer werkzoekenden elders een opleiding volgen die leidt naar een van de knelpuntberoepen.

Vanuit verschillende groepen wordt daarnaast aangedrongen op een sensibiliseringsactie ten voordele van het beroep. Onlangs waren er nog Fabrimetal, dat een oproep lanceerde om meer studenten naar de ingenieursopleidingen te halen, en de directies van de scholen voor verpleegkunde, die een pleidooi hielden om ook in het onderwijs voor verpleegkunde meer studenten te krijgen.

1. Hoe speelt de VDAB – buiten het organiseren van specifieke opleidingen en het bemiddelen bij werkzoekenden om elders een knelpuntopleiding te volgen – in op deze problematiek ?
2. Hoeveel werkzoekenden volgden in 1999 een opleiding bij de VDAB, of elders door bemiddeling van de VDAB, die leidde naar een knelpuntberoep ?
3. Heeft de VDAB reeds sensibiliseringsacties uitgevoerd of overwogen voor bepaalde knelpuntberoepen ? Voor welke ? Hoe gebeurden deze ?

Antwoord

1. Acties van de VDAB buiten opleiding

- Doorzichtiger maken van de arbeidsmarkt : WIS, KISS, Internet (*WIS : vacaturebank, "Werk-informatiesysteem" ; KISS : sollicitantenbank, "Kandidaten Informatie- en Selectiesysteem – red.*). Door de gegevens van de VDAB zo ruim mogelijk open te stellen, wordt ook aan werkzoekenden die niet bij de VDAB als zodanig zijn ingeschreven, de mogelijkheid geboden te reageren op werkaanbiedingen.

Vanaf 1997 werden samenwerkingsovereenkomsten afgesloten met private interimkantoren om hun vacatures te verspreiden via WIS. In 1999 werd een samenwerkingsovereenkomst afgesloten met Upedi (*Federatie van de Uitzendbureaus – red.*).

- Deelname aan Eures (European Employment Services) : de deelname aan Eures laat een verspreiding van de vacatures toe binnen de Europese Economische Ruimte. De knelpuntberoepen die in Vlaanderen worden vastgelegd, vormen echter vaak ook een knelpunt in de andere Europese landen.
- Actie 50+ : begin maart 1999 startte de VDAB een actie gericht naar werkzoekenden ingeschreven met een knelpuntberoep.
- "Werkzoekende schoolverlaters in Vlaanderen" : jaarlijkse studie van de VDAB waarbij de werkloosheid bij schoolverlaters wordt onderzocht volgens studierichting einde juni na het jaar van inschrijving als werkzoekende. Deze studie laat toe aan bijvoorbeeld PMS-centra arbeidsmarktgegevens te gebruiken als element bij de studiekeuze en -oriëntering.

2. *Werkzoekenden opgeleid in knelpuntberoepen*

De meeste opleidingen kunnen voor meerdere beroepen van pas komen, zodat een éénduidige relatie tussen opleiding en beroep niet mogelijk is.

Voor de planning van opleidingen wordt onder meer gebruikgemaakt van de resultaten van de knelpuntanalyse. Er blijkt een sterke overeenkomst te bestaan tussen de opleidingen en de knelpuntberoepen (voorzover die gebaseerd zijn op kwalitatieve of kwantitatieve oorzaken). Bovendien worden een aantal beroepen waarschijnlijk uit de lijst van de knelpunten gehouden door het geven van opleidingen (bv. bejaardenhelpsters).

In het kader van de planning 1999 werden additionele middelen aangewend voor opleidingen in knelpuntberoepen.

Voor de gevallen waar een opleiding in een centrum niet aangewezen is, bestaat ook nog het systeem van individuele beroepsopleiding, waarbij de functie wordt aangeleerd op de werkplek en waar de werkgever tijdens de opleidingsfase een premie betaalt naargelang de productieve arbeid en na de opleiding de werkzoekende in dienst neemt.

(Voor statistische gegevens : zie VDAB, Analyse vacatures 1998 deel 1, blz. 73-81)

3. *Sensibiliseringsacties voor bepaalde knelpuntberoepen*

Specifieke sensibiliseringsacties voor bepaalde knelpuntberoepen passen meestal in de recruitersinpassingen voor opleidingen, waar een tekort is aan kandidaten bij de werkzoekenden : bijvoorbeeld het systematisch testen van hogergeschoolde werkzoekende niet-informatici voor het knelpuntberoep informaticus.

Vraag nr. 28
van 11 januari 2000
van de heer DIDIER RAMOUDT

Camping Lombardsijde – Exploitatievergunning

Naast het militaire kamp van Lombardsijde ligt een camping specifiek voor militairen en hun familie. Deze camping zou onlangs een verlenging van exploitatievergunning hebben gekregen.

1. Werde dergelijke verlenging inderdaad toegekend ?

2. Ligde de betrokken camping in het gebied dat onder het duinendecreet valt ?

3. Zo ja, wat is de motivatie voor de verlenging en voor welke termijn werd deze verlenging toegekend ?

Werden de bepalingen van het duinendecreet geëerbiedigd ?

4. Is er dan geen inbreuk gepleegd tegen het gelijkheidsbeginsel, aangezien naburige campings, eveneens in duinengebied, gedoemd zijn te verdwijnen ?

Antwoord

1. Er werd tot op heden geen exploitatievergunning toegekend voor een camping gelegen op het militaire kamp van Lombardsijde, in het kader van het decreet van 3 maart 1993 houdende het statuut van de terreinen voor openlucht-recreatieve verblijven.

2. Volgens gegevens verstrekt door het Vlaams Instituut voor Natuurbehoud liggen de percelen waarop deze camping zich bevindt niet in een gebied dat onder het duinendecreet valt.

3 en 4. Aangezien er geen verlenging, noch een exploitatievergunning werd afgeleverd voor deze camping, zijn deze vragen zonder voorwerp.

Vraag nr. 29
van 13 januari 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Nepstatuten welzijnssector – Regularisering

In de welzijnssector werken heel wat mensen in nepstatuten. Zo zijn er IBF-ers (Interdepartementaal Begrotingsfonds), DAC-ers (Derde Arbeidscircuit), gesco's (gesubsidieerde contractuelen), ... Bepaalde van deze projecten zijn reeds jaren geleden gestart.

Bij de vervanging ondervindt men nu geregeld moeilijkheden om die specifieke personen te vinden met eenzelfde profiel : de scholing is nu hoger, de toenmalige vereisten op gebied van werkloosheid beantwoorden niet meer aan de realiteit, men is niet uitkeringsgerechtigd maar wel werkzoekende.

Het gevolg is dat werkgevers geregeld aan werknemers weigeren om loopbaanonderbreking te nemen, omdat ze geen vervanging vinden. Op andere plaatsen komt bijvoorbeeld een DAC-er niet in aanmerking voor een vast contract, omdat men geen vervanging vindt om zijn functie in te vullen. Voor de functie met vast contract neemt men dan een nieuwkomer.

Voor de welzijns- en de culturele sector in de gemeenschappen worden hierdoor getroffen. Tijdens vorige legislatuur werden alle Vlaamse tewerkstellingsprogramma's opengesteld voor "werkzoekenden", zodat het al dan niet uitkeringsgerechtigd zijn voor de Vlaamse initiatieven wegviel. In de federale wetgeving werd deze optie nog niet genomen en werden evenmin andere aanpassingen aan de profielen doorgevoerd. Dit heeft dus negatieve gevolgen voor het Vlaams beleid.

1. Heeft de minister reeds contact gelegd met de federale ministers bevoegd voor deze materie, om uit de impasse te geraken voor de vervangingsproblemen waarmee sommige diensten in Vlaanderen worden geconfronteerd ?
2. Wat heeft de minister reeds gedaan met de in 1998 gedane inventarisatie voor de DAC-projecten in de sectoren poetshulp-opbouwwerk-migranten-rusthuizen ? Welke budgettaire consequenties heeft een regularisatie voor deze onderzochte projecten ?
3. Hoever staat het met de overheveling van deze tewerkstellingsprogramma's naar de administraties bevoegd voor Welzijn en Cultuur, zodat de bevoegde minister er zelf invulling aan kan geven volgens de noden van de sector ?

Antwoord

1. Het bepalen van de voorwaarde voor toeleiding naar een Vlaams tewerkstellingsprogramma betreft een zuiver Vlaamse bevoegdheid.

Zo werden de programma's vorig jaar opengesteld voor niet-werkende werkzoekenden. In het kader van het doelgroepenbeleid betekent dit voor het DAC, PBW (deels) en bepaalde gesco-stelsels dat de vereiste van langdurige werkloosheid werd geherformuleerd naar één jaar uitkeringsgerechtigde volledige werkloosheid (UVW), of één jaar niet-werkende werkzoekende.

Enkel bij een vervanging omwille van een loopbaanonderbreking (federale bevoegdheid) blijft de voorwaarde dat de vervanger uitkeringsgerechtigd volledig werkloos dient te zijn. De periode van uitkeringsgerechtigdheid bedraagt slechts één dag.

2. Met betrekking tot haar vraag naar wat er gebeurde met de in 1998 gedane inventarisatie van de DAC-projecten in de sectoren poetshulp, opbouwwerk, migranten en rusthuizen, deel ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger mee dat op basis van een bevraging eind vorig jaar de gegevens werden geactualiseerd op basis van een vragenlijst die aan alle promotoren werd gestuurd. In deze vragenlijst werd aan de promotoren gevraagd in welke sector de DAC-tewerking kon worden gesitueerd.

Concreet kwamen volgende items aan bod : subsidie- en erkenningssituatie van de werkgever, of de eigen personeelsleden worden verloned volgens een collectieve arbeidsovereenkomst (CAO), RSZ-code (Rijksdienst voor Sociale Zekerheid), de sector van tewerking van de werkgever, gegevens m.b.t. de invullingen, profiel van de DAC-ers (leeftijd, geslacht, arbeidsregime, diploma, bijzondere doelgroep, functie- en taalinhoud). Deze gegevens werden gekoppeld met een aantal financiële gegevens afkomstig van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) (uitbetalingsinstelling).

3. Op 26 november 1999 besliste de Vlaamse regering de regularisering fase- en sectorgewijze te laten gebeuren. Er wordt gestart met het PBW-en DAC-programma.

In het kader van deze sectorgewijze aanpak werd een interkabinettenwerkgroep opgericht, onder voorzitterschap van de minister bevoegd voor het tewerkstellingsbeleid en samengesteld uit vertegenwoordigers van alle leden van de Vlaamse regering en de betrokken administraties, die de regularisering zal begeleiden en opvolgen.

De taak van deze werkgroep omvat het bespreken van de screeningsresultaten met het oog op een doelmatigheidsonderzoek, het opvolgen van de omzetting in de reguliere wetgeving en het uitwerken van budgettaire scenario's (trekkingsrechten inbegrepen). Er werd vastgelegd dat op 1 januari 2001 een aantal sectoren zullen geregulariseerd zijn.

Vraag nr. 30
van 13 januari 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

VDAB Tongeren – Opleiding heftruckchauffeur

Het industriegebied Tongeren-Oost trekt vooral logistieke bedrijven aan, met de bijbehorende typische vacatures. Reeds sedert het begin van de jaren negentig worden daarom werkzoekenden door de Tongerse bedrijven opgeleid tot heftruckchauffeur, dit in samenwerking met de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB). De VDAB slaagt er goed in om enerzijds aan de verwachtingen van de bedrijven te voldoen, en anderzijds zowel mannelijke als vrouwelijke werkzoekenden met een moeilijk bemiddelbaar profiel een kans te geven.

Het VDAB-opleidingscentrum in Tongeren biedt deze plaatselijk veel gevraagde opleiding echter zelf niet aan : cursisten hebben dan ook een moeilijke verplaatsing voor de boeg, zeker wanneer ze op het openbaar vervoer moeten terugvallen, om de opleiding te kunnen volgen.

1. Hoeveel cursisten werden sedert 1993 door bemiddeling van de VDAB opgeleid voor Tongerse bedrijven ?
2. Wordt er reeds overwogen om de opleiding heftruckchauffeur in Tongeren zelf te organiseren ?

Zo ja, waarom werd dit tot nu toe niet uitgevoerd ? Welke planning is er voor de toekomst ?

Zo neen, waarom kan de VDAB aan de hand van vraag en aanbod van de logistieke bedrijven in Tongeren en rekening houdende met het profiel van de werkzoekenden, deze mogelijkheid niet onderzoeken ?

Antwoord

In de periode 1993-1999 volgden 98 werkzoekenden uit het VDAB-Lokaal Klantencentrum (LKC) Tongeren een opleiding "heftruckbestuurder". De opleidingen werden georganiseerd in samenwerking met de VZW Logis in hun opleidingscentrum in Opglabbeek en gefinancierd met middelen van de lokale projectprogrammatie van het LKC Tongeren.

In 1999 werd daarenboven een specifiek screeningsproject voor de logistieke sector opgezet, waarbij 64 werkzoekenden werden doorgelicht op hun motivatie en vaardigheden naar tewerkstelling in de logistieke sector. Deze screenings werden uitgevoerd in een samenwerkingsverband tussen VDAB en Logis, en vonden plaats in het opleidingscentrum van de VDAB in Tongeren.

Vijf werkzoekenden uit de screening stroomden ondertussen door naar een effectieve tewerkstelling en vijf naar een opleiding "magazijnarbeider", waarin de VDAB het gedeelte persoonsgerichte vorming verzorgt en Logis het vaktechnisch gedeelte. In het laatste semester van 1999 werden 123 aanwervingen gerealiseerd voor de firma Avnet, namelijk 18 heftruckchauffeurs en 105 warehouse operators. De aanwervingen werden voorafgegaan door opleidingen bij VZW Logis en bij VDAB Training & Opleiding (T&O) Tongeren.

In het *ondernemingsplan 1999* stelde LKC Tongeren voor een eigen opleidingscapaciteit "logistiek" (heftruckbestuurder en magazijnmedewerker) uit te bouwen. De aanvraag werd niet goedgekeurd door het beheerscomité omdat andere prioriteiten werden gelegd, waardoor er geen budgettaire ruimte meer was voor een bijkomende opleidingscapaciteit in LKC Tongeren.

Ook in het *ondernemingsplan 2000* wordt opnieuw een voorstel gedaan om de opleidingen "logistiek" in eigen beheer uit te bouwen. Daarvoor wil LKC Tongeren een bestaande secundaire sectie ombouwen naar de opleiding "magazijnmedewerker", en dit met een reeds in dienst zijnde VDAB-instructeur of -lesgever. Voor de opleidingen "heftruckbestuurder" zal men in 2000 een beroep doen op een externe lesgever, in de aanvangsfase met gebruikmaking van de infrastructuur van een externe partner, en in de loop van het jaar zal worden overgeschakeld naar VDAB-infrastructuur.

De logistieke opleidingen zullen dus deels in eigen beheer worden gegeven en deels worden uitbesteed, indien het beheerscomité van de VDAB het ondernemingsplan van LKC Tongeren goedkeurt. Het ondernemingsplan van de VDAB werd voorgelegd aan het beheerscomité van december 1999, besproken in een werkgroep van het beheerscomité in januari, wordt momenteel bijgestuurd en zal opnieuw worden voorgelegd aan het beheerscomité in maart.

VERA DUA

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

Vraag nr. 70
van 21 december 1999
van de heer JACKY MAES

Handzamevallei Diksmuide – Natuurherstelbeleid

De Handzamevallei is een waardevolle zijtak van de IJzervallei. Ze is een van de vogelrichtlijngebieden in Vlaanderen. Maar buiten de baggerwerken in de Handzamevaart en de bouw van een slibvang ter hoogte van de Barisdambrug is er de voorbije jaren heel weinig concreets gerealiseerd om de natuurwaarde van de vallei te herstellen. Net in een gebied als de IJzervallei vormen de waterkwaliteit en het waterpeilbeheer de meest bepalende factor voor de milieukwaliteit in het gebied. Tot op vandaag is er hier vanuit de overheid weinig of niks gebeurd.

In 1998 is er langs de spoorlijn Diksmuide-Kortemark een zogenaamde "langsweg" aangelegd. Dit ging samen met de elektrificatiewerken van de spoorlijn. De werken gebeurden evenwel in het vermelde vogelrichtlijngebied. Het valleilandschap werd getekend door deze werken.

1. Wat is de beleidsvisie van de minister m.b.t. het natuurherstel in dit waardevolle en volgens EU-vogelrichtlijn beschermde landschap/natuurgebied ?
2. Zijn er reeds stappen ondernomen om de meest interessante percelen op het vlak van natuurhistorische waarde aan te kopen ? Zo ja, wat is de huidige stand van zaken ?
3. Wat heeft de minister reeds ondernomen om de waterkwaliteit en het waterpeilbeheer in de Handzamevallei te verbeteren ?
4. Wat is er ondertussen ondernomen om het landschap, dat werd getekend door de werken aan de spoorlijn, te herstellen ?

Antwoord

1. De Handzamevallei is vanwege zijn ecologische waarde aangewezen als valleigebied op het gewestplan Diksmuide-Kortrijk. Voor bepaalde vogelsoorten is deze vallei zelfs van internatio-

naal belang. De Handzamevallei werd dan ook terecht aangewezen als EU-vogelrichtlijngebied.

Inzake natuurherstel pleit ik voor :

- streven naar herstel van een vallei-ecosysteem met de typische vochtige hooi- en weilanden, doorsneden door tal van sloten met helder water ;
- behoud winterbedfunctie ;
- behoud valleifunctie met open karakter.

In het operationeel programma van het Ecologisch Impulsgebied IJzervallei werd de Handzamevallei als één van de belangrijke pijlers van de IJzervallei opgenomen. Als maatregelen ten behoeve van natuurherstel werden onder andere verwervingen van terreinen en beheersovereenkomsten met landbouwers voorgesteld.

- Aankoopbeleid : zowel in de IJzerbroeken als in de Handzamebroeken werd een aankoopproject gepland.

De aandacht werd dus gevestigd op verwervingen in de IJzerbroeken. Er werden daar ondertussen door de afdeling Natuur reeds meer dan 100 hectare aangekocht. Door de aanwerving van een MINA-personeelslid voor de verwerving van terreinen in de buitendienst West-Vlaanderen, kon in 1999 een aankoopproject worden opgestart in de Handzamevallei. Voor een stand zaken : zie punt 2.

- Beheersovereenkomsten in uitvoering van de EG-verordening 2078/92 : alhoewel reeds langs sprake is van deze beheersovereenkomsten is men pas in 1999 van start gegaan.

De Handzamevallei werd aangewezen als een van de gebieden waar beheersovereenkomsten voor weidevogels kunnen worden afgesloten. De Vlaamse Landmaatschappij (VLM) werd belast met de uitvoering van dit project.

In valleigebieden en vogelrichtlijngebieden is de natuurvergunningplicht voor wijziging van vegetatie van toepassing. Zonder vergunning is het onder andere verboden historisch permanente graslanden te wijzigen, bomen en struiken aan te planten op de plaatsen met vegetatie, het reliëf te wijzigen of de waterhuishouding te wijzigen zowel rechtstreeks als onrechtstreeks.

2. Stand van zaken van de aankopen : een eerste aankoopdossier werd in 1999 ingediend en positief geadviseerd. Een bedrag van 7.527.850 frank werd vastgelegd om de aankoop van 15 ha 05 a 57 ca te verwezenlijken. Hiervan is reeds 5 ha 35 a effectief aangekocht. Dit jaar zullen de onderhandelingen worden voortgezet voor de overige kleine 10 hectare.

Ondertussen zal de afdeling Natuur andere eigenaars en gebruikers contacteren teneinde nieuwe aankoopdossiers te kunnen samenstellen en indienen. Aangezien de aankopen op vrijwillige basis gebeuren, is de snelheid van aankoop afhankelijk van de onderhandelingen en van wat op de markt vrijkomt.

3. Waterkwaliteit

- Afvalwaterzuivering : in 1999 werd door de NV Aquafin een afvalwaterzuiveringsinstallatie gebouwd in Kortemark. Enkele woonkernen zijn reeds op deze installatie aangesloten.

In de komende jaren zullen de nodige rioleeringen en collectoren worden aangelegd, zodat binnen afzienbare termijn het water van de Handzame opnieuw een betere kwaliteit zal krijgen.

- Bagging van het vervuilde slib : de bagging van de Handzamevaart is een aanslepende zaak geworden. In 1994 is het traject tussen Barisdambrug en de dorpskern van Handzame gebaggerd ; de baggerspecie kon op de oevers worden gedeponeerde. Aangezien de kwaliteit van het slib stroomafwaarts Barisdambrug volgens de geldende Vlarea-normen sterk vervuild is, diende het te worden afgevoerd. (*Vlarea : Vlaams Reglement inzake afvalvoorkoming en -beheer – red.*)

Na een lange polemiek over de nodige situering van tijdelijke baggerstorten in de omgeving van de Handzamevaart, werd ten slotte beslist om de baggerspecie af te voeren naar een slibverwerkend bedrijf. Een deel van dit slib wordt gerecycleerd tot bruikbare bodem ; het niet reinigbare deel wordt na uitdrogen gestort in de monodeponie voor baggerspecie Silvamo in Kortemark. De totale kosten van deze operatie bedragen 113 miljoen.

- Bemestingsnormen : als vogelrichtlijngebied is de geldende bemestingsnorm die van de groep "Natuur".

Waterkwantiteit : de afwatering van de Handzamevallei is een complex gegeven.

- De noordwestelijke hoek watert in feite niet af naar de Handzamevaart, maar wel via de Molenbeek en het Zijdellingegeleed naar de Vladslovaart die dan uiteindelijk via het Nieuwe Bedelf in de zee uitmondt. Het peil in dit deel van de Handzamevallei is dus afhankelijk van het peil van het Nieuwe Bedelf.
- Van de eigenlijke vallei worden ongeveer 1700 hectare onderbemaald. Dit gebeurt door twee pompgemalen, één in Essen, de andere in Werken. Deze pompgemalen worden geregeld door de polder Bethoosterse Broeken. Het deel stroomopwaarts de Barisdambrug is afhankelijk van het peil in de Handzamevaart, en dus van het IJzerpeil waarmee de vaart in open verbinding staat.

Deze peilen zijn momenteel veeleer landbouwgericht. De problematiek is gelijkaardig aan die in de IJzerbroeken. Er moeten duidelijke afspraken komen tussen landbouw en natuur. Via de ad hoc werkgroep Handzamevallei van het bekkencomité van de IJzer wordt gestreefd naar een meer integraal waterbeheer. De aandacht van deze werkgroep is in de beginjaren vooral gegaan naar de aanleg van winterdammen ter beveiliging van enkele woonkernen en naar de bagging van de Handzamevaart. Op het vlak van peilbeheer, en vooral het verminderen van het overstromingsgevaar, werden recentelijk belangrijke indijkingswerken uitgevoerd alsmede overstromingsgebieden aangelegd. Ook werden reeds belangrijke slibruiming doorgevoerd. Het peilbeheer zal in de eerstvolgende vergadering van het bekkencomité op de agenda worden geplaatst.

Om een beter inzicht te krijgen in de waterbewegingen in de vallei van de Handzamevaart wordt dit jaar alvast een oppervlaktewaterkwantiteitsmodellering uitgevoerd in opdracht van de afdeling Water. Dit mathematisch model moet toelaten knelpunten in het waterbeheer te detecteren en het effect van mogelijke oplossingen op een wetenschappelijke manier te evalueren. Dit model zal toelaten om het afvoergedrag van de Handzamevaart en zijn vallei na te bootsen, zodat een gefundeerd waterpeilbeheer kan worden ontwikkeld. Dit zal gebeuren in nauw overleg met het bekkencomité, zodat een maatschappelijk draagvlak ontstaat.

4. Landschap: er zijn momenteel geen acties of werken gepland om het landschap te herstellen na de werken aan de spoorlijn.

Vraag nr. 71
van 22 december 1999
van de heer JOHAN MALCORPS

Kanaal Dessel-Schoten – Vervuiling

Recentelijk werd door onderzoekers van de Universitaire Instelling Antwerpen (UIA), die werkten in opdracht van de administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ), in het kanaal Dessel-Schoten een zware vervuiling aangetroffen met zware metalen, PAK's (polycyclische aromatische koolwaterstof) en PCB's (polychloor bifenyyl). In Schoten en vooral in Sint-Job, Brecht en Rijkevorsel, werden zeer hoge concentraties gemeten. Daarbij staat men nu toch wel voor een dilemma. Want het is de bedoeling van de minister van Mobiliteit om het kanaal op te waarderen als "milieuvriendelijke transportas" voor de binnenvaart. Maar daarvoor moet er worden gebaggerd en moet dus zwaar vervuilde specie worden afgevoerd.

1. Vormt de vervuiling in de waterbodem van het kanaal een bedreiging voor de volksgezondheid ?

Op welke termijn komt de vervuiling vrij uit het slib ?

Is er nu onmiddellijk nood aan een visverbod, ruimer dan enkel voor palingen ? Is het verantwoord hiermee lang te talmen, als er geen zekerheid is over mogelijke kwalijke effecten ?

2. Is er zicht op de oorzaak van de verontreiniging ?

Als dat niet het geval is, welke stappen werden reeds ondernomen om de verantwoordelijken op het spoor te komen en de "vingerafdrukken" van de vervuilers te bepalen ?

3. Wie is er saneringsplichtig : moet de beheerder van het kanaal (Dienst voor de Scheepvaart) integraal voor de kosten opdraaien als de oorspronkelijke vervuilers niet kunnen worden getraceerd ? Of is de dienst (dus de overheid zelf) "onschuldige eigenaar" en komt het kanaal in aanmerking voor een ambtshalve sanering op kosten van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) ?

Zijn voor waterbodemsaneringen ook de nodige fondsen beschikbaar bij OVAM ?

4. Zijn er plannen om de bevaarbaarheid van het kanaal te verzekeren door het uit te baggeren en heeft men dan enig idee waar men zal blijven met het vervuilde slib ?

Is het nog verantwoord dit vervuilde slib verder aan te wenden voor het ophogen van oevers en dijken ?

- N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie en aan mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Gecoördineerd antwoord

1. Het water van het Kanaal Dessel-Schoten wordt niet gebruikt voor de winning van drinkwater. De verontreiniging van de waterbodem van het kanaal kan enkel een bedreiging vormen voor de volksgezondheid indien de vissen die in deze waterloop leven, worden geconsumeerd door de mens. We kunnen echter stellen dat de vissen die door recreatieve hengelaars in het wild worden gevangen, zoals het geval is in dit kanaal, niet in het commerciële circuit van winkels en restaurants terechtkomen. Meestal wordt de vis gevangen voor eigen consumptie, zodat enkel deze beperkte groep personen een risicogroep vormt.

Metingen werden uitgevoerd op paling, omdat vooral deze soort door zijn foeragegedrag en levenswijze in en nabij de bodem in ruime mate zware metalen en andere pollutanten accumuleert. Zijn vlees bezit bovendien een hoog vetgehalte, wat de analyses voor vetoplosbare contaminanten vergemakkelijkt.

Hieruit blijkt dat, in vergelijking met andere onderzochte waters, palingen van het Kanaal Dessel-Schoten vooral veel PCB's en kwik bevatten, alsook maar in minder opvallende mate hexachlorobenzeen en DDT-derivaten.

De concentraties van kwik in paling behoren tot de hoogste van Vlaanderen maar overschreden nergens de norm. Ook voor de concentraties van de zware metalen lood en cadmium in paling zijn er nergens normoverschrijdingen.

De maximale toegelaten concentratie aan PCB's in voedingsmiddelen bedraagt 200 ng/g vet (ng : nanogram). De palingen uit het Kanaal Dessel-Schoten overschrijden, net zoals haast alle palingen van Vlaamse oppervlaktewaters, deze norm met een factor 25 tot 150. In Vlaanderen bestaan geen specifieke normen voor de individuele PCB-congeneren, noch specifiek voor het totaal PCB-gehalte in vis afkomstig van oppervlaktewater. Nederland gebruikt een PCB-consumptienorm gebaseerd op zeven congenen. Overschrijding van één van de zeven toleranties betekent overschrijding van de norm. Deze Nederlandse normen worden overschreden voor PCB 138 en PCB 153 in Schoten. In heel wat landen is er een consumptienorm van kracht van 2000 ng/g lichaamsgewicht voor totaal-PCB in paling uit oppervlaktewater. Ook deze norm wordt overschreden in Schoten.

Er bestaan geen specifieke normen voor pesticiden in vis uit oppervlaktewater. Wel werden de maximumgehalten aan residuen van bestrijdingsmiddelen toegelaten in en op voedingsmiddelen die in de handel worden gebracht, vastgelegd in het koninklijk besluit van 23 oktober 1991. Volgens deze norm worden overschrijdingen vastgesteld.

Het is dus zonder meer wenselijk om de visser en zijn gezin als risicogroep te beschermen. Lokale maatregelen om de consumptie van de aldaar gevangen vis in te perken, zijn op hun plaats. Dit is mogelijk door sensibilisering van de hengelaar, of door voor bepaalde vissoorten een meeneemverbod in te stellen. Voor paling werd dit reeds ter plaatse op borden aangeduid.

Voor andere vissen is er, ook nationaal, nog weinig onderzoeksmateriaal beschikbaar. Door hun minder bodemgebonden gedrag en hun geringer vetgehalte lopen ze alvast minder kans op ernstige contaminatie, zeker wanneer de bodemmassa niet in beroering wordt gebracht. Dit laatste is het geval in het kanaal, waar door het bijna wegvallen van de beroepsscheepvaart de helderheid de laatste jaren sterk is toegenomen. Aangezien verder deze zoetwatervissen blijkbaar ook slechts in zeer geringe mate worden geconsumeerd, is de kans dat zij een reële bedreiging vormen veeleer gering. Uit de metingen blijkt bovendien ook dat de vervuiling voor dit kanaal een sterk lokaal probleem is, en dat niet van een veralgemening kan worden gesproken.

Dat neemt niet weg dat er geen exacte cijfers zijn voor andere zoetwatervis dan paling, en dat

een consumptie-ontrading voor alle in het kanaal gevangen vis meer dan verdedigbaar is, zeker wanneer er zou worden gebaggerd.

Een echt hengelverbod lijkt dan weer geen goede maatregel, omdat het beperkingen oplegt die niet fundamenteel bijdragen tot de beheersing of de oplossing van het probleem, maar veeleer een negatief klimaat scheppen. Het ontraden van consumptie is doeltreffend en doet bovendien weinig afbreuk aan het hengelgenot van de recreatievisser.

Met betrekking tot de vraag naar het vrijkomen van de pollutanten uit het slib kan worden gesteld dat er een continue interactie bestaat tussen de verschillende compartimenten slib, water en biota. Deze interactie is in belangrijke mate afhankelijk van lokale omstandigheden zoals onder meer stroming en omwoeling, en is in Vlaanderen nog niet onderzocht. Het vrijkomen kan worden versneld door een verandering in de fysisch-chemische samenstelling van het water, hetgeen vrij onwaarschijnlijk is gezien de goede en stabiele (oppervlakte)waterkwaliteit van het kanaal. Een fysische verstoring, zoals bij het baggeren, kan wel een toename van de verontreiniging vanuit de bodem veroorzaken.

2. Het gevoerde waterbodemonderzoek is in de eerste plaats gericht op het inventariseren (karakteriseren) van de bodems van de Vlaamse bevaarbare waterlopen.

De monsterlocaties zijn genomen volgens drie criteria. De noodzaak tot baggeren was het eerste criterium. Het tweede criterium hechtte belang aan een matige tot goede stabiele waterkwaliteit. Als derde criterium gold een zeer slechte waterkwaliteit (Zenne). Met andere woorden, het onderzoek werd niet gevoerd op basis van voorkennis aangaande specifieke vervuiling of bepaalde lozingspunten.

De vervuiling zal voor het grootste stuk historisch van aard zijn, alhoewel de scheepvaart nog voor een bepaalde pollutiedruk zorgt, voornamelijk m.b.t. PAK's en minerale oliën. Daarenboven is de vervuiling een mix van pollutanten, zowel anorganisch als organisch.

Er is wel een duidelijke gradiënt van Dessel richting Turnhout en van Schoten richting Turnhout. De historische vervuiling moet hoofdzakelijk worden gezocht langs de oude industriële sites langs het kanaal.

In verband met de oorzaak van de verontreiniging met PAK's en PCB's is het wenselijk dat er eens wordt gekeken naar de talloze oude boten (drijvende wrakken) die precies langs dit traject van het kanaal liggen. Ze worden deels als woonboot, deels als opslag van autowrakken en dergelijke gebruikt.

3. Vooraleer men zich uitsprekt over de saneringsplicht, dient in eerste instantie te worden aangetoond of er een ernstige bedreiging uitgaat van de verontreiniging.

Artikel 30 van het bodemsaneringsdecreet stelt namelijk : "Op gronden met historische bodemverontreiniging wordt bodemsanering uitgevoerd indien er ernstige aanwijzingen zijn dat de bodemverontreiniging een ernstige bedreiging vormt." Aangezien artikel 31, lid 2 van Vla-rebo (*Vlaams Reglement op de Bodemsanering – red.*) stelt : "De in het eerste lid bedoelde normen zijn niet van toepassing op onderwaterbodems van de wateren van het openbaar hydrografisch net zoals gedefinieerd door de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging", is ook voor evaluatie van eventuele nieuwe bodemverontreiniging van een waterbodem het risicoconcept cruciaal. Artikel 7 van het bodemsaneringsdecreet stelt namelijk : "Zolang er geen bodemsaneringsnormen vastgesteld zijn, wordt tot bodemsanering overgegaan indien bodemverontreiniging een ernstige bedreiging vormt." Of er een saneringsplicht bestaat, zal moeten blijken uit een oriënterend bodemonderzoek dat betrekking heeft op de betrokken waterbodem. Een beschrijvend bodemonderzoek zal dan moeten uitwijzen of er effectief sprake is van een ernstige bedreiging, zodat een bodemsaneringsproject en bodemsaneringswerken noodzakelijk zijn.

In het bodemsaneringsdecreet wordt de saneringsplichtige aangeduid als volgt : "De verplichtingen om in de gevallen bedoeld in artikel 7, § 2 en artikel 7, § 5 op eigen kosten tot bodemsanering over te gaan rust op de volgende personen :

- a. indien op de grond waar de verontreiniging tot stand kwam een inrichting gevestigd is of een activiteit uitgeoefend wordt die vergunnings- of meldingsplichtig is krachtens het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, op de exploitant zoals bedoeld in dat decreet ;

- b. in de andere gevallen, op de eigenaar van de grond waar de verontreiniging tot stand kwam, zolang deze niet heeft aangetoond dat een andere persoon voor eigen rekening de feitelijke controle over deze grond heeft. Levert de eigenaar dit bewijs, dan rust de verplichting op deze andere persoon."

In de meeste gevallen zal dan ook de beheerder van de betrokken waterloop, dus het Vlaams Gewest (meer bepaald de daartoe bevoegde diensten), saneringsplichtig zijn; De verontreiniging zal normaal gesproken gebeurd zijn terwijl het Gewest beheerder was, dus zal het Gewest hoogstwaarschijnlijk niet kunnen aantonen dat het niet saneringsplichtig is.

Het is pas in zoverre er geen saneringsplichtige is, of in zoverre de saneringsplichtige zijn verplichtingen niet nakomt, dat OVAM ambtshalve kan saneren. In dat geval poogt het de kosten te verhalen, hetzij op de aansprakelijke, hetzij op de saneringsplichtige.

OVAM heeft middelen voor ambtshalve bodemsanering. Als een waterbodem ambtshalve zou moeten worden gesaneerd, zou moeten blijken in hoeverre de sanering is in vergelijking met andere ambtshalve te saneren sites.

4. Het gebruik voor het ophogen van de oevers kan volgens Vlarea (*Vlaams Reglement inzake Afvalvoorkoming en -beheer – red.*) worden geïnterpreteerd als het gebruik van secundaire grondstoffen *als bodem*. Indien baggerspecie wordt aangewend in infrastructuurwerken zoals dijken, spreekt men van het gebruik van secundaire grondstoffen *als bouwstof*.

De gegevens van de tien staalnameplaatsen werden getoetst respectievelijk aan bijlage 4.2.3. en 4.2.2 van Vlarea voor gebruik als bodem en gebruik als bouwstof (**bijlage**).

De baggerspecie ter hoogte van de locaties GN037, GN038 en GN039 komt niet in aanmerking voor hergebruik als bodem, aangezien rekening moet worden gehouden met EOX (*organohalogene verbindingen – red.*). De specie ter hoogte van de overige locaties komt voor hergebruik als bodem in aanmerking enkel en alleen in die gebieden welke behoren tot bestemmingstype V, zoals ingedeeld in het Vlarea.

(*Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.*)

Vraag nr. 72
van 4 januari 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Waterwegen – Onderhoud

Zie :
 Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare
 Werken en Energie
 Vraag nr. 138
 van 4 januari 2000
 van de heer Luk Van Nieuwenhuysen
 Blz. 677

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

Vraag nr. 73
van 4 januari 2000
van mevrouw SONJA BECQ

Geluidsnormen luchtverkeer – Uniformisering

Woensdag 27 oktober jongstleden stelde ik de minister een actuele vraag met betrekking tot de strengere Brusselse geluidsnormen voor luchtverkeer vanaf 1 januari 2000.

Door het feit dat de Brusselse gewestregering strengere normen uitvaardigt dan het Vlaams Gewest, bestaat het reële gevaar dat een groot deel van het luchtverkeer zich verplaatst naar het Vlaamse grondgebied.

In antwoord op mijn actuele vraag beaamde de minister dit risico van extra lawaaihinder. Zij beloofde te onderzoeken of een uniforme regeling mogelijk is (*Handelingen nr. 8 van 27 oktober 1999, blz. 13 – red.*).

Wat is de stand van zaken in dit dossier ?

Werden er nog concrete maatregelen genomen vóór 1 januari 2000 ?

Antwoord

Ik heb de diensten van Leefmilieu en Infrastructuur (LIN) en Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbe-

heer (Aminal) op 13 oktober 1999 de opdracht gegeven om de problematiek van geluidshinder rond luchthavens in kaart te brengen, de wettelijke situatie te schetsen en de oprichting van een ambtelijke werkgroep voor de globale problematiek van luchthavens op te richten.

In deze globale aanpak zit ook het aspect geluidsnormering vervat. Via een aanvullende nota, gericht aan Aminal op 12 januari 2000, werd gevraagd net dit onderdeel bij prioriteit uit te werken. Concrete aanleiding was de invoering van geluidsimmissienormen in het Brusselse gewest (die intussen een verzoek tot schorsing door de luchthavenexploitanten bij de Raad van State hebben doorstaan), waardoor een eventuele verschuiving van de geluidslast tot de mogelijkheden behoort. Op korte termijn laat ik onderzoeken of de immissiewaarden die sinds kort van kracht zijn in het Brusselse gewest (en gerelateerd aan afstand t.o.v. de luchthaven, én aan tijdstip van dag of nacht) ook kunnen worden ingevoerd in het Vlaamse gewest.

Mijn administratie voorziet momenteel in een aantal geluidsm Meetposten in de omgeving van de luchthaven van Zaventem, waarmee continu het geluid van overvliegende vliegtuigen wordt gemeten. Naast andere geluidsparemeters zullen ook de gegevens worden geregistreerd die toelaten om de waarden die van kracht zijn in het Brusselse gewest te controleren (op Vlaams grondgebied, bij vergelijkbare afstand tot de luchthaven). Ook heb ik alle meetgegevens opgevraagd bij de luchthavenexploitant BIAC, die reeds geruime tijd over een vast meetnet voor geluid beschikt. Zodra ik over voldoende gegevens beschik, zal ik een voorstel aan de Vlaamse regering voorleggen.

Dit voorbereidend werk wil zeker geen afbreuk doen aan de inspanningen geleverd door de federale werkgroep Luchthavens over de problematiek van onder meer de nachtvluchten. De invoering van geluidsimmissienormen is immers een bevoegdheid van de gewesten.

Vraag nr. 76
van 4 januari 2000
van de heer JOACHIM COENS

Milieuwetgeving – Strafrechtelijke aansprakelijkheid rechtspersonen

Sinds enige maanden zijn in België nu ook rechtspersonen strafrechtelijk aansprakelijk.

Het ontbreken van de strafrechtelijke aansprakelijkheid van rechtspersonen was tot voor kort een van de moeilijkheden in de totstandkoming van de milieuwetgeving. Onder meer in de voorstellen van de commissie-Bocken werd van deze aansprakelijkheid uitgegaan.

Het toewijzen van de strafrechtelijke aansprakelijkheid aan natuurlijke personen leidt vaak tot ingewikkelde procedures, waarbij het erg moeilijk is de werkelijk aansprakelijke aan te wijzen. De persoonlijke aansprakelijkheid leidt evenzeer tot zware administratieve verplichtingen, zoals in het geval van de milieucoördinator. Persoonlijk aansprakelijken zijn, in tegenstelling tot bedrijven, meestal niet in staat de vaak hoge schadevergoedingen op te hoesten.

1. In hoeverre heeft de nieuwe wet onmiddellijke gevolgen voor het handhavingsbeleid inzake milieu ?
2. Heeft de minister reeds initiatieven genomen om een integratie van de strafrechtelijke aansprakelijkheid van rechtspersonen in de milieuwetgeving door te voeren ?
3. Welke beleidsdomeinen zijn hierbij prioritair ?

Antwoord

De wet van 4 mei 1999 (BS 22.06.1999) tot invoering van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen past in de strijd tegen de georganiseerde criminaliteit, maar beoogt eveneens de beteugeling van milieudelicten.

In het verleden diende in geval van milieudelicten immers steeds een strafrechtelijk verantwoordelijke natuurlijke persoon te worden gezocht, zoals de milieucoördinator, of een beheerder of een directeur, waarbij de vraag rees of deze persoon wel degelijk specifiek belast was met het toezicht op de naleving van de milieuwetgeving. Het toerekenen in milieuzaken aan een natuurlijke persoon van de strafbare feiten gepleegd door een rechtspersoon leidt in praktijk vaak tot vrijspraak, aangezien het vaak zeer moeilijk is om aan te wijzen welke individuele persoon strafrechtelijk verantwoordelijk is, of tot dubieuze veroordelingen van personen wier schuld nauwelijks vaststaat. Door de vrijspraken ontstond bovendien vaak de indruk van straffeloosheid inzake milieudelicten.

1. Deze wet heeft geen onmiddellijke gevolgen voor het handhavingsbeleid zoals dit wordt gevoerd door de afdeling Milieu-inspectie.

De bepaling van de strafrechtelijke aansprakelijkheid is, zoals de naam het zegt, een strafrechtelijke aangelegenheid en behoort als dusdanig tot de bevoegdheden van Justitie. Het vervolgingsbeleid behoort tot de bevoegdheid van de parketten en de federale minister van Justitie.

2. Overeenkomstig artikel 7bis van het Strafwetboek kunnen de misdrijven gepleegd door rechtspersonen worden bestraft met de volgende sancties : geldboete, de bijzondere verbeurdverklaring, de ontbinding, het tijdelijk of definitief verbod een werkzaamheid te verrichten die deel uitmaakt van het maatschappelijk doel, de tijdelijke of definitieve sluiting van een of meer inrichtingen, en de bekendmaking of verspreiding van de beslissing op kosten van de veroordeelde.

Door de wet van 4 mei 1999 kunnen rechtspersonen die een milieudelict plegen, worden gesanctioneerd met een geldboete, een bijzondere verbeurdverklaring en, in veeleer uitzonderlijke gevallen, de ontbinding. Hiertoe zijn geen aanpassingen aan de milieuwetgeving nodig.

De *nieuwe* mogelijkheden die de wet van 4 mei 1999 biedt inzake nieuwe op rechtspersonen toepasselijke straffen zijn slechts mogelijk indien de strafwet dit bepaalt. Het verbod een werkzaamheid te verrichten die deel uitmaakt van het maatschappelijke doel, de sluiting van een of meer inrichtingen en de bekendmaking of verspreiding van de beslissing kan, overeenkomstig de artikelen 36, 37 en 37bis van het Strafwetboek, enkel door de rechter worden uitgesproken in de gevallen door de bijzondere wetgever bepaald. Deze straffen kunnen bijgevolg pas door de rechter worden uitgesproken wanneer de wetgever (in casu in de milieuwetgeving) de gevallen heeft vastgelegd waarin ze kunnen worden toegepast, met andere woorden, wanneer in de milieuwetgeving expliciet de mogelijkheid is ingeschreven dat de rechter een rechtspersoon kan bestraffen met een tijdelijk of definitief verbod tot werkzaamheid, tijdelijke of definitieve sluiting van een inrichting, of bekendmaking of verspreiding van de beslissing op kosten van de veroordeelde.

Overeenkomstig het regeerakkoord zal het decreet houdende algemene bepalingen inzake de milieubeleid (DABM) verder worden aange-

vuld met een luik "handhaving". Hiertoe zal verder worden gebouwd op het voorstel van de Interuniversitaire Commissie tot Herziening van het Milieurecht, waarbij een integratie wordt beoogd van alle handhavingsbepalingen die van toepassing zijn op de verontreinigingsproblematiek. In dit voorstel werd reeds uitdrukkelijk bepaald dat de opgenomen strafbare feiten zowel door natuurlijke personen als door rechtspersonen kunnen worden begaan, en dat de opgesomde straffen, met uitzondering van de gevangenisstraf, aan de rechtspersonen kunnen worden opgelegd, zijnde: de geldboete, de verbeurdverklaring, het verbod om een bepaalde beroepsactiviteit uit te oefenen, de bedrijfssluiting, en de openbaarmaking van de uitspraak.

Door de wet van 4 mei 1999 kunnen deze principes aldus behouden blijven, zonder enig bevoegdheidsprobleem, zij het aangepast aan de principes en de tekst van de bepalingen van de wet van 4 mei 1999.

3. Er werden nog geen prioritaire beleidsdomeinen hiervoor vastgesteld. Dit is ook niet relevant, gelet op het feit dat met het voorgenomen luik "handhaving" van het DABM een integratie wordt beoogd van zoveel mogelijk handhavingsbepalingen van het milieurecht.

Vraag nr. 77
van 4 januari 2000
van de heer JOACHIM COENS

Cargovil en Renovil – Bodemsanering

De luchthaven van Zaventem neemt als sociaal-economisch knooppunt een belangrijke plaats in het Vlaamse economische weefsel in.

Een van de voornaamste problemen waarmee de luchthaven momenteel wordt geconfronteerd, is het gebrek aan bedrijfsterreinen om luchthavengebonden bedrijven aan te trekken. Nochtans moet een belangrijk stuk van de extra werkgelegenheid door hen worden gegenereerd.

Momenteel is slechts iets meer dan 70 ha bedrijfsterreinen beschikbaar, voornamelijk op Cargovil en Renovil.

Daarvan is een belangrijk gedeelte onbeschikbaar door bodemproblemen.

1. Welke precieze oppervlakte aan bedrijfsterreinen is momenteel geïmmobiliseerd door historische bodemvervuiling ?
2. Wat is de stand van zaken van de bodemsaneringsprocedure voor deze terreinen ? Welke instantie neemt hierin het initiatief ? Wie draagt de kosten ?
3. Tegen welke datum zijn, volgens de huidige planning, de betrokken gronden opnieuw bruikbaar ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media.

Antwoord

1. De oppervlakte van de terreinen van Cargovil bedraagt circa 64 hectare. De terreinen van Renault Industrie Belgique (RIB) in Vilvoorde (assemblage-eenheid) hebben een oppervlakte van circa 16 hectare en die van de parkings van Renault circa 31 hectare.
2. Voor de gronden van de zone Cargovil in Grimbergen, Vilvoorde en Zemst en de gronden van de voormalige Renaultfabriek in Vilvoorde werd door de vorige Vlaamse minister van Leefmilieu, Theo Kelchtermans, volgens artikel 48 van het bodemsaneringsdecreet een afwijking van het decreet toegestaan bij ministerieel besluit. Dit ministerieel besluit werd ondertekend op 16 juni 1999 voor de zone Cargovil en op 3 juni 1999 voor Renault Industrie Belgique. Het gevolg is dat de overdracht van de gronden kan plaatsvinden zonder dat voorafgaandelijk alle verplichtingen van het decreet betreffende de bodemsanering moeten worden nagekomen. De verplichtingen moeten later wel worden nagekomen, zoals uitdrukkelijk bepaald is in een schriftelijke verbintenis die de overdragers/-nemers van de gronden hebben ondertekend.

Voor de terreinen van Cargovil werd ondertussen voor 46 percelen een oriënterend bodemonderzoek uitgevoerd. Hieruit bleek dat er voor 45 percelen geen verdere maatregelen noodzakelijk zijn. Voor 1 perceel (187a) moet een beschrijvend bodemonderzoek worden uitgevoerd voor PAK-verontreiniging in het grondwater. Uit vroeger gevoerde beschrijvende bodemonderzoeken is gebleken dat op drie terreinen (178s, 178t, 178v) een sanering van het grondwa-

ter voor benzeen moet plaatsvinden. (PAK : polycyclische aromatische koolwaterstof – red.)

Op de terreinen van de assemblagefabriek van RIB werd een beschrijvend bodemonderzoek uitgevoerd. Er moeten verdere maatregelen worden genomen. Voor de terreinen van de parking van RIB werd in november 1997 een oriënterend bodemonderzoek uitgevoerd. Dit onderzoek werd echter niet conform verklaard. De Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) heeft aanvullingen gevraagd op 19 februari 1998. Tot op heden werden deze aanvullingen nog niet uitgevoerd of bezorgd aan de OVAM.

Er zijn geen termijnen bepaald waarbinnen de verbintenissen voor RIB en Cargovil geldig zijn. Voor de terreinen van Cargovil is evenwel bepaald dat :

- een voorstel van beschrijvend bodemonderzoek binnen zestig dagen na ontvangst van de conformverklaring van het oriënterend bodemonderzoek moet worden opgesteld (dit is gebeurd) ;
- een beschrijvend bodemonderzoek aan de OVAM moet worden bezorgd binnen een termijn van zes maanden na conformverklaring van het voorstel ;
- een bodemsaneringsproject aan de OVAM moet worden toegezonden binnen een termijn zoals bepaald door de OVAM ;
- de bodemsaneringsprojecten moeten worden uitgevoerd binnen een termijn zoals bepaald in het bodemsaneringsproject.

De kosten voor de bodemsaneringsprocedure voor RIB (assemblage en parkings) worden gedragen door RIB. De kosten voor de bodemsaneringsprocedure voor Cargovil worden gedragen door de NV Novovil, die de éézijdige verbintenis afsloot.

3. De termijn waarbinnen deze terreinen opnieuw in gebruik kunnen worden genomen, is afhankelijk van het opstellen van de noodzakelijke onderzoeken en het eventueel uitvoeren van saneringswerken.

Vraag nr. 78
van 4 januari 2000
van de heer JOACHIM COENS

Verbrandingsinstallaties – Beste beschikbare techniek

Begin oktober jongstleden berichtte de pers over een nieuw procédé dat de uitstoot van dioxines door afvalverbrandingsovens tot 10 % van de oorspronkelijke waarde zou kunnen terugbrengen.

Het betreft een katalytisch filtersysteem ontwikkeld door een Amerikaans bedrijf. In tegenstelling tot andere technieken worden de dioxines daadwerkelijk vernietigd, zodat het probleem niet wordt verplaatst naar andere milieuc compartimenten. Volgens de producent is het systeem eenvoudig en vergt het geen dure bijkomende uitrusting.

Onder meer de huisvuilverbrandingsinstallatie van Roeselare zou reeds positieve tests hebben uitgevoerd met deze nieuwe technologie.

Beschikt de minister over recente studies waarin een inschatting wordt gemaakt van de best beschikbare technologie (BBT) voor verbrandingsinstallaties ?

Wat is hierin de plaats van de katalytische filter ?

In hoeverre kan, volgens de informatie van de minister, deze technologie met goed gevolg worden uitgebreid naar andere installaties en verbrandingsprocessen ?

Antwoord

De rookgasreinigingsinstallatie van de huisvuilverbrandingsinstallatie van de Intercommunale Vereniging voor Vuilverwijdering en -verwerking voor Roeselare en Ommeland (IVRO) in Roeselare bestaat in de eerste stap uit een afscheiding van de vliegassen in éénveldselektrofilters (1/lijn). Hierna volgt een droge rookgasreiniging, gebaseerd op de reactie van gebluste en geëxpandeerde kalk met waterstofchloride (HCl), zwaveldioxide (SO₂) en waterstoffluoride (HF). Deze reactie gebeurt zowel in de reactor waar de injectie van de kalk gebeurt, als op de mouwenfilters die erna geschakeld zijn.

Om te kunnen voldoen aan de emissiegrenswaarde voor dioxines van 0,1 ng TEQ/Nm³ werd in eerste instantie de verse kalk gemengd met actieve kool. Ook dit systeem gaf zeer goede resultaten. Het had echter het nadeel dat, door de hoge temperaturen in de rookgaswassing van IVRO (ca. 220 °C, te wijten aan het feit dat er enkel een droge wassing gebeurt), er bij de kleinste hapering in het afvoersysteem brand kon ontstaan in de trechters. Om deze reden heeft IVRO beslist om over te stappen op katalytische mouwen, waarin de dioxines die door de mouwen migreren (m.a.w. enkel die welke zich in gasfase bevinden) worden geoxideerd en afgebroken. Het betreft het katalytische filtersysteem "Remedia™ D/F Catalytic filter system" van het Amerikaanse bedrijf Gore. (*ng : nanogram = 10⁻⁹ gram ; TEQ : toxisch equivalent ; Nm³ : normaal kubieke meter – red.*)

Dit systeem geeft bij de installatie van IVRO zeer goede resultaten om de volgende redenen :

- de katalytische mouwen hebben maar een goede kinetische werking bij een temperatuur vanaf 200 graden Celcius. Deze kinetische reactiesnelheid daalt echter spectaculair bij reeds klein temperatuursdalingen. Wegens de hoge temperaturen in de rookgasreinigingsinstallatie van IVRO kan de katalysator bij optimale temperatuur werken ;
- dioxines zitten voor een deel in de gasfase en voor een deel geadsorbeerd op stofdeeltjes, afhankelijk van de rookgastemperatuur. Enkel de dioxines in gasfase worden door de katalytische mouwen afgebroken. De dioxines geadsorbeerd op stofdeeltjes worden gewoon samen met de stofdeeltjes opgevangen op de mouwen, om vervolgens te worden afgevoerd.

Door de hoge rookgasreinigingstemperatuur bij IVRO zit circa 50 % van dioxines in de gasfase en 50 % geadsorbeerd op stofdeeltjes. De dioxines geadsorbeerd op stof worden opgevangen samen met het stof, en de dioxines in gasfase worden vernietigd.

De meeste huisvuilverbrandingsinstallaties, ook deze in Nederland of Duitsland, hebben echter een nat of halfnat rookgasreinigingsysteem (met zeer hoog zuiveringsrendement wat SO₂ en HCl betreft), waardoor de rookgastemperatuur beduidend lager is dan deze van IVRO. Daardoor zitten de meeste dioxines geadsorbeerd op stofdeeltjes. De katalytische mouwen hebben dan relatief gezien veel minder meerwaarde. De toepasbaarheid moet geval per geval worden onderzocht.

De resultaten bij IVRO kunnen meer dan bevredigend worden genoemd en variëren tussen 0,008 en 0,03 ngTEQ/Nm³. Toch is het voorbarig om hieruit definitieve conclusies te trekken omtrent de catalogering als beste beschikbare techniek. Er dient te worden opgemerkt dat er nog geen absolute zekerheid bestaat omtrent het verzadigingseffect van de katalytische mouwen. De katalytische werking dient dan ook nauwlettend in de gaten te worden gehouden.

Actieve kool heeft daarenboven het voordeel dat alle organische componenten alsook de vluchtige metalen zoals kwik worden geadsorbeerd. De katalytische mouwen zullen enkel de organische componenten verder afbreken. Kwik wordt niet tegenhouden.

Men kan besluiten dat nooit één bepaalde zuiveringstechniek als BBT kan worden aangeduid voor alle verbrandingstechnieken. Algemeen wordt aangenomen dat de gekozen rookgasreinigingstechniek als BBT kan worden beschouwd wanneer altijd (met uitzondering van bepaalde calamiteiten) kan worden voldaan aan de van toepassing zijnde emissiegrenswaarden.

Een bepaalde techniek kan echter niet zomaar bij een andere verbrandingsinstallatie worden toegepast met hetzelfde zuiveringsrendement. Het zuiveringsrendement is sterk afhankelijk van vele externe factoren (bv. temperatuur, verdeling dioxines over gas- en vaste fase, ...), die voor elke verbrandingsinstallatie verschillende kunnen zijn.

Vraag nr. 79
van 4 januari 2000
van de heer JOACHIM COENS

Das – Bescherming

In Vlaanderen werden door Aminoal (administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer) en andere bevoegde administraties recentelijk tientallen miljoenen uitgegeven voor de aanleg van dassenroosters langs de E313 tussen Bilzen en de grens met Wallonië, langs de spoorlijn tussen Tongeren en Luik in Nerem, ...

Ondertussen neemt in Wallonië de minister van Landbouw het op voor de dassenjacht en bepleit hij de verdelging van de das. Reden hiervoor : de bedreigde das zou een belangrijke predator zijn van jachtwild.

Werd voor de realisatie van de dassenroosters overleg gepleegd met het Waals Gewest, eventueel in het kader van gewestoverschrijdende beschermingsmaatregelen en/of afspraken hierrond ?

Antwoord

De uitbouw van een dassenbeschermingsplan is in Vlaanderen reeds verschillende jaren bezig op basis van verschillende studies uitgevoerd tussen 1990 en 1993. Hieruit blijkt dat de beschermingsinspanningen voor de das zich in eerste instantie moeten toespitsen op de provincie Limburg.

Een belangrijke doelstelling van het Limburgse dassenbeschermingsplan is het terugdringen van het aantal verkeersslachtoffers (gemiddeld 25 exemplaren per jaar in de jaren '90, met in 1998 een piek van 43 slachtoffers). Elk jaar wordt de natuurlijke aangroei van de dassenpopulatie doodgedreden. Om dat probleem op te lossen, worden bestaande ondertunnelingen of bruggen aangepast en/of nieuwe tunnels onder wegen aangelegd, samen met het plaatsen van aangepaste geleidingsrasters. Tegelijkertijd wordt ook de verkeersveiligheid voor de autogebruiker behoorlijk verbeterd. In verticale of erg steile en vaak versterkte kanaaloevers worden fauna-uitstapplaatsen aangebracht. Op die manier kunnen dieren, maar ook mensen, vlotter uit het water geraken.

Een dergelijke combinatie van de verhoging van de natuurwaarde en van de verkeersveiligheid vraagt een geïntegreerde aanpak van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer, de administratie Wegen en Verkeer en de administratie Waterwegen en Zeewezen van het departement Leefmilieu en Infrastructuur van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Het versnipperend effect van een aantal wegen en waterlopen op de dassenpopulatie wordt verminderd en de effectieve bescherming van het leefgebied van de das wordt gerealiseerd door een gecoördineerd aankoopbeleid en de uitbetaling van schadevergoedingen. Ook de Vlaamse Landmaatschappij, de provincie Limburg en bepaalde steden en gemeenten werken mee aan de daadwerkelijke uitvoering van het dassenbeschermingsplan.

Het overleg met de Waalse collega's van de division de la Nature et des Forêts (direction générale des Ressources naturelles et de l'Environnement, ministère de la Région Wallonne) voor de planning en de uitvoering van de dassenrasters en -tunnels is, waar nodig, gevoerd in de rand van de vergaderingen van de werkgroep Drielandenpark van het

Maastricht-Hasselt-Aken-Luik-project. Binnen dit project vindt de laatste twee jaar geregeld gemeenschappelijk overleg plaats.

Alle inspanningen samen hebben duidelijk resultaat. De verdere achteruitgang van de dassenpopulatie in Vlaanderen is gestopt en het aantal volwassen dieren in Zuid-Limburg en Voeren is weer aangegroeid tot een 150-tal exemplaren. Andere gegevens wijzen op het opnieuw uitdijen van de populatie naar plekken waar vroeger dassen leefden maar recentelijk uitgestorven waren, zodat de historische verspreiding opnieuw kan worden opgevuld. Het versnipperingsprobleem is op dit ogenblik nog niet volledig opgelost en het huidige beleid zal in de toekomst worden voortgezet. Dat beleid is trouwens ingebed in het Milieubeleidsplan 1997-2001 (MINA-plan 2) dat door de vorige Vlaamse regering is goedgekeurd en ook door de huidige Vlaamse regering is onderschreven.

In 1992 werd de status van de das in Vlaanderen van wildsoort omgezet in beschermde diersoort (besluit van de Vlaamse regering, BS 20 november 1992). Toen bestond hierover in de Vlaamse Hoge Jachtraad geen enkele discussie. De jacht was voordien trouwens jarenlang niet meer geopend. De maaganalyse van Vlaamse dassen (een 30-tal verkeersslachtoffers) door het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer wijst op een voedselregime van regenwormen, vruchten en knaagdieren. Informatie uit buitenlandse jachtliteratuur wijst in dezelfde richting : regenwormen, ongewervelden, vruchten en kleine zoogdieren zoals muizen. Andere voedselbronnen, zoals jachtwild (bijvoorbeeld konijnen), worden erg occasioneel gebruikt. Ook in Wallonië is de das trouwens een beschermde diersoort, waarvoor de Waalse regering in 1998 een regeling uitwerkte om de aangerichte schade te vergoeden (besluit van de Waalse regering, BS, 29 oktober 1998).

Vraag nr. 80 van 5 januari 2000 van de heer BRUNO TOBBACK

Meer van Weerde – Vervuiling

Onlangs verklaarde de minister dat op elf plaatsen in Vlaanderen verontrustende hoeveelheden PCB's (polychloorbifenylen), pesticiden en zware metalen werden aangetroffen in rivier- en kanaalbodems. Het zou gaan om historische vervuiling, en niet om een accidentele vergiftiging.

Een van de merkwaardige aanwezigen op de lijst van vervuilde sites is het Meer van Weerde, dat een omsloten bekken met stilstaand water is.

Dit "meer" is ontstaan als zandwinningsput bij de aanleg van de E19-autosnelweg. Om van de voormalige zandwinning een viswater te maken, werden grote infrastructuurwerken uitgevoerd, waarbij de plas gedeeltelijk werd aangevuld met inerte afbraakmaterialen.

Naar verluidt ging het hier niet om "gewoon", afval, maar om gerecycleerde bouwmaterialen. Door de Milieu-inspectie werden daarbij geen vaststellingen gedaan van gevaarlijke of giftige stoffen, zoals onder meer blijkt uit het antwoord op een schriftelijke vraag van de heer Jaak Gabriels (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 18 van 20 september 1996, blz. 1018-1019).

1. Op grond van welke concrete gegevens werd het Meer van Weerde opgenomen op deze lijst van vervuilde sites ?
2. In het contract met de uitvoerende aannemer zou destijds een clause zijn opgenomen met strikte voorwaarden inzake de te gebruiken materialen. Klopt dit en zo ja, werd de naleving hiervan door de administratie gecontroleerd ?
3. Heeft de minister, in het licht van de meetgegevens, een initiatief genomen voor een nieuwe en grondige controle van de aangevoerde vulspecie op de aanwezigheid van giftige en gevaarlijke stoffen ?

Antwoord

Het Meer van Weerde is gegraven tussen 1968 en 1973 naar aanleiding van de aanleg van de autosnelweg Brussel-Antwerpen. Zo ontstond een landschappelijk niet ingepaste en ecologisch steriele plas van 8 meter diep en met een oppervlakte van ongeveer 14 hectare.

De exploitatie van dergelijke zandwinningsputten gebeurde destijds zonder enige bekommernis om de nabestemming. Van het opmaken van een milieueffectrapport was toen nog geen sprake. Het wegenfonds droeg in 1977 deze put over aan het toenmalige Bestuur van Waters en Bossen. Tussen 1990 en 1996 werd het meer gedeeltelijk opgevuld met 250.000 kubieke meter inert afbraakmateriaal in de context van een natuurontwikkelingsproject, met de bedoeling een ondieper meer te creëren met een hoge variatie aan ondiepe waterzones (paai-

plaatsen voor vis en foerageerplaatsen voor waadvogels).

De oorsprong van de verontreiniging is onduidelijk en zou kunnen terug te voeren zijn tot het ontstaan van de plas tussen 1968 en 1973 en/of tussen 1990 en 1996 naar aanleiding van de inrichtingswerken. Ook de nabijheid van de Zenne op 40 meter van de plas speelt hierbij een belangrijke rol. Dat de oorzaak zou liggen bij inrichtingswerken lijkt weinig waarschijnlijk om de redenen die in punt 2 staan beschreven.

Het is niet onwaarschijnlijk dat de vastgestelde vervuiling is ontstaan tijdens de baggerwerken toen deze plaats werd ontzand. Er werd toen immers in natte omstandigheden gewerkt om het zand gemakkelijker, in de vorm van slib, te kunnen verpompen. Hiervoor werd zeer overvloedig gebruikgemaakt van zeer erg (industriële) verontreinigd Zennewater. Bovendien zijn tijdens of na de ontzanding ook stortingen gedaan om oeverafkalking tegen te gaan.

Er dient ook te worden vermeld dat daarna en zelfs nu nog het meer niet volledig beveiligd is tegen overstromingen en dus tegen de input van het nog steeds verontreinigde Zennewater. Dit was recentelijk nog het geval bij de overstromingen van september 1999. In hoeverre dit heeft kunnen bijdragen tot de vastgestelde verontreiniging is niet duidelijk ; immers, bij zulke omstandigheden is het Zennewater sterk verdund.

1. Een lijst van vervuilde sites werd opgesteld naar aanleiding van een recent en preliminair onderzoek van het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer (IBW) naar de verontreiniging van paling op 52 meetplaatsen (periode 1994 tot 1998), dat eind vorig jaar werd afgerond.

De palingen werden individueel geanalyseerd op een serie van 23 polychloorbiphenylen, biocides en zware metalen (alle toxische en bioaccumulerende stoffen) : polychloorbifenylen (PCB28/PCB 31, PCB 52, PCB 101, PCB 105, PCB 118, PCB 138, PCB 153, PCB 156, PCB 180) ; hexachloorcyclohexanen (α -HCH, γ -HCH (lindaan)) ; cyclodienen (drins)(dieldrin, aldrin, endrin) ; polychloorbenzenen HCB (hexachlorobenzeen)) ; chloroethanen (p,p'-DDD (TDE), p,p'-DDT, p,p'-DDE, transnonachloor (chlorodaancomponent)) en de zware metalen lood, cadmium en kwik.

Details over dit onderzoek en in het bijzonder betreffende het Meer van Weerde zijn ter be-

schikking bij het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer (IBW). Hieronder volgt een korte samenvatting.

In een eerste onderzoek van Weerde werden de gemiddelde pollutieconcentraties verkregen door individuele analyse van 3 palingen. De stalen werden opgenomen op 18 september 1997 (**bijlage**). Voor 9 van de 23 gemeten pollutanten (PCB's 101, 105, 118, 138, 153, 156 en 180, endrin en DDE) was het Meer van Weerde veruit de meest gepollueerde site van onze 52 meetplaatsen. Voor verschillende pollutanten werden consumptienormen overschreden.

Ter vergelijking werden de pollutievrachten van palingen uit het Meer van Weerde (eerste staalname van 18.09.1997) vergeleken met de pollutievracht van palingen uit de 51 andere meetplaatsen in Vlaanderen en in grafiek gezet, en dit voor kwik, voor de som van de tien PCB's, voor endrin, dieldrin en voor de som van de DDT's. Ook hieruit blijkt dat in vergelijking met de andere waters de palingen van het Meer van Weerde uitzonderlijk veel PCB's bevatten, alsook veel endrin, dieldrin, DDT-derivaten en kwik.

Naar aanleiding van de resultaten van dit onderzoek werden op het Meer van Weerde nog tweemaal palingen bemonsterd (op 30.09.1998 en 03.05.1999, **bijlage**). Ook deze resultaten zijn momenteel beschikbaar. In het algemeen bevestigen de resultaten van de twee nieuwe stalen de eerder gemelde resultaten : voor verschillende pollutanten blijken de nieuwe waarden zelfs nog hoger te liggen dan bij de eerste meting (PCB's, kwik, lindaan, HCB, DDT's), met uitzondering van endrin waarvan de nieuwe meetwaarden significant lager liggen.

Het IBW stelt vast dat de relatieve hoeveelheden van de verschillende pollutanten in het meer van Weerde een pollutiebeeld geven vergelijkbaar met dat van industrieel verontreinigde sites zoals bijvoorbeeld het Albertkanaal en de Darse. De intensiteit van deze pollutie zoals blijkt uit de metingen van de paling uit Weerde, blijkt echter vier tot vijf keer hoger te liggen dan in de vermelde kanalen.

Op basis van de gemeten concentraties van vooral PCB's, maar ook endrin, dieldrin, DDT-derivaten en kwik in paling van het Meer van Weerde, werd de consumptie van palingen hier ontraden.

2. Het klopt inderdaad dat bij de aanneming strikte voorwaarden werden opgelegd en dat de controle op de naleving werd uitgeoefend.

Inzake de te gebruiken materialen stelde de overeenkomst over de werken het volgende :

"Art. 1. De aannemer verkrijgt het recht om zuivere grond, natuursteen en /of afbraakmaterialen aan te voeren op het domein "Weerdse visvijver" te Weerde/Zemst.

Art. 2.3. Het aan te voeren materiaal zal zuivere grond (klei, leem, zand) moeten zijn met uitsluiting van vloeibare of halfvloeibare stoffen (slib en baggerspecie). Er zal evenwel verplichtend gebruik moeten gemaakt worden van vaste materialen (ofwel natuursteen, ofwel afbraakmateriaal van baksteen en beton met uitsluiting van asfalt, hout, plastic en andere kunststoffen) voor de aanleg van het visplateau ter hoogte van de parking, de verbetering van de bevisbare oevers en de omtrek van het eiland. De vaste materialen mogen, maar moeten niet gebruikt worden voor de dijken en de voorlopige wegen in de vijver."

Inzake de controle stelde de overeenkomst het volgende :

"Art. 4. De aanvoer van grond, natuursteen en in het bijzonder van afbraakmateriaal moet derwijze gebeuren dat steeds een grondige controle mogelijk is : het droogstorten biedt hiertoe ruime mogelijkheden en in geval van het nat storten zal het aangevoerde materiaal op elk verzoek van de toezichthoudende personen op een aangeduide plaats gelost moeten worden om de inhoud te kunnen controleren.

Art. 5. 1. Op geen enkel ogenblik mag drijvend materiaal worden aangetroffen : indien toch materiaal bovendrijft zal dit nog dezelfde dag verwijderd moeten worden.

Art. 6. De aannemer zal enkel toegang hebben op werkdagen van 7.00 uur tot 18.00 uur. Het hekken op de toegang van het domein dient zorgvuldig gesloten te worden wanneer de aannemer geen werken uitvoert. De aannemer dient er op toe te zien dat buiten de voornoemde dagen en uren geen stortingen door vreemden gebeuren.

Art. 7. Toezicht op de werken zal worden uitgevoerd door de ambtenaren van het Bestuur voor Landinrichting, Dienst Groen, Waters en Bossen ; van de gemeente en desgevallend van

de OVAM. De kostprijs voor het toezicht door de gemeente Zemst ten belope van 1.000 Bef per aangekondigde en effectieve werkdag is door de aannemer te betalen.

Art. 8. Voor elke vracht of groep van vrachten moet de vervoerder een attest van herkomst voorleggen.

Art. 9. Bij gebruik van afbraakmaterialen zal de vereiste exploitatievergunning door de aannemer aangevraagd worden bij de OVAM.

De aannemer zal zich verder schikken naar de bepalingen in de omzendbrief van 28 juli 1989 op de verwijdering van bouw- en sloopafval (BS 24.10.1989).

Art. 12. Als bijkomende garantie behoudt de opdrachtgever zich het recht voor de overeenkomst te verbreken zonder schadevergoeding wanneer de aannemer de in de overeenkomst gestipuleerde verplichtingen niet naleeft. Hierbij wordt in het bijzonder gedacht aan het aanvoeren van materialen die niet toegelaten zijn in de exploitatievergunning en van onder andere stoffen die schadelijk zijn voor het grondwater en het water van de visvijver."

De overeenkomst was gekoppeld aan de bouwvergunning. Deze werd afgeleverd op 20 maart 1990 en aangepast (gebruik van niet verontreinigd puin) op 14 november 1994. De afvalstoffenvergunning (klasse 3-stortplaats) die door de aannemer werd aangevraagd, werd geweigerd (22 juni 1989).

Volgende controle werd effectief uitgevoerd :

- dagelijkse controle door een personeelslid van de gemeente Zemst ;
- maandelijkse werfvergadering met de OVAM, Milieu-inspectie, de Bosdienst, de (toenmalige) Visserijdienst en de gemeente Zemst. De verslagen kunnen de regelmatige aanwezigheid van alle vermelde diensten aantonen ;
- daarnaast was er geregeld een onaangekondigde controle door de ambtenaren van Bos en Groen en van de Milieu-inspectie ;
- de aannemer bezorgde aan Bos en Groen de lijst van afbraakwerven waarvan de gebruikte materialen afkomstig waren (met benaderend volume).

Tijdens deze controles werden enkele afwijkingen van de richtlijnen vastgesteld. De werken werden stilgelegd, de nodige stalen werden genomen en geanalyseerd.

Op twee ogenblikken werd een vervuilende stof aangetroffen. In één geval ging het om een historische vervuiling met olie (dit werd onderzocht door een erkend laboratorium, dat tot de slotsom kwam dat de vervuiling wellicht afkomstig is van de machines die werden gebruikt bij de uitbaggering van de vijver). In het andere geval ging het om een specie die vermengd was met afbraakmateriaal van een fabrieksvloer. Dit laatste materiaal werd afgevoerd naar een erkende stortplaats, de aannemer leverde hiervan het bewijs met stortbonnen. De resultaten van deze analyses liggen ter inzage op het kantoor van de houtvesterij.

Op geen enkel ogenblik tijdens de werken werd vissterfte waargenomen.

Bij de inspectie door de afdeling Milieu-inspectie werd op klacht van de Vereniging van Werkers van Slooppuin VZW (VVS) op 5 december 1996 een pro-justitia opgemaakt wegens het illegaal storten van afvalstoffen voor het aanleggen van een geluidsberm. Dit werd ook aan de OVAM gemeld. Later werd een aangepaste bouwvergunning afgeleverd en kon derhalve gebruik worden gemaakt van de toenmalige van toepassing zijnde richtlijnen inzake het gebruik van bouw- en sloopafval. Uit de vaststellingen, gedaan ter plekke op 1 juni 1997 door de afdeling Milieu-inspectie, bleek dat het gebruikte materiaal inderdaad aan genoemde richtlijn voldeed. Door de afdeling Milieu-inspectie werden inderdaad geen vaststellingen van gevaarlijke of giftige stoffen gedaan.

3. Na het bekend worden van een verhoogd gehalte aan gevaarlijke stoffen in paling die werd gevangen in de visvijver van Weerde, werd opdracht gegeven aan Lisec, als erkend labo, om stalen van het vijverwater en van de vijverbodem te nemen en te analyseren.

In het sediment werd een aanrijking van polyaromatische koolwaterstoffen gevonden hoger dan de geldende achtergrondwaarden volgens het Vlaams Reglement op de Bodemsanering (Vlarebo). De saneringswaarden worden echter nergens overschreden. De oorsprong van de polyaromatische koolwaterstoffen is onduidelijk. Er werden geen PCB's, noch organochloorpesticiden teruggevonden. Een nieuwe en grondigere analyse zal in de toekomst plaatsvinden.

Bijlage

Gemiddelde concentraties van polluenten in paling uit de zandwinningsput Weerde tijdens opeenvolgende staalnames. In de kolom "status" staat aangegeven of de gemeten waarden "niet afwijkend", "licht afwijkend", "afwijkend" of "sterk afwijkend" van de referentiewaarde zijn. Hoe meer afwijking, hoe hoger de vervuiling.

Polluent	Datum van staalname 18.09.1997 3 palingen			Datum van staalname 30.09.1998 8 palingen			Datum van staalname 03.05.1999 8 palingen		
	ng/g lichaams- gewicht	ng/g op vetbasis	Status	ng/g lichaams- gewicht	ng/g op vetbasis	Status	ng/g lichaams gewicht	ng/g op vetbasis	Status
Kwik	283	-	afwijkend	539	-	afwijkend	430	-	afwijkend
Lood	45	-	niet afwijkend	49	-	niet afwijkend	107	-	licht afwijkend
Cadmium	8	-	licht afwijkend	10	-	licht afwijkend	8	-	licht afwijkend
PCB 28+31	34	326	sterk afwijkend	74	355	sterk afwijkend	53	207	sterk afwijkend
PCB 52	136	944	sterk afwijkend	348	1652	sterk afwijkend	276	1245	sterk afwijkend
PCB101	391	2248	sterk afwijkend	832	3988	sterk afwijkend	593	2762	sterk afwijkend
PCB 105	159	1252	sterk afwijkend	240	1284	sterk afwijkend	208	1036	sterk afwijkend
PCB 118	775	5641	sterk afwijkend	786	4251	sterk afwijkend	684	3373	sterk afwijkend
PCB 138	926	3865	sterk afwijkend	2333	12422	sterk afwijkend	1739	8663	sterk afwijkend
PCB 153	1955	16090	sterk afwijkend	3201	17001	sterk afwijkend	2335	11742	sterk afwijkend
PCB 156	73	671	sterk afwijkend	114	617	sterk afwijkend	116	567	sterk afwijkend
PCB 180	542	4772	sterk afwijkend	1222	6382	sterk afwijkend	1043	5145	sterk afwijkend
Som PCB	4993	39810	sterk afwijkend	9150	47952	sterk afwijkend	7048	34741	sterk afwijkend
Alfa-HCH	2,13	8,57	licht afwijkend	1,01	4,80	niet afwijkend	1,18	5,11	niet afwijkend
Gamma- HCH (lindaan)	17,11	109,60	niet afwijkend	29,8	134,21	licht afwijkend	24,0	104,10	niet afwijkend
Dieldrin	76,60	422,70	afwijkend	63,3	258,85	afwijkend	86,0	323,14	sterk afwijkend
Aldrin	0,01	0,05	niet afwijkend	4,21	16,68	sterk afwijkend	0,06	0,21	niet afwijkend
Endrin	183,89	1253,87	sterk afwijkend	2,49	11,98	licht afwijkend	4,68	20,14	afwijkend
HCB	7,23	58,10	licht afwijkend	16	72,81	afwijkend	20	98,43	afwijkend
P,p'-DDD	14,57	169,90	afwijkend	287,61	1424,98	sterk afwijkend	306,13	1437,86	sterk afwijkend
P,p'-DDT	0,01	0,05	niet afwijkend	0,10	0,83	niet afwijkend	0,49	1,53	licht afwijkend
P,p'-DDE	310,51	2385,80	afwijkend	741,10	3824,76	sterk afwijkend	635,41	3140,60	sterk afwijkend
Som DDT's	325,08	2555,75	afwijkend	1015,29	5250,56	sterk afwijkend	942,04	4580	sterk afwijkend
Transnona- chlor	1,66	15,73	sterk afwijkend	0,00	0,00	niet afwijkend	0,40	1,74	licht afwijkend

ng = nanogram = 10⁻⁹ gram – red.

Vraag nr. 81
van 5 januari 2000
van de heer JOACHIM COENS

Jachthavenproject Sluis – Implicaties voor Het Zwin

De Initiatiefgroep Zwingeelproject "Sluis aan Zee" heeft zijn plannen gepresenteerd voor de aanleg van een verbinding van Sluis met de zee. Onderdeel van die plannen is de realisatie van een jachthaven in Sluis.

Wethouder Guido van Daele van Sluis, tevens voorzitter van de Initiatiefgroep, is zeer optimistisch over de kansen van zijn ambitieuze plan en verwacht positieve gevolgen voor de toeristische sector, aldus een artikel in de decemberuitgave van het gemeenteblad "De Sincfalbode" van Sluis. Volgens de heer van Daele hebben gesprekken al aangetoond dat er voldoende kansen bestaan om voor de uitvoering van dit plan Europese subsidies in de wacht te slepen. Bovendien zou de Benelux Commissie voor Verkeer en Waterstaat en Ruimtelijke Ordening het plan reeds positief hebben ontvangen.

Het plan voorziet in de aanleg van een haven nabij het centrum in de Mariapolder (achter het Walplein), het graven van een verbindingskanaal in de oude bedding van Het Zwin naar het uitwateringskanaal en de verruiming van dat kanaal. In Cadzand-Bad zal een sluis moeten worden aangelegd met daarbij een wachthaven voor de jachten. Men wil ook een groot gedeelte door de oude geul van Het Zwin doen stromen, zodat baggerwerken, naar men zegt, daar overbodig zullen worden.

1. Is de minister op de hoogte van deze plannen die een grondige wijziging van Het Zwin inhouden ?
2. Is er hierover reeds overleg geweest ? Zo ja, wat zijn hiervan de resultaten ?
3. Wat zijn de gevolgen van deze plannen voor het natuurgebied Het Zwin ?

N.B. Deelvragen 1 en 2 werden eveneens gesteld aan de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

Antwoord

1. Er moet onderscheid worden gemaakt tussen twee aangelegenheden :
  - het onderzoek dat momenteel in opdracht van de Internationale Zwincommissie wordt verricht naar een structurele oplossing voor de verzanding van het Zwin ;
  - de plannen voor de aanleg van een jachthaven in Sluis, bekend als het project "Sluis aan Zee".
2. Bij mijn weten is er totnogtoe enkel over de zogenaamde problematiek van de verzanding van het Zwin tussen de commissaris van de koningin van Zeeland en de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen in het kader van de Internationale Zwincommissie overleg gepleegd.

Omdat de Zwincommissie, die werd opgericht in de jaren vijftig, zowel naar doelstellingen als naar samenstelling inmiddels achterhaald is, gaven mijn voorganger en zijn collega bevoegd voor de kustverdediging de opdracht aan de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen om in overleg met de commissaris van de koningin van Zeeland de taakstelling, het werkingsgebied en de samenstelling van de Internationale Zwincommissie te verruimen.

Omtrent de uitvoering van deze opdracht moet ik nog een verslag krijgen van de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen.

3. a) *Het spuien van de Zwingeel tegen verzanding*

Uit het onderzoek dat werd uitgevoerd door waterbouwkundige ingenieursbureaus in opdracht van de Internationale Zwincommissie zou blijken dat het spuien van het afwateringswater van de Zeeuws-Vlaamse polders door de mondingsgeul van het Zwin het verzandingsproces van dat natuurgebied zou kunnen vertragen en ook het door de zee overstroombaar karakter van dit natuurgebied zou kunnen instandhouden. Op die manier zou het Zwin ook in zijn negentiende-eeuwse hoedanigheid als estuariumgebied, als mondingsgebied van waterlopen, worden hersteld.

Gelet op een aantal ingrijpende begeleiden- de maatregelen die niettemin zouden nodig zijn om met het spuien de beoogde resultaten te verkrijgen, zijn de experts van de techni- sche werkgroep van de Internationale Zwin- commissie het er nog niet helemaal over eens of het spuien van de Zwingeul met polderwa- ter nu echt wel de voor de natuurwaarden van het Zwin en zijn omgeving meest opti- male maatregel tegen verzanding is.

Op Belgisch grondgebied zijn het Zwin en de erachtergelegen polders in uitvoering van de Europese vogelrichtlijn 79/409/EEG bij besluit van de Vlaamse regering van 17 oktober 1988 aangewezen als speciale bescher- mingszone. Ook in uitvoering van de Euro- pese habitatrichtlijn 92/43/EEG werden het Zwin en de erachtergelegen brakke Dieven- gatkreek aan de Europese Unie bij beslissing van de Vlaamse regering van 14 februari 1996 voorgesteld als kandidaat-speciale be- schermingszone. Ten slotte zijn het Zwin en de erachtergelegen Dievegatkreek door het gewestplan Brugge-Oostkust bestemd als "natuurgebied met wetenschappelijke waar- de".

Voor iedere ingreep die een invloed kan hebben op de waterhuishouding van een door de gewestplannen vastgelegd natuurge- bied en een in uitvoering van de Europese vogelrichtlijn aangewezen speciale bescher- mingszone, is er krachtens het besluit van de Vlaamse Executieve van 23 maart 1989 hou- dende bepaling voor het Vlaams Gewest van de categorieën van werken en handelingen, andere dan hinderlijke inrichtingen, waar- voor een milieueffectrapport is vereist voor de volledigheid van de aanvraag om bouw- vergunning, een milieueffectrapport (MER) vereist.

Alvorens er waterhuishoudingsmaatregelen kunnen worden getroffen in het Belgische gedeelte van het Zwin zal dus alleszins een MER-rapport moeten worden opgemaakt. Bovendien ben ik, net als mijn voorganger, van oordeel dat de opportuniteit van de tegen de verzanding voorgenomen maat- regelen moet worden beoordeeld in het raam van een globaal natuurtechnisch beheersplan voor het hele grensoverschrijdende Zwinge- bied, dat moet beantwoorden aan de richtlij- nen die worden gegeven door de "Ecosys- teemvisie voor de Vlaamse kust", en dat bo- vendien door de particuliere eigenaars van dit gebied de nodige juridische garanties

moeten worden gegeven dat dit nog op te maken beheersplan ook effectief zal worden uitgevoerd.

b) *Nederlands jachthavenproject "Sluis aan Zee"*

De door de Nederlandse gemeente Sluis- Aardenburg geplande aanleg van een jacht- haven bij Sluis voorziet in de aanleg van een havenkom voor de voet van de op heden als natuurgebied beheerde zeventiende-eeuwse aarden stadswallen van Sluis, en ook nog de bouw van verblijfsaccomodatie in de omge- ving van de jachthavenkom en de verbinding tussen deze jachthaven met de zee via het huidige afwateringskanaal Sluis-Retranche- ment-Cadzand. Om het uitvaren van de jach- ten in zee toe te laten, moet het op de mon- ding van het kanaal te Cadzand-Bad gelegen huidige pompgemaal van het Waterschap Zeeuws-Vlaanderen worden vervangen door zeesluizen. Hier is wel in een terugkoppeling voorzien van de mogelijkheid om polderwa- ter door de Zwingeul te spuien : het pompge- maal zou dan worden verplaatst van Cad- zand-Bad naar een locatie op de Internatio- nale Dijk.

Op Nederlands grondgebied is de door de gemeente Sluis-Aardenburg geplande jacht- haven planologisch gesitueerd binnen de pe- rimeter van de Ecologische Hoofdstructuur van Nederland. Bijgevolg kan worden ver- wacht dat ook aan de realisatie van dit pro- ject aan Nederlandse zijde een vrij omvang- rijke planologische procedure zal moeten voorafgaan.

Gelet op de mogelijke effecten van het Ne- derlandse jachthavenproject op de nabijgele- gen EU-vogel- en habitatrichtlijngebieden op Belgisch grondgebied, zal ik er bij mijn Nederlandse ambtsgenoten bevoegd voor Natuurbehoud en Leefmilieu, alsook via de gouverneur van West-Vlaanderen bij de commissaris van de koningin van Zeeland, op aandringen dat dit project, ingevolge het zowel door Nederland als door België gerati- ficierde verdrag van Espoo omtrent de grensoverschrijdende milieueffectrapporta- ge, aan een MER-rapport wordt onderwor- pen, waarbij ook de effecten op de be- schermde zones op Belgisch grondgebied moeten worden geëvalueerd.

(Antwoord Steve Stevaert : blz. 682 – red.)

Vraag nr. 82
van 5 januari 2000
van de heer JAN LAURYS

Beheer Zoniënwoud – Intergewestelijke samenwerking

Het Zoniënwoud aan de rand van Brussel ligt zowel op Vlaams als op Brussels en ten dele ook op Waals grondgebied.

Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest stelde deze zomer een beheersplan op voor het Brusselse gedeelte van het Zoniënwoud. Dit plan gaat niet enkel uit van de ecologische en landschappelijke waarde van het bos, er gaat ook aandacht naar het bos als ontspanningsruimte. De maatregelen die nodig zijn om het bos gedurende de komende 25 jaar in al zijn functies in stand te kunnen houden, worden in het beheersplan opgesomd.

1. Is er bij de totstandkoming van dit beheersplan overleg geweest met de Vlaamse overheid ?
2. Voor welke facetten van het bosbeheer is een goede samenwerking over de gewestgrenzen noodzakelijk ?
3. Op welke wijze wordt momenteel samengewerkt ? Bestaan er plannen om dit te wijzigen ?

Antwoord

1. De afdeling Bos en Groen van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) heeft het Brussels Instituut voor Milieubeheer (BIM) mondeling gecontacteerd om een exemplaar van het ontwerpbeheersplan te vragen. De afwerking van dit ontwerp wordt echter gepland voor juni 2000. Dit ontwerp zou voor overleg aan de andere regio's worden voorgelegd.
2. Onder andere voor volgende facetten van praktische aard is het maken van goede gewestoverschrijdende afspraken gewenst :
  - toegankelijkheid (de wetgeving in de drie gewesten is verschillend) ;
  - afsluiten van voor het verkeer opengestelde wegen bij stormgevaar ;
  - afspraken voor overeenstemmende veilingsvoorwaarden voor de houtverkoop ;

- het onderhoud van grensoverschrijdende wegen en dreven ;
- afspraken in verband met het aanduiden van bijzondere zones (bosreservaten) ;
- planning van kappingen aan gewestgrenzen (voornamelijk in kwetsbare bestanden en bosreservaten) ;
- zoekacties ;
- afspraken in brandgevaarlijke perioden.

3. Momenteel wordt informeel samengewerkt en worden op onregelmatige tijdstippen overlegvergaderingen gehouden op het niveau van de houtvesters, bijvoorbeeld in verband met de reedodende honden begin 1997, sommige werken langs de grenzen en het probleem van de eikensterfte.

Vraag nr. 83
van 11 januari 2000
van de heer JOACHIM COENS

Zwerfvuil – Stand van zaken

Zwerfvuil behoort tot de meest zichtbare en hinderlijke milieuproblemen. De vorige minister van Leefmilieu startte hierom in het kader van de gemeentelijke milieuconvenants de actie "Vlaanderen Proper" op.

1. Welke initiatieven zijn er nog concreet gepland in de verdere strijd tegen het zwerfvuil ?
2. Wat is de meest actuele raming van de hoeveelheid zwerfvuil langs Vlaamse wegen ? Heeft men een inzicht in de samenstelling ervan ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

Gecoördineerd antwoord

1. In navolging van de campagne Vlaanderen Proper in 1999 tegen het zwerfvuil, plannen de minister van Leefmilieu en de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) dit voorjaar opnieuw een zwerfvuil-

campagne. Na de eerste resultaten in 1999 willen we in 2000 het accent ook leggen op de voorkoming van zwerfvuil. Enkele mankementen uit de organisatie in 1999 zullen moeten worden weggewerkt. De OVAM zorgt voor een ruime en opvallende mediacampagne. Elke Vlaamse gemeente kan lokale opruimingsinitiatieven uitwerken volgens eigen mogelijkheden en middelen. De mediacampagne van de OVAM zal lopen van 27 maart tot 11 april 2000.

De actieweek waarin het zwaartepunt van de campagne valt en bij voorkeur de opruimacties plaatsvinden, is van 3 tot 9 april 2000.

De campagne "Vlaanderen Proper 2000" steunt bijgevolg op twee pijlers :

- een ruime sensibiliserende mediacampagne om de gewenste attitudeverandering naar zwerfvuilpreventie te bereiken. Het accent van de mediacampagne zal veeleer op zwerfvuilpreventie dan op opruimen liggen ;
  - een grootse opruimactie die lokaal wordt georganiseerd, maar op gewestelijk niveau wordt geïnitieerd en ondersteund. De initiatieven tot opruimen worden aan de gemeenten zelf overgelaten, temeer daar zij het dichtst bij de burger staan. De OVAM zorgt voor ondersteuning op communicatief vlak en in beperkte mate ook voor logistieke ondersteuning.
2. Het zwerfvuil langs de Vlaamse wegen kan voor het jaar 1999 als volgt worden geraamd :

Provincie	Geraamde hoeveelheden (ton)
Antwerpen	520
Vlaams-Brabant	468
West-Vlaanderen	500
Oost-Vlaanderen	376
Limburg	216

De samenstelling van het zwerfvuil is zeer heterogeen en kan werkelijk alles omvatten. Het meest voorkomend zijn : plasticzakken en papier, verpakkingsafval, resten van verloren ladingen, frisdrankbusjes, huishoudelijk afval, kledingstukken, tapijten, paletten, huishoudtoestellen, autobanden, matrassen, reclamepanelen, ... Ongeveer 50 % bestaat uit verpakkingsmateriaal.

**Vraag nr. 84
van 11 januari 2000
van de heer CARL DECALUWE**

Subsidiëringsbesluit gemeentelijke rioleringen – Evaluatie (2)

De gemeenten worden door het nieuwe subsidiëringsbesluit inzake gemeentelijke rioleringen aangemoedigd om gescheiden rioleringsstelsels verder uit te bouwen. De cijfers die de minister verstrekte in antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 41 van 22 november 1999 tonen aan dat er een tendens is naar de realisatie van meer gescheiden rioleringsstelsels (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr 6 van 21 januari 2000, blz. 419 – red.*)

Volgens Aquafin zijn er echter nog steeds veel gemeenten die geen gescheiden riolering aanleggen. De subsidies die zij daardoor mislopen (tot 75 %), compenseren deze gemeenten door middelen uit de trekkingsrechten van het Gemeentefonds. Deze financiering stelt hen in staat om het gemengde rioleringsstelsel in stand te houden en zelf verder uit te bouwen.

Deze handelwijze druist in tegen de principes van duurzaam waterbeleid.

1. Over hoeveel en welke gemeenten gaat het ?
2. Welke maatregelen heeft de minister reeds voorgesteld om de financiering van gemengde rioleringsstelsels door middel van trekkingsrechten tegen te gaan ?

Antwoord

1. Binnen het subsidiëringsbesluit "gemeentelijke rioleringen" worden slechts een beperkt aantal dossiers als gemengd stelsel goedgekeurd. Deze dossiers vormen veeleer de uitzondering dan de regel. In sommige gevallen is het echter niet mogelijk om het afvalwater en het oppervlaktewater gescheiden af te voeren. Voor deze gemengde dossiers wordt dan ook slechts 50 % subsidie gegeven in plaats van 75 %.

Uit de besprekingen binnen de ambtelijke commissie blijkt dat de gemeenten ongeveer evenveel dossiers uitvoeren met gebruik van deze subsidieregeling als zonder subsidie. In dit laatste geval wordt meestal gebruikgemaakt van de trekkingsrechten uit het Investeringsfonds. Het concept van deze dossiers wordt door de ambtelijke commissie niet beoordeeld of gecontro-

leerd, aangezien dit niet tot haar bevoegdheden behoort. Het is dan ook zeer moeilijk om een inschatting te maken van het aantal dossiers dat met de trekkingsrechten en zonder subsidie wordt uitgevoerd.

2. Tijdens de vorige regering werd door de toenmalige minister van Leefmilieu, Theo Kelchtermans, de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger aangehaalde problematiek gesignaleerd aan de toenmalige minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Leo Peeters.

Door minister Peeters werd door middel van een omzendbrief bepaald dat de rioleringswerken die door middel van trekkingsrechten worden gefinancierd, dienen te voldoen aan de bepalingen van de code van goede praktijk. In deze code wordt duidelijk gesteld dat de aanleg van een gescheiden rioleringsstelsel verplicht is, tenzij het technisch onmogelijk is.

Het Investeringsfonds moet dus het concept van deze rioleringswerken controleren.

JOHAN SAUWENS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGHENEDEN,
AMBTENARENZAKEN EN SPORT

Vraag nr. 54
van 21 december 1999
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Voeren – Toepassing faciliteiten

Volgens de overwinningsbulletins van Retour à Liège in Voeren heeft de provincie Limburg ingebonden en beslist om, bij de op 1 december verzonden formulieren voor de betaling van de algemene provinciebelasting, zich niet langer te houden aan de omzendbrief van voormalig minister Leo Peeters met betrekking tot de toepassing van de faciliteiten.

Zodoende zouden de inwoners die als Franstalig bekend staan, hun betalingsuitnodiging rechtstreeks in het Frans hebben ontvangen.

Kan de minister dat bevestigen ?

Zo ja, werden er eventueel reeds stappen ondernomen ten aanzien van het Limburgse provinciebestuur ?

Antwoord

Ik heb bij brief van 24 januari 2000 de gouverneur van de provincie Limburg en de ontvanger van de provincie Limburg met aandrang herinnerd aan de vigerende taalwetgeving.

Krachtens artikel 34 §1, 4de lid, van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gebruiken de gewestelijke diensten in de betrekkingen met een particulier de taal die te dezer zake is opgelegd aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier.

Wat de inwoners van Voeren betreft, bepaalt artikel 12 van voormelde wet dat de diensten zich tot de particulieren wenden in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Overeenkomstig de omzendbrief BA 97/22 van 16 december 1997 dient een Franstalige inwoner telkens opnieuw uitdrukkelijk te verzoeken om een Franstalige behandeling.

Vraag nr. 55
van 21 december 1999
van de heer HERMAN DE LOOR

OCMW-voorzitters – Bezoldiging

Er bestaat enige onduidelijkheid omtrent het tijdstip waarop de verhoging van de bezoldiging en het pensioenstelsel van de voorzitters van de raden voor maatschappelijk welzijn kan ingaan.

Tijdens de vorige legislatuur resulteerden de werkzaamheden van de federale werkgroep-Langendries onder meer in een herwaardering van het lokale mandaat, met een belangrijke weddeverhoging voor de uitvoerende mandatarissen (burgemeester en schepenen) tot gevolg.

Deze weddeverhoging gaat in bij de algehele vernieuwing van de gemeenteraden. In principe moet er dan ook een aanpassing gebeuren van de wedde van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn.

Artikel 38 van de OCMW-wet bepaalt immers dat de wedde van de voorzitter niet gunstiger mag zijn dan die van de schepenen in dezelfde gemeente. De Vlaamse regering heeft dit artikel 38 uitgevoerd bij besluit van 22 september 1998 (Belgisch Staatsblad

van 13 november 1998). Artikel 3 van dit besluit bepaalt dat de bezoldigingsregeling van de voorzitter dezelfde is als die van de schepen van de gemeente waar het openbaar centrum zijn zetel heeft.

De verhoging van de wedde van de schepen wordt ingevoerd bij de algehele vernieuwing van de gemeenteraad. De vernieuwing van de raad voor maatschappelijk welzijn valt evenwel niet samen met de vernieuwing van de gemeenteraad.

Idem dito voor de wijzigingen in het pensioenstelsel.

Op welk tijdstip gaan de nieuwe bepalingen inzake de bezoldiging en het pensioenstelsel van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn in ?

Heeft de minister reeds initiatieven genomen om de terzake bestaande onduidelijkheden weg te werken, eventueel door een aanpassing van het besluit van de Vlaamse regering van 22 september 1998 betreffende de bezoldiging van de voorzitters en de presentiegelden van de leden van de raden voor maatschappelijk welzijn ?

Antwoord

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat ik zijn analyse van het gestelde probleem kan volgen.

Ik neem contact op met mijn collega, mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen en bevoegd inzake de OCMW-regelgeving, om na te gaan of de Vlaamse regering een initiatief terzake moet nemen.

Vraag nr. 58 van 17 januari 2000 van de heer CARL DECALUWE

Kunstwerken in openbare gebouwen – Stand van zaken

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden

Vraag nr. 45

van 17 januari 2000
van de heer Carl Decaluwe
Blz. 675

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden.

Vraag nr. 63 van 24 januari 2000 van de heer JAN LAURYS

Toezichtstermijn gemeentebegroting – Begindatum

Meermaals stellen gemeenteraden slechts in de loop van de maand december hun begroting vast. De gemeentebegroting wordt dan per post tussen Kerstmis en Nieuwjaar aan de provinciegouverneur bezorgd.

In deze periode zijn de diensten van de gouverneur vaak gesloten. Hoewel de begroting dus reeds eind december effectief aan de gouverneur werd bezorgd, wordt als begindatum voor de toezichtstermijn pas 3 of 4 januari van het volgende jaar gehanteerd.

Acht de minister dergelijke handelwijze verenigbaar met de artikelen 8 en volgende van het gewijzigd toezichtsdecreet van 28 april 1993 en zo neen, op welke wijze treedt hij terzake op ?

Antwoord

De handelwijze van de gouverneur is inderdaad conform artikel 8 en volgende van het gewijzigd toezichtsdecreet van 28 april 1993. De begindatum van de respectieve termijnen is de dag na het inkomen van de begroting (of de begrotingswijzigingen) bij het provinciaal gouvernement, en niet de dag na het verzenden ervan door de gemeente.

Ik verwijs in dit verband naar de omzendbrief BA 93/05 van 23 juni 1993, opgemaakt ter gelegenheid van het van kracht worden van het decreet. Onder punt 1.6 is expliciet bepaald : "In de gevallen waarin de datum van het inkomen van het besluit bij de provinciegouverneur of bij de Vlaamse regering

doorslaggevend is voor de berekening van de termijnen, is de datumstempel bepalend die bij de bedoelde administraties op de binnenkomende stukken wordt geslagen. De gemeentebesturen kunnen altijd navraag doen bij de toezichthoudende overheid naar de juiste dag waarop de termijn aanvangt."

De dag van het inkomen wordt vastgesteld door het aanbrengen van een stempel op de desbetreffende stukken door het provinciaal gouvernement zelf. De stempeldatum levert dus het registratiebewijs af dat de stukken zijn binnengekomen op het provinciaal gouvernement, en niet de postdatum. Deze laatste bewijst alleen de datum van versturing en niet deze van ontvangst.

Ingeval tijdens de kerstperiode de diensten van de gouverneur gesloten zijn, kan het gouvernement maar op z'n vroegst op de eerstvolgende werkdag een stempel aanbrengen op de voornoemde stukken. Alleen het aangetekend versturen tegen ontvangstbewijs kan een middel zijn om een vorm van rechtszekerheid, zowel voor het gouvernement als voor de gemeente, te verkrijgen.

Een dergelijke werkwijze heeft bovendien als bijkomend voordeel dat de gemeente kan controleren of er geen abnormale tijdsparre is verstreken tussen de datum van inkomen op het gouvernement en het aanbrengen van de datum door het gouvernement, en of er geen antidatering is geschied.

Hierbij aansluitend wil ik nog eens benadrukken dat de besturen de laatste begrotingswijziging tijdig moeten indienen. Bij een laattijdige indiening hiervan loopt het bestuur namelijk het risico dat kredieten waarop reeds vastleggingen of zelfs betalingen zijn gebeurd (wat mogelijk is ten gevolge van de onmiddellijke uitvoerbaarheid van de begroting) door de gouverneur nog worden geschorst na het jaareinde.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, RUIMTELIJKE ORDENING
EN MEDIA

Vraag nr. 49
van 21 december 1999
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Bouwvergunningen – Gemeentelijke werklast

Tijdens de millenniumhappening van de Confede-

ratie Bouw Kempen in Geel maakte de minister bekend dat hij de voornaamste bevoegdheid voor het afleveren van bouwvergunningen bij de gemeenten wil leggen. De dienst Stedenbouw krijgt hierbij een toezichthoudende functie in plaats van een adviserende.

Dit is een versnelling van de procedure die enkel kan worden toegejuicht. Deze nieuwigheid gaat echter gepaard met een verschuiving van de werklast van het provinciaal vlak naar het gemeentelijk vlak.

Werden reeds maatregelen uitgewerkt om de gemeenten in deze taak bij te staan en zo ja, welke ?

Werd er bijvoorbeeld aan gedacht om gemeentebesturen, waarvan de personeelsformatie inzake technische diensten beperkt is door de grootte van de gemeente, hetzij te laten bijstaan door provinciale ambtenaren die deeltijds worden "gedetacheerd", hetzij een financiële tegemoetkoming te verlenen voor de aanwerving van bijkomend personeel ?

Werd er voorzien in een mogelijkheid tot samenwerking tussen kleinere aangrenzende besturen ? Zo ja, op welke basis ?

Antwoord

Ik heb inderdaad de intentie om meer dan thans de gemeenten rechtstreeks te laten beslissen over de bouwaanvragen die door particulieren worden ingediend. Het gaat hier dan om weinig complexe aanvragen zoals bijvoorbeeld eengezinswoningen van een normale omvang in woongebied. Ik werk een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering in die zin uit.

Ik durf te betwijfelen dat hierdoor de werklast van de gemeenten sterk gaat toenemen. Deze dossiers worden immers thans ook in belangrijke mate door de gemeenten behandeld. De gemeente neemt het dossier in ontvangst, controleert de volledigheid, vraagt adviezen aan en voert een eerste onderzoek uit. Het college brengt een vooradvies uit en stuurt het dossier naar de gemachtigd ambtenaar. Na ontvangst van het advies van de gemachtigd ambtenaar neemt het schepencollege de eindbeslissing.

Enkel de stap van het advies van de gemachtigd ambtenaar zou soms wegvallen, maar de overige stappen op gemeentelijk niveau blijven ongewijzigd. Voor een gemeente die haar taak inzake ruimtelijke ordening nu reeds ernstig neemt, zal er dus geen bijkomende werklast zijn.

Ter aanvulling kan ik ook opmerken dat het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening wel financiële en andere ondersteuning voor de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaren (meer bepaald in de kleine gemeenten) in het vooruitzicht stelt. Ook vestig ik de aandacht van de Vlaamse volksvertegenwoordiger op artikel 15 van ditzelfde decreet, dat in § 2 mogelijkheden biedt aan kleinere gemeenten om een gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar te "delen" met andere gemeenten uit de streek.

Vraag nr. 53
van 5 januari 2000
van de heer BRUNO TOBACK

Grond- en pandenbeleid – Inventaris – Grondprijzen

1. In uitvoering van een besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 1996 omtrent de tegemoetkomingen van het Vlaams Gewest voor maatregelen in het kader van het grond- en pandenbeleid, werd in een financiële tegemoetkoming voorzien om de gemeentelijke inventaris van onbebouwde percelen te actualiseren en een éénvormige methode te ontwikkelen voor registratie van gegevens met het oog op de uitbouw van een grond- en pandenbank.

Graag vernam ik van de minister de stand van zaken in dit verband.

2. Uit een artikel dat verscheen in De Standaard van 22 oktober 1999 ("Grond te duur voor sociale woningen") blijkt dat de Vlaamse sociale huisvestingsmaatschappijen zich ernstig zorgen maken over de stijgende bouwgrondprijzen. Vooral in de steden is de toestand kritiek en zijn de budgetten van de huisvestingsmaatschappijen nauwelijks toereikend voor de aankoop van grond op de vrije markt.

Er wordt vaak gesuggereerd dat het RSV (Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen) en de gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen een oververhitting van de markt veroorzaken.

Klopt dit en zo ja, welke instrumenten worden er ingezet om de stijging van de grondprijzen tegen te gaan?

Antwoord

1. 106 gemeenten hebben een vergoeding aange-

vraagd voor het verkrijgen van de subsidie. Deze gemeenten zijn vermeld in de lijst als **bijlage 1**.

Er zijn 88 gemeenten die binnenkort de vooropgestelde subsidie zullen ontvangen. Deze zijn vermeld in de lijst als **bijlage 2**.

Aan de provincie Vlaams-Brabant, die een overeenkomst heeft afgesloten met een groot aantal gemeenten in haar provincies om ze te begeleiden bij het opmaken van de inventarissen voor onbebouwde percelen en waarmee regelmatig contact wordt onderhouden in verband met deze problematiek, werd op 12 januari 2000 informatie gevraagd over de stand van zaken voor de uitbouw van een grond- en pandenbank in haar eigen provincie en in de andere provincies. Totnogtoe werd geen antwoord ontvangen op deze vraag.

2. M.b.t. de problematiek van het aanbieden van sociale huisvesting en de instrumenten van het sociaal grondbeleid verwijs ik naar mijn collega, de heer Bert Anciaux, onder meer bevoegd voor Stedelijk Beleid en Huisvesting.

Vanuit mijn bevoegdheid, Ruimtelijke Ordening, kan ik m.b.t. het verband dat de Vlaamse volksvertegenwoordiger legt met de opties van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, evenwel op het volgende wijzen.

Globaal genomen voor Vlaanderen mag worden aangenomen dat er een voldoende reserve is aan bouwgronden om de behoefte aan bijkomende woningen zowel op de korte termijn als tegen 2007 in te vullen. De inventarisaties die worden opgesteld in het kader van de gemeentelijke woningbehoeftestudies en de gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen wijzen daarop. Dat er een zekere discrepantie bestaat in het potentiële aanbod tussen de regio's ontken ik niet. Gemeenten kunnen via hun gemeentelijk ruimtelijk structuurplan naar een afstemming zoeken tussen behoefte en noodzakelijk aanbod. De behoefte vanuit de sociale sector kan daarin een belangrijk element vormen. De gemeente kan daarbij onderzoeken hoe zij in overleg met de lokale huisvestingsmaatschappijen gericht kan inspelen op de doelgroep van sociale huisvesting, via bijvoorbeeld het mobiliseren van gronden die reeds in eigendom zijn van erkende sociale huisvestingsmaatschappijen.

Volgens mijn administratie is die reserve niet onaanzienlijk. Voor Vlaanderen in zijn geheel

zou het gaan om grosso modo 1.800 hectare. Bijna 600 hectare is beschikbaar in de steden.

Wat de steden betreft, ben ik het met de Vlaamse volksvertegenwoordiger eens dat de bestaande reserves krap zijn. Op Vlaams niveau wordt in het bijzonder naar de stedelijke gebieden toe getracht voldoende nieuwe bouwreserves te creëren waarbinnen alle doelgroepen aan bod kunnen komen. Het aanbieden van voldoende bouwmogelijkheden in de stedelijke gebieden is een basisdoelstelling van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Daartoe zijn momenteel reeds diverse afbakeningsprocessen voor groot- en regionaalstedelijke gebieden opgestart. Ook de partners vanuit de huisvestingsmaatschappijen, in het bijzonder de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij, zijn hierbij betrokken.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.).

Vraag nr. 54
van 11 januari 2000
van de heer DIDIER RAMOUDT

Delocalisatie – Visverwerkende sector

De firma United Foods, een visverwerkend bedrijf dat momenteel is gevestigd in Bredene en dat 45 mensen in dienst heeft, bouwde onlangs een nieuwe fabriek in het Waalse Heppignies. Daardoor zullen tegen eind augustus 20 personeelsleden worden ontslagen en bestaat de vrees dat in de toekomst het volledige bedrijf naar Wallonië zal worden overgeheveld. Een deel van het bedrijf, de afdeling krabverwerking, verhuist al op 1 januari 2000.

Een en ander zou te maken hebben met een aanbeveling van het Instituut voor Veterinaire Keuring (IVK) m.b.t. investeringen voor hygiëne. De fabriek in Wallonië zou gebouwd zijn met subsidies van het Waals Gewest.

Dit lijkt de voorbode van hetgeen ik in mijn interventie m.b.t. de visserij heb gezegd naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen in de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme omtrent de secundaire gevolgen van de teloorgang van de visserijsector, namelijk de delocalisatie van de visverwerkende nijverheid als gevolg van het niet verankeren van de Vlaamse vissersvloot (*Stuk 15 (1999-2000) – Nr. 5-E – red.*). De motivatie van de bedrijven om aan de kust te

blijven verdwijnt en aanlokkelijke voorstellen zoals dat van het Waals Gewest krijgen de bovenhand.

Welke maatregelen heeft de minister genomen om een delocalisatie tegen te gaan van bedrijven uit Vlaanderen naar Wallonië of enig ander naburig land, als gevolg van aantrekkelijke subsidievoorstellen van het Waals Gewest of de betrokken overheden in het algemeen en voor de visverwerkende sector in het bijzonder ?

Antwoord

De vestiging van United Foods in Bredene (Oostende) had tot 1999 twee afdelingen : inleggen van haring, rolmops en de productie van visconserven (vnl. krab). De grootste omzet werd in deze laatste activiteit gerealiseerd.

Sinds een tiental jaren participeert de Waalse overheid in de onderneming. Er zou de laatste jaren weinig in het bedrijf zijn geïnvesteerd. Daarbij komt nog dat het pand in Bredene verouderd is en te groot voor de totale activiteit. Wat de werkgelegenheid betreft, had United Foods in Bredene in het tweede kwartaal 1999 (laatste beschikbare cijfers van de RSZ) 49 personen in dienst, waarvan 33 laaggeschoolde vrouwen.

De huidige eigenaars beslisten de productie van de visconserven over te hevelen naar Heppignies bij Fleurus in de provincie Henegouwen. Een van de redenen voor deze overheveling is dat het IVK de plant in Bredene negatief beoordeelde op het vlak van de hygiëne. De vestiging in Wallonië ressorteert tot op heden onder het doelstelling 1-gebied, wat een steun toelaat in het kader van de Europese structuurfondsen. Verder behoort "Heppignies" tot de ontwikkelingszones, zodat een maximale expansiesteun kan worden toegekend. In Bredene wordt de inleg van haring en rolmops voortgezet. Een tewerkstelling van maximaal 25 personen in Bredene wordt in het vooruitzicht gesteld. De IVK-reglementering voor deze activiteit is namelijk minder streng.

United Foods Oostende verkreeg voor de laatste maal expansiesteun van de Vlaamse overheid begin 1989 voor een investering ten bedrage van 156 miljoen frank. Een totale steun van 12.452.581 frank in het kader van de wet van 17 juli 1959 werd uitbetaald. Aangezien de terugvorderingstermijnen verstreken zijn, moet deze steun niet meer worden terugbetaald.

Zoals in mijn beleidsnota Economie wordt benadrukt, toont dit dossier ook aan dat het voor de Vlaamse overheid interessanter is om steun te verstrekken aan productiefactoren die minder gemakkelijk zijn te verplaatsen. In de eerste plaats kan worden gedacht aan industrieterreinen en arbeid, met daarbij de nadruk op het menselijk kapitaal.

Vraag nr. 55
van 11 januari 2000
van de heer JOHAN MALCORPS

Woonboten – Ruimtelijke inpassing

In de gemeente Schoten is discussie ontstaan over de vergunningen aangevraagd voor woonboten gelegen op het Kanaal Dessel-Schoten. De gemeente eist het recht op om minimale esthetische criteria op te leggen aan deze (permanent aangemeerde) woonboten, overeenkomstig de normen die men ook kan stellen voor woningen in het kader van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening. Daarbij vraagt de gemeente dat woonboten het algemene uitzicht van een boot behouden (en er niet gaan uitzien als drijvende campings) en dat woonboten steeds op eigen kracht kunnen vertrekken, wat inhoudt dat er een motor en stuurinrichting aanwezig moeten zijn en dat deze bedrijfsklaar moeten worden gehouden.

Redelijke eisen vergelijkbaar met de normen die in het kader van een "goede ruimtelijke ordening" worden opgelegd aan het bouwen van huizen en vaste inrichtingen en het plaatsen van woonwagens. Woonboten vallen echter blijkbaar geheel buiten de ruimtelijke regelgeving. Geen enkele voorwaarde inzake esthetiek of ruimtelijke inpassing kan hun worden opgelegd. Er gelden enkel een aantal technische voorwaarden door middel van de meetbrief (een federale bevoegdheid). Voor de rest beslist de beheerder van de waterweg blijkbaar autonoom, in dit geval de Dienst voor de Scheepvaart. Nochtans bevinden woonboten zich dikwijls temidden van woon- of natuurgebieden.

Waarom zijn op (permanent aangemeerde) woonboten vergelijkbare ruimtelijke vergunningen, inclusief "bouwkundige verordeningen", niet van toepassing ?

Werd dit al onderzocht of werden hierrond reeds initiatieven genomen ?

Als blijkt dat bepaalde woonboten niet aan ruimtelijke of esthetische criteria voldoen, hoe wordt dan

verder werk gemaakt van een sociaal aanvaardbare oplossing ?

Antwoord

Het lijkt nuttig vooreerst de stedenbouwkundige vergunningplicht te behandelen.

Artikel 99 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening bepaalt onder andere :

"§ 1. Niemand mag zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning :

1° bouwen, op een grond één of meer vaste inrichtingen plaatsen, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk afbreken, herbouwen, verbouwen of uitbreiden, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken ;

(...)

5° een grond gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten voor :

a) het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerhande materieel of afval ;

b) het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens ;

c) het plaatsen van een of meer verplaatsbare inrichtingen die voor bewoning kunnen worden gebruikt, zoals woonwagens, kampeerwagens, afgedankte voertuigen, tenten ;

d) het plaatsen van één of meer verplaatsbare inrichtingen of rollend materieel die hoofdzakelijk voor publicitaire doeleinden worden gebruikt ;

(...)

Onder bouwen en plaatsen van vaste inrichtingen, zoals bedoeld in het eerste lid, 1° wordt verstaan het oprichten van een gebouw of een constructie of het plaatsen van een inrichting, zelfs uit niet-duurzame materialen, in de grond ingebouwd, aan de grond bevestigd of op de grond steunend omwille van de stabiliteit, en bestemd om ter plaatse te blijven staan, ook al kan het ook uit elkaar worden genomen, verplaatst of is het volledig ondergronds. Dit behelst ook het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een vaste inrichting of

constructie ontstaat, en het aanbrengen van verhardingen.

(...)"

Dit is het nieuwe decreet dat op 1 mei 2000 van kracht wordt. De tekst van het oude decreet is echter analoog. Het is op basis van deze teksten niet evident om te stellen dat voor een woonboot een stedenbouwkundige vergunning noodzakelijk is. Hierdoor ontsnappen zij grotendeels aan de stedenbouwkundige regelgeving. Een gemeente zou er kunnen voor opteren om het langere tijd aanmeren van een woonboot te onderwerpen aan de vergunningplicht (via een gemeentelijke bouwverordening), maar mij zijn geen voorbeelden in die zin bekend.

Het invoeren van een algemene Vlaamse stedenbouwkundige vergunningplicht lijkt mij wat overdreven te zijn. De laatste vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger is mijns inziens dan ook niet relevant.

**Vraag nr. 56
van 17 januari 2000
van de heer DIDIER RAMOUDT**

Pylonen – Visuele hinder

Dat het toerisme in het algemeen en het kusttoerisme in het bijzonder andere paden moet betreden, is stilaan gemeengoed. Voor het kusttoerisme betekent dit dat niet alleen de zee, het strand en de duinen dienen te worden gepromoot, maar evenzeer het hinterland, de dorpen en gehuchten in de polders.

Verschillende initiatieven werden reeds genomen om dit gebied beter te omsluiten voor de toerist: het uitstippelen van fietsroutes, het promoten van hoevertoerisme, het organiseren van activiteiten allerhande.

Om deze initiatieven een redelijke kans op slagen te geven, is het echter nodig dat er van het platteland een zekere aantrekkingskracht uitgaat. Soms dienen hiervoor bepaalde ingrepen te gebeuren om het rurale karakter te herstellen.

Een van de meest storende elementen in agrarisch gebied, althans in het open landschap kenmerkend voor de kust, is ongetwijfeld het woud van masten en palen waaraan de telefoon- en elektriciteitskabels zijn bevestigd. Deze gedrochten, die als een litteken door het landschap lopen, storen uitermate

en zijn, gezien de technische mogelijkheden en vereisten, uit de tijd. Bovendien zijn het, in de meest letterlijke betekenis van het woord, "hinderpalen" voor de toeristische ontsluiting van het Vlaamse platteland.

Heeft de minister reeds initiatieven genomen om deze "zonevreemde elementen" uit het landschap weg te halen door de nutsvoorzieningen zoveel mogelijk ondergronds te doen leggen?

Zo ja, wat houden ze in? Welke regio's komen het eerst aan bod en binnen welke tijdspanne? Zijn hiervoor eventueel al budgetten vrijgemaakt?

Antwoord

Ik deel de visie van de Vlaamse volksvertegenwoordiger dat het woud van masten en palen en de elektriciteits- en telefoonkabels die eraan bevestigd zijn, storend kunnen zijn in het Vlaamse landschap (maar ook in dorpen en steden).

Ik moet echter opmerken dat het plaatsen van dergelijke installaties ingevolge een koninklijk besluit van 25 maart 1981 vrijgesteld is van bouwvergunning.

Ik hoop dat de gemeenten (die meestal de bevoegde wegbeheerder zijn) de betrokken nutsmaatschappijen bij vervanging van hun installaties indien nodig de verplichting opleggen om hun leidingen ondergronds aan te brengen.

Ik acht het niet opportuun om terzake als centrale overheid algemene reglementaire verplichtingen uit te vaardigen.

**Vraag nr. 57
van 17 januari 2000
van de heer CARL DECALUWE**

Kunstwerken in openbare gebouwen – Stand van zaken

Zie:

Minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden

Vraag nr. 45

van 17 januari 2000

van de heer Carl Decaluwe

Blz. 675

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn**PATRICK DEWAELE**

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN,
BEGROTING, BUITENLANDS BELEID
EN EUROPESE AANGELEGHEDEN

Vraag nr. 29
van 22 november 1999
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Onroerende voorheffing – Monumenten en gesubsidieerde verenigingen

Vlaanderen, maar ook de provincies en gemeenten, subsidiëren bepaalde sociaal-culturele verenigingen. Anderzijds heffen zowel Vlaanderen als de federale staat belastingen op deze verenigingen, die zodoende wel aan heel wat voorwaarden moeten voldoen om subsidies te krijgen en in de praktijk dus vaak niets overhouden.

Onroerende voorheffing is een belasting op het opgebouwde onroerende vermogen van een belastingplichtige. Wanneer de Vlaamse overheid subsidies toekent gericht op de opbouw van onroerende goederen, bijvoorbeeld premies voor renovatie van monumenten en beschermde gebouwen, zou het logisch zijn dat diezelfde persoon of organisatie wordt vrijgesteld van de onroerende voorheffing. Hetzelfde voorwerp wordt anders langs de ene kant gesubsidieerd en vervolgens langs de andere kant belast.

Door de subsidiëring worden de monumenten in ere hersteld, bijgevolg stijgt ook het kadastraal inkomen. Met de huidige regeling inzake onroerende voorheffing komt men zodoende in een situatie terecht waarbij men moet vaststellen dat via de verhoogde onroerende voorheffing de verleende subsidies opnieuw naar de overheid vloeien.

Eenzelfde redenering kan worden opgebouwd voor de ruimere categorie van sociaal-culturele or-

ganisaties, die ook vaak financieel worden ondersteund bij de uitbouw van hun onroerend patrimonium.

1. Onderkent de minister-president de tegenstrijdigheid wanneer een overheid enerzijds de opbouw van waardevol onroerend patrimonium belooft met subsidies en anderzijds via de onroerende voorheffing weer bestraft ?
2. Welke inkomsten verwerft Vlaanderen op jaarbasis door onroerende voorheffing te heffen op (sociaal-)culturele infrastructuur, zoals bibliotheken, musea, ... ?
3. Welke inkomsten verwerft Vlaanderen op jaarbasis door onroerende voorheffing te heffen op onroerende goederen erkend als beschermd monument ?
4. Werden reeds initiatieven genomen om vrijstelling van onroerende voorheffing te verlenen aan infrastructuur die door (sociaal-)culturele verenigingen wordt gebruikt ?
5. Werden reeds initiatieven genomen om vrijstelling van onroerende voorheffing te verlenen aan beschermde monumenten ?

Antwoord

1. Slechts op het eerste gezicht lijkt het onredelijk een bepaald soort onroerend patrimonium tegelijk te belasten en te subsidiëren.

Inderdaad, de onroerende voorheffing is een belasting die wordt geheven op het kadastraal inkomen. Zij is van oorsprong dan ook een inkomstenbelasting en wordt – ongeacht de aard van het goed – gevestigd op alle goederen met een kadastraal inkomen vanaf 600 frank. In het licht van ditzelfde principe worden bijvoorbeeld ook de aanvullende premies voor deeltijdse arbeid belast, want zij maken deel uit van het inkomen. Er is dus helemaal geen tegenstrijdigheid in de heffing van een onroerende voorheffing enerzijds, en het toekennen van subsidies anderzijds.

Subsidiar kan niet worden voorbijgegaan aan het specifieke karakter van de onroerende voorheffing, waarbij slechts een fractie van de totale belasting ten goede komt aan het Vlaams Gewest. De onroerende voorheffing bestaat immers voor het grootste gedeelte uit opcentiemen, die een belangrijk deel uitmaken van de

ontvangstenbegroting van gemeenten en zeker van provincies. Bijgevolg zou het niet opportuun zijn een compensatieregeling uit te werken door bijvoorbeeld de onroerende voorheffing te verrekenen op de subsidies, vermits dit zware gevolgen zou hebben voor de begrotingen van die gemeenten en provincies waar monumenten en gebouwen liggen die beschermd zijn.

2 en 3. De onroerende voorheffing wordt berekend op basis van de kadastrale inkomens die door de federale diensten van het Kadaster worden bepaald.

Deze bestanden zijn niet zodanig opgesplitst dat kan worden geselecteerd op de aard van de onroerende goederen. Er zijn dus geen statistieken in ons bezit die een opsplitsing geven van de verschillende ontvangsten.

4. Er zijn in de wet heel wat vrijstellingen ingeschreven, die soms betrekking hebben op activiteiten van sociaal-culturele verenigingen.

Volgens artikel 253 van het Wetboek van de Inkomstenbelasting worden namelijk van de onroerende voorheffing vrijgesteld :

- het kadastraal inkomen van de onroerende goederen of delen van onroerende goederen die een belastingplichtige of een bewoner zonder winstoogmerk heeft bestemd voor het openbaar uitoefenen van een eredienst of van de vrijzinnige morele dienstverlening, voor onderwijs, voor het vestigen van hospitaal, klinieken, dispensaria, rusthuizen, vakantiehuisen voor kinderen of gepensioneerden, of van andere soortgelijke weldadigheidsinstellingen ;
- het kadastraal inkomen van de onroerende goederen of delen van onroerende goederen die gelegen zijn in het Vlaamse gewest en die door een openbaar bestuur of een belastingplichtige die geen winstoogmerk nastreeft, worden aangewend als bejaardenvoorziening uitgebaat door een rechtspersoon, zoals bedoeld in artikel 5 van het decreet van 5 maart 1985 houdende regeling van de erkenning en de subsidiëring van voorzieningen voor bejaarden ;
- inkomsten van onroerende goederen die een vreemde staat heeft bestemd voor de huisvesting van zijn diplomatieke of consulaire zendingen of van culturele instellingen die

zich niet met verrichtingen van winstgevend aard bezighouden ;

- het kadastraal inkomen van onroerende goederen die de aard van nationale domeingooderen hebben, op zichzelf niets opbrengen en voor een openbare dienst of voor een dienst van algemeen nut worden gebruikt ; de vrijstelling is van de drie voorwaarden samen afhankelijk (bv. kerken, tempels, bisdommen, gebouwen toebehorend aan de gemeente of aan het OCMW, scholen, bibliotheken, musea, enz. ...).

De onroerende voorheffing wordt verlaagd tot 1,6 % van het kadastraal inkomen voor :

- de woningen die toebehoren aan de bouwmaatschappijen erkend door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting of door de Algemene Spaar- en Lijfrentekas ;
- de als sociale woningen verhuurde eigendommen die toebehoren aan openbare centra voor maatschappelijk welzijn en aan gemeenten ;
- de als sociale woningen verhuurde eigendommen van de Nationale Landmaatschappij of van de door deze laatste erkende maatschappijen ;
- huurwoningen behorende tot de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en de door haar erkende maatschappijen ;
- woningen die door het Vlaams Fonds van de Kroostrijke Gezinnen te huur worden gegeven in het kader van zijn operaties van huurbijstand.

5. Er werden inderdaad reeds initiatieven ondernomen om beschermde monumenten vrij te stellen van de onroerende voorheffing. Het Gravensteen in Gent, dat bij koninklijk besluit van 1 april 1998 mede-eigendom is van het Vlaams Gewest, is vrijgesteld van de onroerende voorheffing.

Vraag nr. 39
van 16 december 1999
van mevrouw SIMONNE JANSSENS-VANOPPEN

Vermindering onroerende voorheffing – Regio's met hoge KI's

Het decreet van 8 juni 1998 herzag de vermindering van de onroerende voorheffing wegens kinderlast. Men meldt mij dat hierdoor gezinnen met kinderen wonende in de regio's met hoge kadastrale inkomens (KI) financieel zwaarder zouden worden aangepakt. Dit geldt dus ook voor gezinnen met kinderen die een bescheiden woning bewonen.

1. Wordt het probleem onderkend dat de nieuwe regelgeving in sommige regio's met relatief hoge KI's leidt tot koopkrachtverlies ten opzichte van de vorige regelgeving ?

Wat is de aard van het geleden nadeel ? Kunnen de betrokken regio's worden afgebakend ?

2. Hoe wordt dit probleem verholpen ?

Antwoord

1. Met het decreet van 9 juni 1998 houdende bepalingen tot wijziging van het WIB '92 streefde de Vlaamse regering ernaar om zoveel mogelijk verminderingen *automatisch* toe te kennen. Hierdoor zouden immers een aantal onwetende belastingplichtigen nu wel de verminderingen krijgen waarop ze recht hebben.

De automatische toekenning van de vermindering wegens kinderlast bleek echter in de praktijk moeilijk realiseerbaar indien het bestaande systeem van procentuele verminderingen werd behouden. Het probleem rees bij de woningen waarvan een gedeelte voor beroepsdoeleinden werd gebruikt. Deze gezinnen zouden door een ambtshalve toekenning voortaan ofwel de procentuele vermindering ontvangen op hun hele woongegelegenheid (incl. winkel, bureau, ...), ofwel niets meer ontvangen. Geen van beide pistes was voor de Vlaamse regering aanvaardbaar. Om dit probleem te omzeilen, werd dan ook de wijze van berekening van de vermindering aangepast : in plaats van te werken met procentuele verminderingen, schakelde men over naar een systeem van *vaste verminderingen per kind*.

Deze automatische toekenning van de vermindering wegens kinderlast heeft twee belangrijke *positieve gevolgen* teweeggebracht. Niet alleen krijgen nu een 100.000 gezinnen wel waar ze recht op hebben, maar bovendien krijgt een gezin met eenzelfde aantal kinderen (in eenzelfde gemeente) voortaan eenzelfde vermindering, ongeacht of de kinderen opgroeien in een grote

of kleine woning waarbij de gezinnen met een kleine woning meer ontvangen dan vroeger.

Maar indien er winnaars zijn, zijn er ook verliezers, met name de gezinnen met een woning waarvan het KI hoger is dan een bepaald grensbedrag, waardoor de nieuwe vaste vermindering kleiner zal zijn dan de oude procentuele vermindering. Bijvoorbeeld : een gezin met twee kinderen en een KI hoger dan 44.000 frank (grensbedrag) zal in het nieuwe systeem minder aftrek krijgen en dus méér onroerende voorheffing moeten betalen. In feite gaat het om een herverdeling binnen de groep van gezinnen met kinderen.

Tevens zou ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger willen wijzen op een recent *arrest van het Arbitragehof van 25 november 1999* (BS van 29 december 1999). Hierin spreekt het Hof zich onder meer uit over een verzoek tot vernietiging van artikel 3 van het decreet van 9 juni 1998, het artikel dat de berekening van de vermindering van de onroerende voorheffing voor kinderlast wijzigt. De indieners van dit verzoekschrift stelden dat "artikel 3 het gelijkheidsbeginsel schendt doordat de onroerende voorheffing voor de woning van een gezin met eenzelfde aantal kinderen en met eenzelfde kadastraal inkomen kan verschillen naargelang van de gemeente waar het onroerend goed is gelegen".

Het Arbitragehof antwoordde hierop dat "de aangevoerde ongelijkheid niet voortvloeit uit het bestreden artikel 3, maar uit de bepaling die aan de provincies en de gemeenten het recht verleent om op de onroerende voorheffing opcentiemen te heffen" en verwierp de vraag tot vernietiging van dit artikel.

Diezelfde argumentatie is, mijns inziens, ook toepasbaar op de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger aangehaalde ongelijkheid, namelijk dat de gezinnen wonende in een regio met hoge kadastrale inkomens met de nieuwe berekening een kleinere vermindering krijgen dan voorheen. Ook in dit geval kan worden gesteld dat deze ongelijkheid geen gevolg is van het betrokken artikel 3, maar wel van het verschil in de vastlegging van de kadastrale inkomens tussen de diverse regionale afdelingen.

Aanduiden welke de aard of de hoegrootheid is van het geleden nadeel, is zeer moeilijk, aangezien dit afhankelijk is van de specifieke situatie van elk individueel gezin. De gemeentes met

hoge kadastrale inkomens zijn voornamelijk gelegen in de rand van de grote steden, zoals Brussel, Antwerpen en Gent.

2. Ik zal aan mijn administratie de opdracht geven om, eenmaal de ontvangsten 1999 definitief bekend zijn, een globale evaluatie op te maken van de huidige wetgeving en bepaalde denkpijlers te onderzoeken teneinde deze eventueel te optimaliseren.

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 58
van 22 december 1999
van de heer JOHAN MALCORPS

Kanaal Dessel-Schoten – Vervuiling

Zie :
Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw
Vraag nr. 71
van 22 december 1999
van de heer Johan Malcorps
Blz. 736

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, JEUGD,
STEDELIJK BELEID, HUISVESTING
EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 39
van 1 december 1999
van de heer JOHAN DEMOL

Brussel Deze Week – Objectiviteit

Tijdens de zitting van 22 oktober 1999 werd een discussie gevoerd in de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie over het project "Brussel

2000, culturele hoofdstad van Europa". Naar aanleiding hiervan voerden achtereenvolgens het woord : de heren Sven Gatz en Dominiek Lootens-Stael, mevrouw Brigitte Grouwels, en het bevoegde collegelid dat het antwoord verstrekke.

In Brussel Deze Week van 27 oktober 1999 konden wij hiervan een verslag lezen. Hierin kwam de mening van alle personen die het woord hadden genomen netjes aan bod door middel van uitgebreide citaten, behalve die van de heer Lootens-Stael, waarover in alle talen werd gezwegen. Aldus werd de mening van de oppositie volledig gecensureerd. Nochtans had de heer Lootens-Stael een eigen kijk op de zaak, en hekelde hij (als enige van de sprekers) in een uitvoerig betoog onder meer het feit dat dit evenement geen Vlaams profiel vertoont.

De VZW De Stadskrant, die Brussel Deze Week uitgeeft, krijgt jaarlijks bijna 100 miljoen aan subsidies van de Vlaamse overheden, onder meer om de Vlamingen in Brussel te ondersteunen. Er mag dus worden verwacht dat dit blad de nodige objectiviteit en neutraliteit aan de dag legt in zijn berichtgeving, en alle partijen en strekkingen op voet van gelijkheid behandelt.

Ik neem aan dat ook de minister het onaanvaardbaar vindt dat dergelijk blad aan censuur doet ten opzichte van de oppositie, en dat ook hij het systematisch doodzwijgen van de oppositie niet verenigbaar acht met de principes van de democratische rechtsstaat waarin wij verondersteld worden te leven.

Bovendien zwijgt dit blad bewust een aantal vragen dood die specifiek werden gesteld omtrent Vlaamse bekommernissen, terwijl de berichtgeving over dit aspect toch juist een van de opdrachten is van dit blad.

Heeft de minister dan ook maatregelen getroffen om dergelijke specifieke censuur voortaan onmogelijk te maken ?

Heeft de minister maatregelen genomen om ervoor te zorgen dat dit blad in de toekomst op objectieve en onbevooroordeelde wijze over het politieke en maatschappelijke nieuws zou berichten ?

Antwoord

Het verslag waaraan de Vlaamse volksvertegenwoordiger refereert in Brussel Deze Week van 27 oktober 1999 is een weergave van interventies van een aantal politici naar aanleiding van een interpellatie van de heer Sven Gatz. Deze interpellatie én de reacties handelden evenwel uitsluitend over het gebrekkige communicatiebeleid van Brussel 2000.

Aangezien de interventie van de heer Loo-tens-Stael een volledig ander aspect belichtte en bijgevolg niet kon worden ingepast in de discussie over het communicatiebeleid van Brussel 2000, werd zij dan ook niet opgenomen.

Tevens merk ik op dat De Stadskrant VZW niet onderworpen is aan het gezag van de overheid. De relatie tussen de Vlaamse Gemeenschap en De Stadskrant berust louter op het verstrekken van subsidies. De Vlaamse Gemeenschap kan als subsidieverstrekker weliswaar aan De Stadskrant VZW subsidievoorwaarden opleggen en een gedragslijn afspreken waarbij in ieder geval een objectieve en neutrale berichtgeving centraal staat. Dit gebeurt dan ook.

De werking van De Stadskrant wordt telkens op basis van zowel een kwalitatieve als een kwantitatieve analyse geëvalueerd. Hierbij kan ik enkel vaststellen dat de vooropgestelde gedragsnormen binnen het concept van De Stadskrant zeker worden nageleefd.

Brussel Deze Week brengt, als onafhankelijk en volwaardig informatieweekblad, op een ongebonden en toegankelijke manier nieuws over alle politieke, culturele, economische en sociale onderwerpen in Brussel en bericht over de Brusselse bevolking, met een bijzondere aandacht voor de Vlaamse inbreng in Brussel en voor de standpunten die leven binnen de Vlaamse gemeenschap.

Een onderlegd en professioneel ingesteld redactieteam draagt er zorg voor dat deze berichtgeving beantwoordt aan de gangbare normen inzake journalistieke deontologie, met waarborgen voor onpartijdigheid en redactionele onafhankelijkheid. De redactie werkt bijgevolg in overeenstemming met de erecode van de International Federation of Journalists (IFJ), "Code van Bordeaux", april 1954, met de Verklaring der Rechten en Plichten van de Journalisten, München, 24-25 november 1971, en met respect voor de wettelijke bepalingen terzake.

Ik wijs er bovendien nadrukkelijk op dat de redactie van Brussel Deze Week, onder de verantwoordelijkheid van de hoofdredacteur, onafhankelijk beslist over de keuze en de verwerking van de onderwerpen, zoals uitdrukkelijk vermeld staat in artikel 5 van het redactiestatuut van de VZW De Stadskrant.

Een analyse of zogenaamde bijsturing van ieder gepubliceerd artikel in Brussel Deze Week door de subsidiërende overheid is volledig uit den boze en

druist in tegen de redactionele onafhankelijkheid van het weekblad.

Bijgevolg ben ik ook niet van plan maatregelen te nemen om het redactionele beleid dienaangaande bij te sturen.

VERA DUA

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

Vraag nr. 21
van 23 september 1999
van de heer CARL DECALUWE

Geluidsemissie – Toepassing richtnormen

Uit diverse dossiers blijken er interpretatieverschillen te bestaan inzake de toepassing van de richtnormen met betrekking tot geluidsemissie.

Wanneer een bedrijf gelegen is in een "woongebied met landelijk karakter" en tussen bestaande woningen in datzelfde woongebied, blijkt dat talrijke gemeentebesturen de norm toepassen die valt onder "woongebieden, landelijke gebieden uitgezonderd bufferzones en gebieden voor verblijfsrecreatie op minder dan 500 meter van industriegebieden" (richtwaarde in decibels 's nachts is 45).

Daartegenover stelt de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) dat het bedrijf en de woningen zich ver in een "woongebied" bevinden en dat aldus 35 decibel 's nachts als norm moet worden gehanteerd.

Met andere woorden, de twee overheden spreken elkaar tegen.

1. Is de minister op de hoogte van de verschillende interpretaties enerzijds vanuit de gemeentebesturen en anderzijds vanuit de administratie ?
2. Zijn hierover reeds arresten bekend bij de Raad van State ? Zo ja, wat is de inhoud hiervan ?
3. Kan de minister terzake duidelijkheid verschaffen ?

Antwoord

1. Voorzover talrijke gemeentebesturen inderdaad het begrip "industriegebied" verkeerd interpre-

teren, kan ik slechts wijzen naar titel II van het Vlarem, zowel wat de geest als wat de letter betreft.

De administratie let op de juiste interpretatie onder meer door de controle op de Vlarem-opleiding van de gemeentelijke milieuambtenaren.

2. Er zijn mij geen arresten van de Raad van State bekend die handelen over de interpretatie van de richtwaarden voor geluid in woongebieden.
3. Titel II van het Vlarem verwijst duidelijk naar de terminologie van de gewestplannen die in het koninklijk besluit van 28 december 1972 wordt vermeld. Zo wordt onder meer het begrip "industriegebied" ingevoerd (paars ingekleurd gebied op de gewestplannen). Een bedrijf dat midden in een woongebied ligt, is dus geen industriegebied, tenzij het paars werd ingekleurd op het gewestplan.

Het is bijgevolg enkel rond de paars ingekleurde gebieden dat titel II van het Vlarem een 500-meter-zone creëert met soepelere geluidsnormen. Uitzonderingen hierop zijn dus niet mogelijk.

Vraag nr. 62
van 10 december 1999
van de heer JOHN TAYLOR

Kabinetten – Raadgevers met rang van kabinetschef

Het besluit van de Vlaamse regering van 27 juli 1999 tot organisatie van de kabinetten van de Vlaamse ministers bevat een aantal passages die op zijn minst tot nadenken stemmen. Aldus wordt in artikel 4, § 2 van dat besluit onder meer bepaald dat een Vlaamse minister een raadgever kan belasten met een bijzondere en tijdelijke opdracht van een dergelijk niveau dat gelijkstelling van deze functie met de rang van kabinetschef toegelaten is.

Het is niet uitgesloten dat dergelijke bepalingen door de ministers zouden worden aangewend om het aantal stafleden op hun kabinet te verhogen.

1. Werden er in uitvoering van bovenvermelde bepaling op de kabinetten van de leden van de Vlaamse regering reeds raadgevers met de rang van kabinetschef aangesteld? Zo ja, over hoeveel personen gaat het en op welke kabinetten werken ze?

2. Met welke opdrachten werden deze personen belast? Wat is het bijzondere en tijdelijke aspect van deze opdrachten?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden.

(Gecoördineerd antwoord : Bulletin Vragen en Antwoorden nr. 8 van 18 februari 2000, blz. 579 – red.)

**II. VRAGEN WAARVAN
 DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
 VERSTREKEN IS EN WAAROP
 NOG NIET WERD GEANTWOORD***
(Reglement artikel 81, 6)

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
 VAN DE VLAAMSE REGERING,
 VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN,
 BEGROTING, BUITENLANDS BELEID
 EN EUROPESE AANGELEGHENEDEN

Vraag nr. 46
van 21 januari 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Overheidsgebouwen – Leegstand

Vlaanderen heeft als het ware een eigen "Regie der gebouwen", die de gebouwen van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest beheert.

Graag had ik van de minister-president vernomen of en waar er leegstaande gebouwen zijn die eigendom zijn van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaams Gewest.

*datum van afsluiting : 28/2

Hoelang staan ze leeg ? Om welke reden ?

Welke bestemming krijgen deze leegstaande gebouwen ?

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 78
van 21 januari 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Centra voor geestelijke gezondheidszorg – Loonharmonisering

De sector van de geestelijke gezondheidszorg is zich volop aan het herstructureren.

Het engagement vanuit de overheid was dat dit geen besparing zou inhouden, maar wel de grootst mogelijke kwaliteit moest garanderen aan alle bevolkingsgroepen. Gemotiveerd personeel is hierbij essentieel.

Daarom was voor de centra voor geestelijke gezondheidszorg (CGG) een gelijkschakeling van de lonen van alle personeelsleden (psychologen, maatschappelijk werkers, paramedisch en administratief personeel ...) met de psychiatrische ziekenhuizen overeengekomen. In 1999 was hiervoor een budget gepland van 65 miljoen, voor 2000 was afgesproken hiervoor 111 miljoen frank te reserveren en de 55 miljoen frank voor 2001 zou de planning vervulldigen.

Naar aanleiding van mijn interpellatie van 28 oktober 1999 verklaarde de minister dat de gelijkschakeling van de wedden met de psychiatrische instellingen mogelijk nog zou worden versneld (*Handelingen C26 van 28 oktober 1999, blz. 5-8 – red.*).

Tijdens de begrotingsbesprekingen verklaarde de minister hiervoor echter geen specifieke middelen uit te trekken.

1. Heeft de minister reeds contact gehad met de sector om de verdere gelijkschakeling van de lonen in de CGG's met de psychiatrische ziekenhuizen te bespreken ?

Zo ja, welke concrete afspraken werden gemaakt ?

2. Geldt deze gelijkschakeling voor alle personeelsleden ?

3. Werd hierbij ook de verloning van de psychiaters betrokken ?

Vraag nr. 88
van 27 januari 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Welzijnsvoorzieningen – ICT-ondersteuning

De informatie- en communicatietechnologie neemt een enorme vlucht. Welzijnsvoorzieningen hebben niet altijd de knowhow en expertise in huis om informatica- of telecomprojecten van aanbieders te beoordelen. In hun personeelsformatie is met deze kwalificatie ook geen rekening gehouden.

Een goede analyse van de noden, een correcte interpretatie van de offertes (hardware, software, onderhoudscontracten) met hun implicaties op korte en lange termijn, en eventueel een begeleiding van de implementatie en keuring voor de aanvaarding van elk aanbod, is meer dan ooit een noodzaak.

Bovendien is er het probleem van de beveiliging van de informatiegegevens, zoals in het netwerk bestemd voor de sociale zekerheid, maar ook van de administratieve gegevens en de communicatie.

Verscheidene Vlaamse administraties hebben een aanbod of stimuli om te investeren in deze nieuwe ontwikkelingen voor diensten die vallen onder hun bevoegdheid.

Heeft de Vlaamse administratie bevoegd voor de welzijnssector een aanbod uitgewerkt waarop welzijnsvoorzieningen een beroep kunnen doen ?

Zo ja, hoe wordt dit in de begroting weergegeven ?

Zo neen, is het niet zinvol voor deze sector een ondersteuning aan te bieden waarop zij dan een beroep kunnen doen ?

Vraag nr. 89
van 28 januari 2000
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

GEWIS-project – Stand van zaken

Naar verluidt zijn er heel wat problemen met betrekking tot het Geïntegreerd Welzijnsinformatie-

systeem (Gewis), en meer bepaald met betrekking tot de toekomstige werking van het systeem.

1. Hoeveel middelen werden totnogtoe geïnvesteerd in het Gewis-project ?
2. Tegen wanneer moet het Gewis-project gefinaliseerd zijn ?
3. Welke vooruitgang wordt er geboekt ? Wat zijn de oorzaken van de bestaande problemen ?
4. Wie is verantwoordelijk voor de problemen waarmee Gewis wordt geconfronteerd en welke actie ondernam de Vlaamse overheid om die verantwoordelijken daarover aan te spreken ?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, JEUGD,
STEDELIJK BELEID, HUISVESTING
EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 76
van 26 januari 2000
van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAEL

TV Brussel – Subsidies

Indien ik mij niet vergis, is TV Brussel de enige regionale tv-zender die subsidies krijgt van Vlaamse overheidsinstellingen.

1. Van welke Vlaamse overheden heeft TV Brussel subsidies gekregen en hoeveel bedroegen ze ?
2. Wat was het aandeel van deze subsidies in de totale begroting van de zender ?
3. Op welke wijze oefent de regering controle uit over de besteding van deze overheidsmiddelen ?
4. Houdt dit ook in dat zij een volledig inzicht heeft in de bronnen van inkomsten van deze zender ?

Zo ja, welke zijn deze ?

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 55
van 24 januari 2000
van mevrouw SONJA BECQ

Volwasseneneducatie – Certificering

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 29 van 24 november verklaart de minister dat de certificering van de opleidingen in het brede veld van de volwasseneneducatie in globo onderzocht moet worden om zo te komen tot een wederzijds erkende certificering. Zij vermeldt daar echter geen timing bij. Nochtans blijken cursisten – in de overtuiging dat zij met het behaalde diploma overal terecht kunnen – nog steeds onvoldoende geïnformeerd te zijn.

De terminologie "erkend door de Vlaamse overheid" blijkt onduidelijk en misleidend. Zo zijn de door het Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen (VIZO) uitgereikte studiebewijzen niet erkend door het departement Onderwijs, maar kan het VIZO wel in zijn informatiebrochures schrijven dat de door zijn diensten georganiseerde opleiding Boekhouding "erkend en geïntegreerd is door de Vlaamse overheid".

1. Op welke termijn komt er een onderzoek naar de certificering van de opleidingen op het terrein van de volwasseneneducatie en hoe zal de minister dit aanpakken ?
2. Worden er intussen maatregelen genomen om cursisten op een voldoende wijze te informeren ?

Vraag nr. 58
van 26 januari 2000
van de heer JOS DE MEYER

Gemeenschapsonderwijs – Herstructureringsfonds

Het herstructureringsfonds van het gemeenschapsonderwijs, dat werd opgericht om dit net toe te laten de effecten van de omschakeling van het VSO (vernieuwd secundair onderwijs) naar een eenheidsstructuur op te vangen, heeft vele uren lestijden gekost.

Schooljaar	Uren herstructureringsfonds
1991-1992	1.321 u.
1992-1993	3.657 u.
1993-1994	4.871 u.
1994-1995	5.135 u.
1995-1996	7.039 u.
1996-1997	5.709 u.
1997-1998	5.089 u.
1998-1999	3.336 u.

1. Zijn hiervoor nog uren lestijden aangewend in 1999-2000 ? Zo ja, hoeveel ?
2. Welke structurele ingrepen zijn de belangrijkste die men, met dit uitgebreid urenpakket, de voorbije tien jaar heeft gerealiseerd ? Voorzover de minister erover beschikt : graag een uitgebreide analyse en evaluatie.

**III. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS MET
TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN
EN DIE OP VERZOEK
VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN
OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG
(Reglement artikel 81, 4)**

Nihil

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
P. DEWAEL, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden				
29	22.11.1999	R. Van Cleuvenbergen	<i>Onroerende voorheffing – Monumenten en gesubsidieerde verenigingen .</i>	760
39	16.12.1999	S. Janssens-Vanoppen	<i>Vermindering onroerende voorheffing – Regio's met hoge KI's . . . . .</i>	761
41	11.01.2000	C. Decaluwe	<i>Interreg III – Communautaire middelenverdeling . . . . .</i>	671
42	13.01.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Arbitragehofdossiers – Overzicht . . . . .</i>	672
45	17.01.2000	C. Decaluwe	<i>Kunstwerken in openbare gebouwen – Stand van zaken . . . . .</i>	675
○ 46	21.01.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Overheidsgebouwen – Leegstand . . . . .</i>	765
S. STEVAERT, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie				
132	22.12.1999	C. Decaluwe	<i>Sluizencomplex Evergem – Stand van zaken . . . . .</i>	675
135	22.12.1999	J. Malcorps	<i>Kanaal Dessel-Schoten – Vervuiling . . . . .</i>	676
136	04.01.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Waterhuishouding Netebekken – Pompen . . . . .</i>	676
137	04.01.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Kanaal Dessel-Schoten – Onderhoud . . . . .</i>	676
△ 138	04.01.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Waterwegen – Onderhoud . . . . .</i>	677
139	04.01.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Wateroverlast Berlaar – Vrijwaringswerken . . . . .</i>	678
140	05.01.2000	C. Decaluwe	<i>Verkeersdrempels – Toepassing KB . . . . .</i>	679
141	05.01.2000	C. Decaluwe	<i>A17 Kortrijk – Geluidshinder (2) . . . . .</i>	680
142	05.01.2000	J. Coens	<i>Jachthavenproject Sluis – Implicaties voor Het Zwin . . . . .</i>	682
144	11.01.2000	C. Decaluwe	<i>Meerjarenprogramma voor de wegen – West-Vlaanderen . . . . .</i>	682
146	11.01.2000	S. Becq	<i>Personen met verminderde mobiliteit – Beleid . . . . .</i>	683
147	11.01.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Netebekken Duffel – Onderhoud technische installaties . . . . .</i>	684
148	11.01.2000	C. Vandenbroeke	<i>Zwarte punten – Kortrijk-Roeselare-Tielt . . . . .</i>	685
149	11.01.2000	M. Keulen	<i>Werken Albertkanaal – Spoorbrug . . . . .</i>	686
150	11.01.2000	J. Malcorps	<i>Voorstedelijk tramnet Antwerpen – Planning . . . . .</i>	686
151	13.01.2000	J. Coens	<i>Baggerwerken Westerschelde – Gevolgen voor de kustvisserij . . . . .</i>	688
152	13.01.2000	C. Vandenbroeke	<i>N357 Izegem – Heraanleg . . . . .</i>	688
158	17.01.2000	C. Vandenbroeke	<i>Ring Roeselare – Doortrekking . . . . .</i>	689
159	17.01.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>N10 Lier-Aarschot – Geplande werken . . . . .</i>	690
160	17.01.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Openbaar vervoer – Afspraken bij investeringssteun . . . . .</i>	690
162	17.01.2000	C. Decaluwe	<i>Reclame op Lijnbussen – Criteria en opbrengsten . . . . .</i>	690

164	21.01.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Bovengrondse metro Zuid-Limburg – Voorstel</i>	692
165	21.01.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gewestoverschrijdende wegenwerken – Informatie</i>	692
166	21.01.2000	V. Declercq	<i>Luchthaven Oostende – Stage II-vliegtuigen</i>	693
168	21.01.2000	J. Maes	<i>Openbaar vervoer regio Ieper – Uitbreiding</i>	693
169	24.01.2000	F. Wymeersch	<i>Doel – Houding administratie Waterwegen en Zeewezen</i>	694
181	01.02.2000	C. Decaluwe	<i>Bouwvergunningen – Beroep gemachtigd ambtenaar</i>	694

M. VOGELS, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen

50	10.12.1999	I. van Kessel	<i>Ziekenhuisnormen – Handhavingsbeleid</i>	695
57	22.12.1999	P. Ceysens	<i>Administratief personeel VFSIPH – Werkveldervaring</i>	696
58	22.12.1999	J. Malcorps	<i>Kanaal Dessel-Schoten – Vervuiling</i>	763
59	04.01.2000	P. Ceysens	<i>Kind en Gezin – Experiment opvoedingsondersteuning (2)</i>	696
60	05.01.2000	S. Janssens-Vanoppen	<i>Opvanggezinnen – Statuut</i>	697
61	05.01.2000	S. Becq	<i>Leeftijdscriminatie – Beleid</i>	698
62	05.01.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>OCMW-actie "A.u.b. postbode" – Evaluatie</i>	700
65	11.01.2000	P. Ceysens	<i>Voortgangsrapport Pekingdecreet – Project prenatale dienstverlening</i> ..	701
66	11.01.2000	P. Ceysens	<i>Voortgangsrapport Pekingdecreet – Projecten nieuwe werkvormen</i>	702
○ 78	21.01.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Centra voor geestelijke gezondheidszorg – Loonharmonisering</i>	766
81	21.01.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Flexibele kinderopvang – Stand van zaken</i>	703
83	24.01.2000	V. Heeren	<i>Kind en Gezin – Osiris-project</i>	704
○ 88	27.01.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Welzijnsvoorzieningen – ICT-ondersteuning</i>	766
○ 89	28.01.2000	P. Ceysens	<i>GEWIS-project – Stand van zaken</i>	766

B. ANCIAUX, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden

39	01.12.1999	J. Demol	<i>Brussel Deze Week – Objectiviteit</i>	763
59	21.12.1999	J. Loones	<i>Premies hypotheeklening – Afschaffing</i>	704
60	22.12.1999	F. Feytons	<i>Huisvestingsbeleid – UFSIA-studie woonbehoeften</i>	705
61	04.01.2000	W. Vandenbossche	<i>Felix De Boeckmuseum Drogenbos – Beheer</i>	707
62	11.01.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Elishoutschool Anderlecht – Overname</i>	708
63	11.01.2000	G. Vanleenhove	<i>Sociale woningbouw – Gemeenten en OCMW's</i>	709
64	11.01.2000	C. Decaluwe	<i>Vlaamse Wooncode – Onbewoonbaarheidsverklaringen</i>	710
65	13.01.2000	W. Aers	<i>Vlaams-Nederlands Huis Brussel – Opzet</i>	710
66	13.01.2000	J. Stassen	<i>Decreet landelijk jeugdwerk – Uitvoeringsproblemen</i>	711
67	17.01.2000	C. Decaluwe	<i>Heffing leegstand – Stand van zaken</i>	714

69	21.01.2000	D. Lootens-Stael	<i>Brussel Deze Week – Subsidiëring</i>	716
70	21.01.2000	B. Grouwels	<i>Verenigd college GGC – Ministeriële aanwezigheid</i>	716
71	21.01.2000	D. Lootens-Stael	<i>"Tram 81" – Subsidiëring</i>	717
73	21.01.2000	A. De Martelaer	<i>Heffing leegstand – Gemeenten zonder inventaris</i>	717
○ 76	26.01.2000	D. Lootens-Stael	<i>TV Brussel – Subsidies</i>	767

M. VANDERPOORTEN, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming

40	22.12.1999	C. Van Eyken	<i>Buitenlandse studenten – Financiering</i>	717
41	05.01.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Probleemstudierichtingen – Sensibiliseringsacties</i>	718
42	05.01.2000	I. van Kessel	<i>Hogeschoolpersoneel – Ouderschapsverlof</i>	719
43	11.01.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Europese Scholen – Gedetacheerde leerkrachten</i>	720
44	13.01.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Aanbod Nederlands voor anderstaligen – Evaluatie</i>	721
45	13.01.2000	L. Martens	<i>Topsportconvenant – Evaluatie</i>	722
46	13.01.2000	J. De Meyer	<i>Onderwijsdecreten – Uitvoeringsbesluiten</i>	724
○ 55	24.01.2000	S. Becq	<i>Volwasseneneducatie – Certificering</i>	767
○ 58	26.01.2000	J. De Meyer	<i>Gemeenschapsonderwijs – Herstructureringsfonds</i>	767

R. LANDUYT, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme

25	21.12.1999	D. Ramoudt	<i>Toerisme Vlaanderen – Hotelretributie</i>	727
26	05.01.2000	C. Decaluwe	<i>AWA-premieaanvragen – Behandelingsduur</i>	729
27	11.01.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Knelpuntberoepen – VDAB-beleid</i>	730
28	11.01.2000	D. Ramoudt	<i>Camping Lombardsijde – Exploitatievergunning</i>	731
29	13.01.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Nepstatuten welzijnssector – Regularisering</i>	731
30	13.01.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>VDAB Tongeren – Opleiding heftruckchauffeur</i>	733

V. DUA, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw

21	23.09.1999	C. Decaluwe	<i>Geluidsemissie – Toepassing richtnormen</i>	764
62	10.12.1999	J. Taylor	<i>Kabinetten – Raadgevers met rang van kabinetschef</i>	765
70	21.12.1999	J. Maes	<i>Handzamevallei Diksmuide – Natuurherstelbeleid</i>	734
△ 71	22.12.1999	J. Malcorps	<i>Kanaal Dessel-Schoten – Vervuiling</i>	736
72	04.01.2000	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Waterwegen – Onderhoud</i>	739
73	04.01.2000	S. Becq	<i>Geluidsnormen luchtverkeer – Uniformisering</i>	739
76	04.01.2000	J. Coens	<i>Milieuwetgeving – Strafrechtelijke aansprakelijkheid rechtspersonen</i> ...	739
77	04.01.2000	J. Coens	<i>Cargovil en Renovil – Bodemsanering</i>	741
78	04.01.2000	J. Coens	<i>Verbrandingsinstallaties – Beste beschikbare techniek</i>	742
79	04.01.2000	J. Coens	<i>Das – Bescherming</i>	743

80	05.01.2000	B. Tobback	<i>Meer van Weerde – Vervuiling</i>	744
81	05.01.2000	J. Coens	<i>Jachthavenproject Sluis – Implicaties voor Het Zwin</i>	749
82	05.01.2000	J. Laurys	<i>Beheer Zoniënwoud – Intergewestelijke samenwerking</i>	751
83	11.01.2000	J. Coens	<i>Zwerfvuil – Stand van zaken</i>	751
84	11.01.2000	C. Decaluwe	<i>Subsidiëringsbesluit gemeentelijke rioleringen – Evaluatie (2)</i>	752

J. SAUWENS, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport

54	21.12.1999	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Toepassing faciliteiten</i>	753
55	21.12.1999	H. De Loor	<i>OCMW-voorzitters – Bezoldiging</i>	753
58	17.01.2000	C. Decaluwe	<i>Kunstwerken in openbare gebouwen – Stand van zaken</i>	754
63	24.01.2000	J. Laurys	<i>Toezichtstermijn gemeentebegroting – Begindatum</i>	754

D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media

49	21.12.1999	C. Van Eyken	<i>Bouwvergunningen – Gemeentelijke werklast</i>	755
53	05.01.2000	B. Tobback	<i>Grond- en pandenbeleid – Inventaris – Grondprijzen</i>	756
54	11.01.2000	D. Ramoudt	<i>Delokalisatie – Visverwerkende sector</i>	757
55	11.01.2000	J. Malcorps	<i>Woonboten – Ruimtelijke inpassing</i>	758
56	17.01.2000	D. Ramoudt	<i>Pylonen – Visuele hinder</i>	759
57	17.01.2000	C. Decaluwe	<i>Kunstwerken in openbare gebouwen – Stand van zaken</i>	759